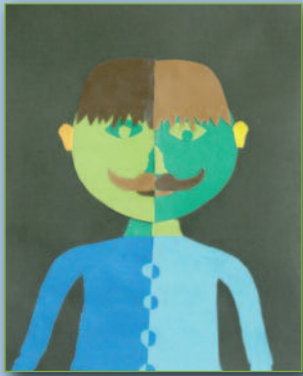

KORAKI

GLASILO OSNOVNE ŠOLE MENGEŠ, ŠOLSKO LETO 2016/17

Karin Kumer

Karin Kumer

glasilo **Osnovne šole Mengeš**

šolsko leto 2016/2017

Mentorica: **Doroteja Šporn**

Oblikovanje: **Lojze Kalinšek**

Tisk: **Artpro d.o.o. Kamnik**

Naklada: **900 izvodov**

Junij 2017

Naj bo pesem ... letošnja osrednja tema OŠ Mengeš, je bila zame, prof. glasbe, prijeten izziv. Upam si trditi, da je tema spodbudila še veliko drugih učiteljic. Lahko bi rekli, da se je za nekaj mesecev šola spremenila v eno samo pesem. Ne samo pri glasbeni in pevski uri, pelo se je tudi pri angleščini, slovenščini, nemščini, geografiji, zgodovini, športu in še marsikje. Tudi na hodniku pred knjižnico smo lahko enkrat na teden prislužnili mladim glasbenim talentom. Odlično opravljeno delo mentorjev je bilo moč videti tudi na osrednji šolski prireditvi Šola tako ali drugače s krasnimi, pestrimi, zabavnimi in tudi poučnimi vsebinami. Z navdušenjem smo spremljali velike in tudi »skrite talente« v igranju, petju ali plesu. Oder je bil poln motiviranih otrok, za odrom pa še več zadovoljnih mentoric.

In pesem je bila!

V sodobni družbi pogosto govorimo o krizi vrednot, ki je lahko posledica krize družbenega sistema in širše duhovne krize sodobnega človeka. Kot zborovodkinja šolskih zborov se želim dotakniti pomena in tudi vpliva glasbe in petja na človekove vrednote.

O tem, kakšno moralno in tudi vzgojno moč ima glasba, se danes premalo govori. Stoletja nazaj glasba ni imela zgolj zabavljajske vloge v družbi. Starodavne kulture Grčije, Indije in Kitajske so verjele, da ima glasba osnovno moč, da lahko pripomore k vzponu ali padcu civilizacije. Grški filozof Platon je menil »Čim boljša glasba, tem boljša država, ki jo nosi«. Poučevanje petja in igranja je spadalo k vzgoji vsakega omikanega fanta.

Si ob branju teh vrstic mogoče postavljate vprašanje smiselnosti povezovanja preteklosti s sodobnostjo?

Naj navedem še nekaj dejstev. Skozi razvoj glasbe lahko opazujemo padec vrednostnega vidika glasbe, ki je danes pripeljal do močne manipulacije bolj ali manj slabega vpliva glasbenih (tržnih) medijev na človekove vrednote. Naša naloga, naloga staršev in pedagogov je več kot očitna. Za obranitev kulturne civilizacije ni dovolj medijski show »Slovenija ima talent«, veliko več bomo naredili, če talente svojih otrok usmerimo in ozavestimo za vrednote kulturnega obstoja naroda.

Naj zaključim z mislijo pisatelja Jamesa Joyca, ki je glasbo primerjal z luno: »Privlačnost glasbe je najmočnejša tedaj, ko je nevidna, a njen sijaj najizrazitejši, ko je vidna. Samo pogum je potreben, da spoznamo razliko.«

Drage učiteljice in učitelji, hvala vam za pogum!

Spoštovani starši in vsi, ki prebirate letošnje Korake, še naprej nas spodbujajte pri pogumnih korakih!

Nataša Banko

Posebna zahvala je namenjena vsem učiteljem in učiteljicam na OŠ Mengeš, ki so s svojim mentorstvom pomagali, usmerjali in vzpodbujali svoje učence na različnih področjih.

V Korakih smo predstavili le nekaj drobtin ustvarjenega.

Že vnaprej pa se opravičujemo vsem tistim, katerih prispevki so morda ostali neobjavljeni zaradi »take ali drugačne sile«.

Vsa otroška likovna dela, uporabljena kot likovna oprema glasila Koraki, so nastala v šolskem letu 2016/2017 pri pouku likovne umetnosti ali v okviru raznih kulturno umetniških projektov.

Podjetja, ki so z donacijami omogočila tisk letošnjih Korakov:

BURGAR-TEH d.o.o.
CAFE SERVIS d.o.o.
TEMAL - Marjan Testen
Vrankar Janez
KAM-BUS d.o.o.

Za plemenito gesto se jim lepo zahvaljujemo!

IZ LETOŠNJE VSEBINE:

DOGODKI IN DOSEŽKI V LETU 2015/16	3	KAKO TEŽKO JE BITI TIHO	41
REZULTATI TEKMOVANJ V ŠOLSLEM LETU 2015/16	7	ZGODBE IZ ŠOLSKIH KLOPI	43
REZULTATI ŠPORTNIH TEKMOVANJ 2015/2016	10	KAMARONI S PARABAJZOVO OMAKO	44
POKLIČI ZDAJ	12	PEKI MIŠMAŠI IZ 3. Č	46
ŠTEVILKA TRENUTNO NI DOSEGLJIVA	15	KULTURA	48
OBISK BODOČIH PRVOŠOLCEV V NAŠI ŠOLI	16	ŠPORT IN ŠAH	53
POZDRAV JESENI	16	OTROŠKI PARLAMENT	58
3. RAZRED NA OBISKU NA KMETIJI	17	PROJEKT BOGATIMO DRUG DRUGEGA	60
NARAVOSLOVJE	19	DELAVNICE ZA NAJSTNIKE	61
VAČE in ŽIVALSKI VRT	20	KAKŠNE STARŠE SI ŽELIMO	62
ŠOLE V NARAVI	21	PISMA PRIJATELJSTVA	63
POKAŽI MI ... IN RAZUMEL BOM ...	24	NENASILNA KOMUNIKACIJA – LOVILCI PRIJATELJSTVA	64
MENGEŠ IZ PTIČJE PERSPEKTIVE	24	GENERACIJA SE POSLAVLJA	66
EKSKURZIJE (Kranj, Prekmurje)	25	NAJIN SVET	68
DOGODIVŠČINE V HIŠI EKSPERIMENTOV	27	VALENTINOVO	70
NAJ BO PESEM ...	30	BREZ MUJE SE ŠE ČEVELJ NE OBUJE	72
PRIMA, DA SE RIMA	30	POUSTVARJAMO S STRIPOM	75
ŠOLSKI RADIO	34	SANJE IMAJO KAPE Z RDEČIMI COFI	76
GOSPOD BOŠTJAN SVETE	36	POEMS	78
ŠOLA NI/IN HEC	38	NAJ BO PESEM ... IN SIR	80

DOGODKI IN DOSEŽKI V LETU 2016/17

SEPTEMBER

- Lutkovna predstava za učence 1. razreda »Zaljubljeni žabec«
- CŠOD za učence 2. razreda: CŠOD Medved
- CŠOD za učence 2. razreda: CŠOD Medved
- Športni dan za učence 1. razreda: Pohod na Gobavico
- Športni dan za učence 3. razreda: Orientacijski pohod po Gobavici
- Tehniški dan za učence 4. razreda: Izdelki iz kartona
- Športni dan za učence 6. do 9. razreda: Planinski pohodi
- Naravoslovni dan za učence 5. razreda: Drevesa naših gozdov
- Športni dan za učence 4. razreda: Pohod na Sv. Primož
- Športni dan za učence 5. razreda: Planinski pohod
- Na kolo za Kolesarčka OŠ Mengeš: Kolesarski izlet v Preddvor
- Kulturni dan za učence 6. razreda: Dan jezikov
- Kulturni dan za učence 8. razreda: Kulturna pot po Dolenjski
- Tehniški dan za učence 9. razreda: Dnevi strojništva v Tehniškem muzeju Bistra
- Športni dan za učence 3. razreda: Pohod na Šmarno goro
- Športni dan za učence 2. razreda: Pohod na Dobeno
- Šolsko tekmovanje iz logike
- Tekmovanje v krosu osnovnih šol domačjske regije
- Naravoslovni dan za učence 7. razreda: Rastopine
- Mala Groharjeva kolonija Škofja Loka

OKTOBER

- Otroški Živ žav in 3. dobredelni Trdinov tek
- Ekскурzija za učence 9. razreda: Posočje
- Kulturni dan za učence 3. razreda: Spoznavanje znamenitosti Kranja
- Šolsko tekmovanje iz razvedrilne matematike
- Tehniški dan za učence 7. razreda: Požarna varnost
- Planinski izlet z Vršiča v Trento
- Kolesarski izlet: Kranjska Gora – Valbruna - Planica - Kranjska Gora
- Naravoslovni dan za učence 7. razreda: Rastlinstvo in živalstvo barja
- Naravoslovni dan za učence 4. razreda: Učna pot Vače
- Predtekmovanje v nogometu za učence I. 2002 in mlajši
- Športni dan za učence 1. razreda: Športne igre
- Šolsko tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni
- Obogatitvena dejavnost: Športni tabor v CŠOD Fara
- Šolsko tekmovanje iz znanja angleščine za 8. razred
- Tekmovanje v malem nogometu za učence I. 2002 in mlajši
- 1. zbiralna akcija starega papirja
- Šolsko tekmovanje iz znanja biologije za Proteusovo priznanje
- Naravoslovni dan za učence 2. razreda: Živalski vrt Ljubljana
- Naravoslovni dan za učence 1. razreda: Gozd jeseni

- Državno tekmovanje iz logike
- Tekmovanje v malem nogometu za deklice I. 2002 in mlajši
- Tehniški dan za učence 2. razreda: Vremenski pojavi
- Obogatitvena dejavnost Tea at five z gostom Deanom DeVosom
- Priprava na tekmovanje First Lego League: FLL trening tekme robotov
- Preventiva za učence 4. b in 4. c razreda: delavnica Prepoznavanje čustev in delavnica Obvladovanje jeze
- Program poklicne orientacije za učence 9. razredov: delavnica Moja poklicna pot in delavnica Vrste srednjih šol
- Dejavnosti Zdrave šole: Uvodno srečanje *zdravošolcev* - Načrt dela Zdrave šole

NOVEMBER

- CŠOD za učence 6. razreda: CŠOD Škorpiljon in CŠOD Peca
- Obogatitvena dejavnost: Obisk *mavričnikov* v Domu počitka Mengeš
- CŠOD za učence 8. razreda: CŠOD Planica
- Kulturni dan za učence 7. razreda: Po poti kulturne dediščine
- Kulturni dan za učence 3. razreda: Z glasbo okrog sveta
- Predtekmovanje v košarki za učence I. 2002 in ml.
- Tekmovanje iz znanja angleščine za učence 9. razreda
- Sonce za vse – prireditev
- Obogatitvena dejavnost Abonma Najst: Gledališka delavnica
- Tehniški dan za učence 4. in 5. razreda: Izdelava izdelkov za dobrodelni sejem
- Državno tekmovanje iz znanja o diabetesu
- Tehniški dan za učence 1. in 2. razreda: Izdelava izdelkov za dobrodelni sejem
- Predtekmovanje v košarki za učenke I. 2002 in ml.
- Tehniški dan za učence 6. do 9. razreda: Izdelava izdelkov za dobrodelni sejem
- Gasilski natečaj Delujmo preventivno: Zaključna prireditev in razstava likovnih del
- Tehniški dan za učence 3. razreda: Izdelava izdelkov za dobrodelni sejem
- Tekmovanje v badmintonu za učenke in učence I. 2002 in ml.
- Državno tekmovanje iz razvedrilne matematike
- Preventiva za učence 2. razredov: delavnica Šola ima pravila
- Preventiva za učence 4. b in 4. c razreda: delavnica Stvari brez cene in delavnica Zakladnica spominkov
- Program poklicne orientacije za učence 9. razredov: delavnica Spoznavanje samega sebe, delavnica Dejavniki poklicnega odločanja in delavnica Kje najdem informacije
- Dejavnosti Zdrave šole: Srečanje *zdravošolcev* na temo Medvrstniško nasilje – ideje za delo

DECEMBER

- Iskricice v očeh – dobroteljni sejem
- Šolsko tekmovanje iz znanja zgodovine
- Obogatitvena dejavnost: Obisk *mavričnikov* v Domu počitka Mengeš
- Državno tekmovanje iz znanja biologije: Proteusovo priznanje
- Naravoslovni dan za učence 3. razreda: Domača pridelava in predelava hrane
- ČSOD za učence 7. razreda: ČSOD Kavka
- Naravoslovni dan za učence 6. razreda: Mikroskopiranje
- Kulturni dan za učence 1. razreda: Ogled lutkovne predstave *In še Rdeča kapica*
- Tehniški dan za učence 9. razreda: Delavnice na Institutu Jožefa Stefana
- Finale OŠ domžalske regije v košarki za učence I. 2002 in ml.
- Šolsko tekmovanje iz znanja slovenščine: Cankarjevo priznanje
- Tekmovanje v šahu na OŠ Preserje pri Radomljah
- Kulturni dan za učence 3. razreda: Lutkovna predstava *Emil in detektivi*
- Kulturni dan za učence 8. razreda: Mesto Ljubljana
- Tekmovanje v odbojki za učence I. 2002 in ml.
- Kulturni dan za učence 5. razreda: Filmska vzgoja z ogledom filma *Najin svet*
- Kulturni dan za učence 2. razreda: Lutkovna predstava *Emil in detektivi*
- Obogatitvena dejavnost: Ogled gledališke predstave *Merlin ali Pusta dežela*
- Finalno tekmovanje v odbojki za učence I. 2002 in ml.
- Športni dan za učence od 6. do 9. razreda
- Področno tekmovanje v košarki za učence I. 2002 in ml.
- Svetovalna služba in specialne pedagoginje: Igrivi odmori
- Bogatimo drug drugega: Nastop učencev v Domu počitka Mengeš
- Proslava pred dnevom samostojnosti in božično-novoletnimi prazniki
- Preventiva za učence 3. razredov: Delavnica Sproščanje - potovanje v tišino
- Program poklicne orientacije za učence 9. razredov: Delavnica Poklicni interesi in spoznavanje samega sebe
- Program aktivna svetovalne službe in specialnih pedagoginj: Igrivi odmori

JANUAR

- Tečaj plavanja za prijavljene učence 1. razreda: Cirius Kamnik
- Kulturni dan za učence 9. razreda
- Izbirni predmet Ples: Ogled baletne predstave *Hrestač*
- Tekmovanje First Lego League (FLL): Živalski zavezniki na OŠ Trbovlje
- Obogatitvena dejavnost: Likovna delavnica s člani Likovnega društva Mengeš
- Šolsko tekmovanje iz znanja kemije za Preglovo priznanje
- Obogatitvena dejavnost Ogled predstave v angleščini: *Alica v čudežni deželi*

- Tehniški dan za učence 8. razreda: Eko terme Snovik
- Šolsko tekmovanje iz znanja geografije
- Športni dan za učence 1. razreda: Igre na snegu
- Četrtrfinale državnega tekmovanja v košarki za učence I. 2002 in ml.
- Regijsko tekmovanje iz znanja angleščine
- Tekmovanje v EKO kvizu
- Področno tekmovanje v malem nogometu za učence I. 2002 in ml.
- Športni dan za učence 5. razreda: Drsanje
- Zasedanje otroškega šolskega parlamenta: Svet, v katerem želim živeti
- Regijsko tekmovanje iz znanja slovenščine za Cankarjevo priznanje
- Športni dan za učence 6. razreda: Preverjanje plavanja
- Zaključno področno tekmovanje v malem nogometu za učence I. 2002 in ml.
- ZŠN za učence 4. razreda: Mariborsko Pohorje
- Kulturni dan za učence 3. razreda: Slamnikarstvo
- Program poklicne orientacije za učence 9. razredov: Obisk srednješolcev iz SŠ Domžale
- Dejavnosti Zdrave šole: izvedba dejavnosti Zgodbe iz šolskih klopi

FEBRUAR

- Kulturni dan za učence 6. razreda: Predstava *Romeo in Julija*
- Regijsko tekmovanje iz znanja zgodovine
- Obogatitvena dejavnost: Tea at five
- Tehniški dan za učence 1. razreda: Origami
- Medobčinski otroški parlament
- Obogatitvena dejavnost Abonma Najst: Predstava *Vojna in mir*
- Področno tekmovanje v nogometu za dekleta
- Proslava pred slovenskim kulturnim praznikom
- Prireditev Kdor vesele pesmi poje
- Šolsko tekmovanje iz znanja naravoslovja za priznanje Kresnička
- Šolsko tekmovanje iz znanja fizike za Stefanovo priznanje
- Obogatitvena dejavnost Abonma Najst: predstava *Zaljubljenca*
- Tekmovanje v namiznem tenisu za OŠ iz domžalske regije
- Zimski športni dan za učence od 6. do 9. razreda
- Kulturni dan za učence 4 razreda: Pustni običaji
- Predtekmovanje v košarki za učence I. 2004 in ml.
- Obogatitvena dejavnost Filmska vzgoja: film *Navihani Bran*
- Obisk Hiške eksperimentov na OŠ Mengeš
- Obogatitvena dejavnost Naravoslovno popoldne
- Področno ekipno tekmovanje v šahu
- Smučarski tečaj: nadstandardni program za prijavljene učence 2. razreda
- Preventiva za učence 1. razreda: delavnica *Spoznamo se*
- Preventiva za učence 2. b razreda: delavnica *Sproščanje in delavnica Medosebni odnosi - strpnost in spoštovanje*
- Preventiva za učence 3. razredov: delavnica *Sproščanje - potovanje v tišino*

- Preventiva za učence 4. a razreda: delavnica Prepoznavanje čustev in delavnica Obvladovanje jeze
- Preventiva za učence 4. razreda: Varna raba interneta
- Dejavnosti Zdrave šole: izvedba dejavnosti Pisma prijateljstva

MAREC

- Kulturni dan za učence 4. razreda: Predstava Hoj, hoj, muzikant postoj
- Tehniški dan za učence 6. razreda: Ogljed Muzeja premogovništva v Velenju
- Kulturni dan za učence 2. razreda: Mengeš skozi zgodovino
- Šolsko tekmovanje Vesela šola
- Področno tekmovanje iz znanja geografije

- Tehniški dan za učence 5. razreda: Gibanje in sile
- Regijsko zasedanje otroškega šolskega parlamenta v Domžalah

- Obogatitvena dejavnost: Noč v knjižnici

- Področno

- tekmovanje v namiznem tenisu

- 2. zbiralna akcija starega papirja

- Šolsko tekmovanje iz znanja matematike

- Tehniški dan za učence 8. razreda: Ogljed delavnic na SŠ Domžale

- Regijsko tekmovanje iz znanja fizike: Stefanovo priznanje

- Državno tekmovanje iz znanja zgodovine

- Prireditev Prvošolčkov dan v KD Mengeš

- Naravoslovni dan za učence 8. razreda: Čutila

- Državno tekmovanje iz znanja angleščine za učence 9. razreda

- Tehniški dan za učence 9. razreda: Energija

- Projekt Bogatimo drug drugega: nastop učencev v Domu počitka Mengeš pred materinskim dnevom

- Obogatitvena dejavnost: Plezanje v naravni steni, Črni Kal

- Naravoslovni dan za učence 2. razreda: Snovi in poskusi z vodo

- Španska bralna značka EPI Lectura za 8. in 9. razred

- Naravoslovni dan za učence 4. razreda: Zdrava prehrana

- Obogatitvena dejavnost: Likovno – fotografski tabor v Fiesi

- Preventiva za učence 1. razredov: delavnica Spoznajmo se

- Preventiva za učence 5. razredov: delavnica Čustva in delavnica Asertivnost

- Program poklicne orientacije za učence 9. razredov: delavnica Kam in kako in delavnica Vpis v srednjo šolo

- Preventiva za učence 7. in 8. razredov in za zdravošolce: Srečanje z gostjo Tajo Metličar – Številka trenutno ni dosegljiva

- Dejavnosti Zdrave šole: Srečanje zdravošolcev na temo Nenasilna komunikacija - delavnica Osnovno znanje o medvrstniškem nasilju

APRIL

- Državno tekmovanje iz znanja kemije: Preglovo priznanje

- CŠOD za učence 5. razreda: CŠOD Soča

- Preventivno predavanje: Skrb za ustno zdravje

- Tehniški dan za učence 3. razreda: Hiša eksperimentov

- Tekmovanje v mali odbojki za dekleta I. 2004 in ml.

- Naravoslovni dan za učence 4. razreda: Čutila

- Naravoslovni dan za učence 2. razreda: Sejemo in sadimo

- Tekmovanje v mali odbojki za dečke I. 2004 in ml.

- Obogatitvena dejavnost Filmska vzgoja: Moja sestra suhica

- Srečanje otroških pevskih zborov v KD Moravče

- Projekt Bogatimo drug drugega: Delavnica mavričnikov za krepitev spomina v Domu počitka Mengeš

- Naravoslovni dan za učence 9. razreda: Ogljikovi hidrati

- Državno tekmovanje iz znanja geografije

- Srečanje mladinskih pevskih zborov na OŠ Preserje pri Radomljah

- Tekmovanje iz znanja slovenščine Mehurčki za učence 3. razreda

- Naravoslovni dan za učence 1. razreda: Zdrav življenjski slog

- Četrtnfinale državnega tekmovanja OŠ v namiznem tenisu

- Obisk knjižnice Janeza Trdine Mengeš za učence 7. razreda

- Prireditev Šola tako in drugače v KD Mengeš

- Državno tekmovanje Vesela šola

- Športni dan za učence 5. razreda: Atletski mnogoboj

- Naravoslovni dan za učence 9. razreda: Paleontologija (evolucija)

- Kulturni dan za učence 6. razreda: Orkester izvernih inštrumentov

- Tehniški dan za učence 6. razreda: Papir

- Obisk vrtčevskih otrok na šoli

- Obogatitvena dejavnost Abonma Najst: predstava Pomona

- Naravoslovni dan za učence 3. razreda: Potovanje zvoka

- Državno tekmovanje iz znanja matematike za Vegovo priznanje

- Obogatitvena dejavnost: Ekскурzija v Prekmurje z obiskom Doživljajskega parka Vulkanija

- Ekскурzija za učence 7. razreda: Celjska kotlina

- Mesec knjige: Zaključna prireditev z dejavnostmi in knjižnim sejmom pod krošnjami

- Športni dan za učence 3. razreda: Preizkus znanja plavanja v Cirus Kamnik

- Preventiva za učence 1. razreda: delavnica Zdrav stil življenja

- Preventiva za učence 5. razredov: delavnica Morala in delavnica Pismo sebi

- Dejavnosti Zdrave šole (Mesec zdravja): stojnica s sadjem, delavnica Osnovno znanje o medvrstniškem nasilju, ozaveščanje o nenasilni komunikaciji, Totem prijateljstva

- Preventiva za učence 8. a in 8. b razreda: delavnica Kajenje
- Preventiva za učence 6. a razreda: delavnica Odraščanje
- Preventiva za učence 8. razredov: Medosebni odnosi
- Dejavnosti Zdrave šole: izvedba dejavnosti na temo Nenasilna komunikacija: totem prijateljstva, lovilci prijateljstva, slogani nenasilne komunikacije, prisega nenasilju

MAJ

- Ekскурzija za učence 8. razreda: Avstrijska Koroška
- Mednarodni likovni Ex tempore v Moravčah
- Državno tekmovanje iz znanja matematike – Logična pošast
- Nastop otroške folklorne skupine na reviji Ljudskih pesmi, plesov in običajev – Pika poka pod goro
- Nastop otroške folklorne skupine na Regijskem srečanju OFS na Bledu
- Šolsko tekmovanje Logična pošast
- Preventiva za učence 6. b in 6. c razreda: delavnica Odraščanje
- Preventiva za učence 8. c razreda: delavnica Kajenje
- Državna revija Ljudskih pesmi, plesov in običajev Pika poka pod goro
- Projekt Bogatimo drug drugega: Športne igre v Domu počitka Mengeš
- Zaključek Bralne značke z gostoma Rokom Kušlanom in Goranom Završnikom
- Tehniški dan za učence 1. razreda: Izdelovanje glasbil
- Naravoslovni dan za učence 3. razreda: Čebelar in čebela
- Zaključek Pravilničnega palčka za učence 1. razreda v knjižnici Domžale
- Športni dan za učence od 6. – 9. razreda: Atletski mnogoboj
- Obogatitvena dejavnost Abonma Najst: gledališka delavnica Popotovanje po zgodovini gledališča
- Kulturni dan za učence 2. razreda: Srednjeveško mesto Kamnik
- Tekmovanje OŠ domžalske regije v malem nogometu
- Športni dan za učence 1. razreda: Pohod ob Gradiškem jezeru
- Naravoslovni dan za učence 8. razreda: Krvožilje
- Tehniški dan za učence 3. razreda: Oblikovanje iz različnih materialov na temo Čebela
- Obogatitvena dejavnost: Tabor za bistré glave v Fiesi
- Kulturni dan za učence 4. razreda: Literarno – etnološka pot Janeza Trdine
- Obogatitvena dejavnost Abonma Najst: Ogléd Drame v okviru dneva odprtih vrat
- Finale tekmovanja OŠ domžalske regije v malem nogometu

- Državno tekmovanje Logična pošast
- Prireditev za zlate bralne značkarje v KD Radomlje
- 3. zbiralna akcija starega papirja
- Kulturni dan za učence 7. razreda: Obisk Narodnega muzeja Slovenije
- Regijsko tekmovanje mladinskih pevskih zborov
- Športni dan za učence 2. razreda: Pohod v Šinkov Turn
- Ekскурzija za učence 6. razreda: Kras
- Zaključna prireditev Tekmovanje za čiste zobe – 1. a
- Zaključna prireditev na temo čebel v sodelovanju s Čebelarskim društvom Mengeš
- Obogatitvena dejavnost: Na kolo za kolesarčka
- Področno tekmovanje v atletiki
- Zasedanje državnega otroškega parlamenta
- Obogatitvena dejavnost Tea at five z gostom Janom Phillipom Nagelom
- Vožnja s kolesom po opisani poti – izpit
- Naravoslovni dan za učence 6. razreda: Mokrišče Planik
- Preventiva za učence 5. a razreda: Delavnica o disleksiji
- Preventiva za učence 6. razredov: Kako se odločamo
- Preventiva za učence 7. razredov: Delavnica Spoznavanje samega sebe
- Preventiva za učence 8. razredov: Kaj naše prijatelje dela prijatelje
- Letna šola v naravi s tečajem plavanja za učence 3. razreda: Debeli Rtič

JUNI

- Tekmovanje OŠ domžalske regije v malem nogometu
- Ekскурzija na Cerkniško polje in ogled Križne jame za prijavljene učence 5. razreda
- Dejavnosti Zdrave šole: Zaključno srečanje zdravošolcev
- Kulturni dan za učence 5. razreda: Življenje v srednjem veku
- Tehniški dan za učence 7. razreda: Gozd in les
- Projekt Bogatimo drug drugega: Zaključno srečanje s stanovalci Doma počitka Mengeš v Arboretumu Volčji Potok
- Dejavnosti Zdrave šole: Izvedba dejavnosti v okviru projekta Varno s soncem
- Valeta

REZULTATI TEKMOVANJ V ŠOLSLEM LETU 2016/17

MATEMATIKA

Priznanje Kenguru

(1. - 4. razred) in

Vegovo priznanje

(5. - 9. razred)

Mentorice: Razredničarke od 1. do 5. razreda, Ajda Opeka, Tanja Kozarski in Lara Kozarski

Šolsko tekmovanje: 148

Državno tekmovanje: 26

Dosežena priznanja:

bronasto:

Brina Gregorc, 1. č
 Petra Skok Tavčar, 1. č
 Taja Blejc, 1. b
 Alenka Hribar, 1. c
 Marcel Kočar, 1. c
 Tilen Mesarič, 1. c
 Ana Potočnik, 1. c
 Jan Topolovec, 1. c
 Noah Cirman Žugaj, 1. b
 Lara Ela Gorenc, 1. a
 Žiga Justin, 1. a
 Jon Rihtar, 1. a
 Zala Rogelj, 1. a
 Luka Štrukelj, 1. č
 Luna Žagar, 1. b
 Tristan Bačić, 1. a
 Filip Bregar, 1. č
 Jakob Bregar, 1. č
 Tim Bregar, 1. c
 Aleksander De Miranda, 1. b
 Ariana Eršte Markuš, 1. b
 Laura Kaltak, 1. c
 Arne Kovač, 1. c
 Anja Pogačar, 1. a
 Andrej Sešek, 1. a
 Isabela Sicherl, 1. a
 Gal Topolovec, 1. c
 Šejla Muminović, 1. a
 Jurij Porenta, 1. b
 Ožbej Jamšek, 1. č
 Jovan Nešović, 1. a
 Kaja Plevel, 1. b
 Julija Šašek, 1. b
 Luka Šegan, 1. b
 Žan Zabret, 1. b
 Erika Rožac, 2. č
 Mina Gregorc, 2. b
 Jan Lucerna, 2. a
 Patrik Marković, 2. č
 Lina Mehle, 2. c
 Helena Škrlep, 2. č
 Ema Volf, 2. a
 Liam Tai Vrečar, 2. b
 Filip Aleš, 2. b
 Urban Dovžan, 2. č
 Jan Hutar, 2. c
 Kaja Jevnikar, 2. c
 Monika Medved, 2. č
 Kaja Šuštar, 2. b
 Patrik Kovačić, 2. č
 Tija Letonje, 2. c

Oskar Berlec, 2. b
 Pia Gmeiner Juntez, 2. a
 Staš Grčar Vidmar, 2. č
 Taja Majaron Vidaković, 2. b
 Vid Pavlič, 2. c
 Aljaž Šav, 2. č
 Krištof Joža Smukavec, 2. a
 Isabella Vrebec, 2. c
 Matej Lah, 2. c
 Kaja Gorjup, 2. c
 Adam Grapkič, 2. a
 Alja Hribar, 2. b
 Taja Lopatič, 2. a
 Bor Sekač, 2. c
 Manca Škrlep, 2. a
 Korina Volf, 2. a
 Tit Vrhovnik, 2. c
 Lana Cunder Zupan, 3. b
 Mariia Drachuk, 3. a
 Pika Gorenc, 3. c
 Zala Modec, 3. b
 Neli Per, 3. č
 Nina Seničar, 3. c
 Mark Šporn, 3. č
 Maj Zadravec, 3. b
 Neža Juvančič, 3. c
 Anej Kastelic, 3. c
 Jona Kobler, 3. č
 Luka Lenič, 3. b
 Ula Pečnik, 3. b
 Filip Škrlep, 3. c
 Hana Vdovč, 3. c
 David Vehovec, 3. č
 Iza Smolej, 3. č
 Gal Benda, 3. a
 Eva Bolta Blejec, 3. c
 Lidija Denič, 3. b
 Peter Mehle, 3. c
 Klemen Pohar, 3. c
 Mihaela Stoilkovska, 3. a
 Meta Janežič, 4. a
 Žan Lopatič, 4. b
 Klemen Korenjak, 4. a
 Julija Šalamon, 4. c
 Ajda Potočnik, 4. b
 Matej Bregar, 4. c
 Maruša Oblak, 4. a
 Hana Drenik, 4. b
 Samo Gorjup, 4. a
 Mojca Škrlep, 4. b
 Tijan Kompare, 5. c
 Gaja Paš Šergan, 5. č
 Katja Košenina, 5. b
 Julija Gregorc, 5. č
 Filip Getov Samardžija, 5. č
 Kaja Supej, 5. č
 Jakob Medved, 5. a
 Eva Burgar, 5. a
 Arnej Plos, 5. č
 Anže Košenina, 5. b
 David Groznik, 5. c
 Lenart Mislej, 5. č

Marko Mušič, 5. č
 Lina Herman, 6. a
 Tristan Vid Baš, 6. c
 Klemen Juvančič, 6. c
 Lija Rozalija Cerar, 6. a
 Maks Svete, 6. c
 Bine Gorenc, 6. c
 Jaka Peterlin, 6. c
 Kika Szomi Kralj, 6. c
 David Sedej, 6. b
 Eva Smrke, 6. c
 Jaka Zrim, 6. a
 Maj Koncilija, 6. a
 Tara Zrim Fabiani, 6. b
 Riccardo Lucerna, 6. c
 Miha Škrlep, 7. b
 Anej Žaler, 7. b
 Ekaterina Mihajloska, 7. c
 Katja Groznik, 7. a
 Tjaša Jamšek, 7. c
 Luka Škof, 7. a
 Denis Nuhanović, 7. c
 Maja Ifko, 7. a
 Ana Gorenc, 8. b
 Neja Gašpar, 8. b
 Tilen Krašovec, 8. c
 Rok Pečnik, 9. b
 Urban Ručigaj, 9. a
 Marko Medved, 9. c
 Nika Pečnik, 9. b
 Jon Žirovnik, 9. c
 Matej Cimerman, 9. b
 Jan Keržič, 9. a
 Domen Tisaj, 9. b
 Adriana Kompare, 9. c

srebrno:

Tijan Kompare, 5. c
 Filip Getov Samardžija, 5. č
 Katja Košenina, 5. b
 Kaja Supej, 5. č
 Julija Gregorc, 5. č
 Maks Svete, 6. c
 Tristan Vid Baš, 6. c
 Bine Gorenc, 6. c
 Jaka Peterlin, 6. c

Kika Szomi Kralj, 6. c
 Lija Rozalija Cerar, 6. a
 Anej Žaler, 7. b
 Ana Gorenc, 8. b
 Neja Gašpar, 8. b
 Domen Tisaj, 9. b
 Nika Pečnik, 9. b
 Jon Žirovnik, 9. c
 Matej Cimerman, 9. b
 Jan Keržič, 9. a
 Urban Ručigaj, 9. a

zlato:

Gaja Paš Šergan, 5. č
 Klemen Juvančič, 6. c
 Lina Herman, 6. a
 Miha Škrlep, 7. b
 Marko Medved, 9. c

Rok Pečnik, 9. b

diamantno:

Matej Cimerman, 9. b
 Urban Ručigaj, 9. a

**RAZVEDRILNA
MATEMATIKA**

Mentorica: Lara Kozarski

Šolsko tekmovanje: 100

Državno tekmovanje: 6

Dosežena priznanja:

bronasto:

Patricija Sicherl, 4. a
 Ajda Potočnik, 4. b
 Nejc Peterlin, 4. b
 Žan Lopatič, 4. b
 Ida Kariž, 4. c
 Nika Starič, 4. c
 Sara Blejc Škulj, 4. c
 Jakob Medved, 5. a
 Tara Kasaš, 5. a
 Katja Košenina, 5. b
 Kaja Supej, 5. č
 Gaja Paš Šergan, 5. č
 Ruby Sicherl Škrjanc, 5. č
 Julija Gregorc, 5. č
 Lina Herman, 6. a
 David Sedej, 6. b
 Tara Zrim Fabiani, 6. b
 Kika Szomi Kralj, 6. c
 Rok Vrbečič, 6. c
 Maks Svete, 6. c
 Riccardo Lucerna, 6. c
 Katja Groznik, 7. a
 Miha Škrlep, 7. b
 David Jagodič, 7. b
 Ekaterina Mihajloska, 7. c
 Aljaž Goltnik, 7. c
 Ana Gorenc, 8. b
 Urban, Ručigaj, 9. a
 Domen Tisaj, 9. b
 Rok Pečnik, 9. b
 Nika Pečnik, 9. b

srebrno:

Lina Herman, 6. a
 Kika Szomi Kralj, 6. c
 Ekaterina Mihajloska, 7. c
 Domen Tisaj, 9. b
 Rok Pečnik, 9. b

zlato:

Miha Škrlep, 7. b

LOGIČNA POŠAST

Mentorica: Lara Kozarski

Šolsko tekmovanje: 82

Državno tekmovanje: 13

Dosežena priznanja:

bronasto:

Maruša Oblak, 4. a
 Julija Šalomon, 4. c
 Krištof Oblak, 4. a
 Alen Muminović, 4. c
 Jon Jenstrle, 4. c
 Veronika Debevec, 4. a
 Pia Hutar, 4. c
 Nika Oblak, 5. b
 David Groznik, 5. c
 Tavitava Mihajloska, 5. a
 Urban Štepec, 5. č
 Arnej Plos, 5. č
 Anej Rozman, 5. b
 Anže Košenina, 5. b
 Ajda Ganić, 5. a
 Maks Jereb, 5. b
 Julija Hribar, 5. c
 Hana Košenina, 5. c
 Lina Herman, 6. a
 Jaka Zrim, 6. a
 Ana Kastelic, 6. c
 Lija Rozalija Cerar, 6. a
 Mark Pišek, 6. c
 Maj Konciliija, 6. a
 Neža Arh, 7. c
 Luciana Lazarević, 7. b
 Domen Kovačič, 7. a
 Jure Škrlep, 7. b
 Kaja Kristina Kosec, 7. b
 Martin Jereb, 8. a
 Manca Drgan, 8. a
 Adriana Kompare, 9. c
 Maša Mašan, 9. a
 Nika Pečnik, 9. b
 Jan Keržič, 9. a

srebrno šolsko:

Mojca Škrlep, 4. b
 Žan Mark Loboda, 4. b
 Ajda Potočnik, 4. b
 Lan Sicherl, 4. a
 Žan Lopatič, 4. b
 Kaja Supej, 5. č
 Gaja Paš Šergan, 5. č
 Julija Gregorc, 5. č
 Martina Markovič, 5. a
 Marko Mušič, 5. č
 Eva Burgar, 5. a
 Tara Kasaš, 5. a
 Tijan Kompare, 5. c
 Ruby Sicherl Škrjanc, 5. č
 Vid Potočnik, 5. a
 Katja Košenina, 5. b
 Eva Jankovič, 5. a
 Erazem Ručman, 5. c
 Tjaša Per, 5. b
 Lara Levec Grajfonar, 5. a
 Tristan Vid Baš, 6. c

Kika Szomi Kralj, 6. c
 Riccardo Lucerna, 6. c
 Maks Svete, 6. c
 Valentin Pavlinjek, 6. c
 Tajda Jančar, 6. a
 Miha Škrlep, 7. b
 Katja Groznik, 7. a
 Ana Pibernik, 7. b
 Ekatarina Mihajloska, 7. c

Lovro Gril, 7. a
 Luka Janežič, 7. b
 David Jagodič, 7. b
 Nejc Kovačič, 7. a
 Ana Gorenc, 8. b
 Hana Zrim, 8. c
 Rok Pečnik, 9. b
 Matej Cimerman, 9. b
 Janez Mehle, 9. c
 Domen Tisaj, 9. b
 Marko Medved, 9. c
 Špela Ručman, 9. c
 Neli Supej, 9. c
 Jon Žirovnik, 9. c

srebrno državno:
 Mojca Škrlep, 4. b
 Žan Mark Loboda, 4. b
 Kika Szomi Kralj, 6. c
 Katja Groznik, 7. a
 Ana Gorenc, 8. b
 Rok Pečnik, 9. b

zlato:

Kaja Supej, 5. č
 Miha Škrlep, 7. b

LOGIKA

Mentorica: Lara Kozarski

Šolsko tekmovanje: 124

Državno tekmovanje: 13

Dosežena priznanja:

bronasto:

Brina Vita Mauhar, 4. a
 Žan Lopatič, 4. b
 Žan Mark Loboda, 4. b
 Ajda Potočnik, 4. b
 Nejc Peterlin, 4. b
 Mojca Škrlep, 4. b
 Petja Žaler, 4. c
 Nika Starič, 4. c
 Jon Jensterle, 4. c
 Jakob Medved, 5. a
 Martina Markovič, 5. a
 Tara Kasaš, 5. a

Eva Burgar, 5. a
 Lara Levec Grajfonar, 5. a
 Anže Košenina, 5. b

Nika Oblak, 5. b
 Tjaša Per, 5. b
 Maks Jereb, 5. b
 Hana Košenina, 5. c
 Tijan Kompare, 5. c
 David Groznik, 5. c
 Gaja Paš Šergan, 5. č
 Kaja Supej, 5. č
 Julija Gregorc, 5. č
 Arnej Plos, 5. č
 Ruby Sicherl Škrjanc, 5. č
 Lina Herman, 6. a
 Tajda Jančar, 6. a
 Tara Zrim Fabiani, 6. b
 Luka Golob Cerar, 6. b
 Kika Szomi Kralj, 6. c
 Maks Svete, 6. c
 Rok Vrbetič, 6. c
 Ana Kastelic, 6. c
 Katja Groznik, 7. a
 Nejc Kovačič, 7. a
 Miha Škrlep, 7. b
 Ana Pibernik, 7. b
 David Jagodič, 7. b
 Ekatarina Mihajloska, 7. c
 Žiga Vdovč, 7. c
 Martin Jereb, 8. a
 Neja Gašpar, 8. b
 Katja Tomšič, 8. b
 Ana Gorenc, 8. b
 Kaja Car, 8. b
 Hana Zrim, 8. c
 Rok Pečnik, 9. b
 Matej Cimerman, 9. b
 Domen Tisaj, 9. b
 Nika Pečnik, 9. b
 Janez Mehle, 9. c
 Lana Mitič, 9. c
 Jon Žirovnik, 9. c

srebrno:

Miha Škrlep, 7. b

VESELA ŠOLA

Mentorica: Viktorija Uršnik

Šolsko tekmovanje: 12

Državno tekmovanje: 1

Dosežena priznanja:

bronasto:

Neja Skok Perovšek, 4. c
 Pia Hutar, 4. c
 Vid Potočnik, 5. a
 Jakob Medved, 5. a
 Hana Košenina, 5. c
 Kaja Supej, 5. č
 Helena Pančur, 7. a

srebrno:

Tristan Vid Baš, 6. c

FIZIKA

Stefanovo priznanje

Mentor: Jože Kosec

Šolsko tekmovanje: 23

Regijsko tekmovanje: 4

Dosežena priznanja:

bronasto:

Naja Šterban, 8. b
 Ana Gorenc, 8. b
 Neja Gašpar, 8. b
 Lina Ogrin, 8. c
 Jan Keržič, 9. a
 Rok Pečnik, 9. b
 Matej Cimerman, 9. b

srebrno:

Ana Gorenc, 8. b
 Jan Keržič, 9. a

SLOVENŠČINA

Cankarjevo priznanje

Mentorji: Razredničarke 4. in 5.

razredov, Dragomira Železnikar,

Mateja Lašič, Nada Cotman

Šolsko tekmovanje: 107

Regijsko tekmovanje: 6

Dosežena priznanja:

bronasto:

Meta Janežič, 4. a
 Veronika Debevec, 4. a
 Zoja Novak, 4. a
 Hana Drenik, 4. b
 Ida Kariž, 4. c
 Julija Šalomon, 4. c
 Pija Šporn, 5. a
 Tara Kasaš, 5. a
 Lara Levec Grajfonar, 5. a
 Neža Vencelj, 5. b
 Tjaša Per, 5. b
 David Groznik, 5. c
 Eva Jemc, 5. č
 Gaja Paš Šergan, 5. č
 Arnej Plos, 5. č
 Patricija Završan, 6. a

Manca Brezovnik, 6. a
 Aljaž Zajc, 6. a
 Nika Zorč, 6. a
 Domen Ocepek, 6. b
 Katarina Avguštin, 6. b
 Luka Golob Cerar, 6. b
 Jure Kragelj, 6. b
 Lara Melloni, 6. b
 Leon Nuhanović, 6. b
 Ana Tavčar, 6. b
 Pia Drgan, 6. b
 Brina Premk, 6. b
 Tia Rozman, 7. a
 Nejc Kovačič, 7. a
 Helena Pančur, 7. a
 Luciana Lazarevič, 7. b
 Miha Škrlep, 7. b
 Ana Pibernik, 7. b
 Sara Klementina Sedej, 7. b

Ekaterina Mihajloska, 7. c
Aljaž Goltnik, 7. c
Denis Nuhanović, 7. c
Kim Šporn, 7. c
Martin Jereb, 8. a
Manca Drgan, 8. a
Lina Ogrin, 8. c
Nejc Labignan, 8. c
Ana Skok, 9. a
Ana Janežič, 9. a
Ajda Travnikar, 9. a
Rok Pečnik, 9. b
Domen Tisaj, 9. b
Karin Kumer, 9. c
Špela Ručman, 9. c

srebrno:

Lina Ogrin, 8. c
Ana Skok, 9. a
Karin Kumer, 9. c

Priznanje Mehurčki

Mentor: Urška Mihajloska

Šolsko tekmovanje: 27

Dosežena priznanja:

Vsi tekmovalci so prejeli priznanje za sodelovanje.

ANGLEŠČINA

Mentorice: Anita Bezić Burger,
Tatjana Knežević, Maja Mezgec
Kristan

Šolsko tekmovanje: 48

Regijsko tekmovanje: 6

Državno tekmovanje: 13

Dosežena priznanja:

bronasto:

Laura Trček, 9. a
Ana Skok, 9. a
Ella Šimenc, 9. a
Miha Kralj, 9. b
Ana Banožič, 9. c
Špela Ručman, 9. c

srebrno:

Laura Trček, 9. a

BIOLOGIJA

Proteusovo priznanje

Mentorica: Metka Trobec

Šolsko tekmovanje: 39

Državno tekmovanje: 5

Dosežena priznanja:

bronasto:

Martin Jereb, 8. a
Kaja Car, 8. b
Jan Jerman, 8. b

Ana Gorenc, 8. b
Naja Šterban, 8. b
Eva Korenja, 8. b
Nejc Labignan, 8. c
Maša Matan, 9. a
Laura Trček, 9. a
Rok Pečnik, 9. b
Domen Tisaj, 9. b
Matej Cimerman, 9. b
Karin Kumer, 9. c

srebrno:

Karin Kumer, 9. c

**TEKMOVANJE IZ ZNANJA
O SLADKORNI BOLEZNI**

Mentorica: Nikolaja Mušič

Šolsko tekmovanje: 19

Državno tekmovanje: 3

Dosežena priznanja:

bronasto:

Tristan Vid Baš, 6. c
Teo Skok, 6. c
Katja Groznik, 7. a
Neja Gašpar, 8. b
Ana Tara Pirnovar, 8. c
Nejc Labignan, 8. c
Rok Pečnik, 9. b
Domen Tisaj, 9. b

srebrno:

Tristan Vid Baš, 6. c
Domen Tisaj, 9. b

KEMIJA

Preglovo priznanje

Mentorica: Marija Otoničar

Šolsko tekmovanje: 26

Državno tekmovanje: 8

Dosežena priznanja:

bronasto:

Martin Jereb, 8. a
Ana Gorenc, 8. b
Neja Gašpar, 8. b
Laura Trček, 9. a
Jan Keržič, 9. a
Rok Pečnik, 9. b
Žiga Kafol, 9. b
Domen Tisaj, 9. b
Marko Medved, 9. c

ZGODOVINA

Mentorica: Tatjana Cevc Drolc

Šolsko tekmovanje: 36

Regijsko tekmovanje: 6

Državno tekmovanje: 1

Dosežena priznanja:

bronasto:

Martin Jereb, 8. a

Jan Jerman, 8. b
Laura Trček, 9. a
Jan Keržič, 9. a
Ana Skok, 9. a
Matej Cimerman, 9. b
Domen Tisaj, 9. b
Belmin Selimović, 9. b
Rok Pečnik, 9. b
Špela Ručman, 9. c
Gal Pavlič, 9. c
Marko Medved, 9. c
Karin Kumer, 9. c

srebrno:

Matej Cimerman, 9. b
Špela Ručman, 9. c

srebrno državno:

Matej Cimerman, 9. b

GEOGRAFIJA

Mentorici: Simona Tučman,
Tatjana Cevc Drolc

Šolsko tekmovanje: 20

Regijsko tekmovanje: 2

Državno tekmovanje: 1

Dosežena priznanja:

bronasto:

Martin Jereb, 8. a
Jan Jerman, 8. b
Jan Keržič, 9. a
Matej Cimerman, 9. b
Rok Pečnik, 9. b
Špela Ručman, 9. c
Janez Mehle, 9. c

srebrno:

Špela Ručman, 9. c

zlato:

Špela Ručman, 9. c

NARAVOSLOVJE

Priznanje Kresnička

Mentorica: Metka Trobec

Šolsko tekmovanje: 33

Dosežena priznanja:

bronasto:

Martina Marković, 5. a
Jakob Medved, 5. a
Nejc Šterban, 5. b
Tijan Kompare, 5. c
Hana Košenina, 5. c
Kaja Supej, 5. č
Tara Zrim Fabiani, 6. b
Tristan Vid Baš, 6. c
Teo Skok, 6. c
Katja Groznik, 7. a
Dea Stepišnik Kraševac, 7. a
David Jagodič, 7. b

**TEKMOVANJE
EKO KVIZ**

Šolsko tekmovanje: 54

Dosežena priznanja Ekipe so dosegle lep rezultat, na državno tekmovanje se niso uvrstili.

RAČUNALNIŠTVO

Priznanje Bober

Mentor: Sašo Božič

Šolsko tekmovanje: 84

Državno tekmovanje: 2

Dosežena priznanja:

bronasto:

Žan Lopatič, 4. b
Nejc Peterlin, 4. b
Ajda Potočnik, 4. b
Hana Drenik, 4. b
Ana Medved, 4. b
Mojca Škrlep, 4. b
Jon Jensterle, 4. c
Martina Marković, 5. a
Lara Levec Grajfonar, 5. a
Vid Potočnik, 5. a
Jakob Medved, 5. a
Katja Košenina, 5. b
Tjaša Per, 5. b
Eva Jemc, 5. č

Ruby Sicherl Škrjanc, 5. č

Julija Gregorc, 5. č

Kaja Supej, 5. č

Gaja Paš Šergan, 5. č

Jaka Zrim, 6. a

Tara Zrim Fabiani, 6. b

Jaka Peterlin, 6. c

Ricardo Luccerna, 6. c

Maks Svete, 6. c

Katja Groznik, 7. a

Ana Pibernik, 7. b

Anej Žaler, 7. b

David Jagodič, 7. b

Miha Škrlep, 7. b

Luka Janežič, 7. b

Ekatarina Mihajloska, 7. c

Martin Jereb, 8. a

Urban Rančigaj, 9. a

Maša Matan, 9. a

Jan Keržič, 9. a

Kaja Konciliija, 9. a

Domen Tisaj, 9. b

Rok Pečnik, 9. b

Nika Pečnik, 9. b

Matej Cimerman, 9. b

Lana Mitič, 9. c

Neli Supej, 9. c

zlato:

Martin Jereb, 8. a

SLOVENSKA BRALNA ZNAČKA IN BRALNI PALČEK

Koordinatorici: Janja Jeraj, Mojca Ulaga
Mentorice: učiteljice slovenščine od 1. do 9. razreda

Bralnega palčka je opravilo 97 učencev 1. razreda.

Bralno značko je opravilo 734 učencev od 2. do 9. razreda.

Zlato bralno značko je osvojilo 30 učencev:

Melisa Avdič, 9. a
Nejc Balaban, 9. a
Kristjan Hribar, 9. a
Ana Janežič, 9. a
Žiga Kobold, 9. a
Kaja Konicilija, 9. a
Maša Matan, 9. a
Kaja Palfi, 9. a
Ana Skok, 9. a
Ajda Travninar, 9. a
Laura Trček, 9. a
Matej Cimerman, 9. b
Liza Gregorc, 9. b

Žiga Kafol, 9. b
Miha Kralj, 9. b
Rok Pečnik, 9. b
Nika Pečnik, 9. b
Klara Zoya Petrič, 9. b
Maj Planinšek, 9. b
Domen Tisaj, 9. b
Nastja Aleš, 9. c
Žiga Fermešek, 9. c
Maja Golob, 9. c
Andraž Krpič, 9. c
Karin Kumer, 9. c
Janez Mehle, 9. c
Lana Mitič, 9. c
Kaja Slabajna, 9. c
Neli Šupej, 9. c
Jon Žirovnik, 9. c
Špela Ručman, 9. c

ANGLEŠKA BRALNA ZNAČKA

Mentorice: Anita Bežić Burger, Katja Krošelj, Maja Mezgec Kristan, Tatjana Knežević in Simona Tučman

Angleško bralno značko je opravilo 219 učencev od 5. do 9. razreda.

ŠPANSKA BRALNA ZNAČKA

Mentorica: Veronika Bajuk

Državno tekmovanje: 12

Dosežena priznanja:

srebrno:

Lara Hribar, 8. a
Sara Pelcar, 8. a
Lina Ogrin, 8. c
Ana Tara Pirnovar, 8. c
Žiga Kafol, 9. b
Martin Debevec, 9. b
Janez Mehle, 9. c

Adriana Kompare, 9. c

Žiga Fermešek, 9. c

zlato:

Špela Ručman, 9. c

TEKMOVANJE MLADINSKIH PEVSKIH ZBOROV

Mentorica: Nataša Banko

Regijskega tekmovanja se je udeležilo 33 učencev od 5. do 8. razreda, kjer so osvojili zlato priznanje.

VIDNEJŠI ŠPORTNI REZULTATI V ŠOLSLEM LETU 2016/17

EKIPNI ŠPORTI (LETNIK 2002 IN MLAJŠI)

ŠPORT	DOMŽ. REGIJA	PODROČNO	ČETRTRFINALE DRŽAV.
Košarka (učenci)	2. mesto	2. mesto	uvrstitev (izpadli)
Mali nogomet (učenci)	1. Mesto	2. mesto	
Mali nogomet (učenke)	2. Mesto	4. mesto	

EKIPNI ŠPORTI (LETNIK 2004 IN MLAJŠI)

ŠPORT	DOMŽ. REGIJA	PODROČNO	ČETRTRFINALE DRŽAV.
Maša odbojka (učenke)	3. mesto		
Mali nogomet (učenci)	4. mesto		

INDIVIDUALNI ŠPORTI

ŠPORT	PODROČNO	DRŽAVNO
-------	----------	---------

SMUČANJE

Jera Rženičnik, 8. b	-	4. mesto
Kaja Slabajna, 9. c	-	5. mesto

NAMIZNI TENIS

Aljaž Goltnik, 7. c	1. mesto	1. mesto	5. m. četrtfinale
Pika Gorenc, 3. c	2. mesto	5. - 6. mesto	
Neja Majcen, 9. a	3. mesto		
Nik Lagoja, 7. c	5. - 6. mesto	3. - 4. mesto	

ŠAH - ekipno

PODROČNO	DRŽAVNO
1. mesto	3. mesto

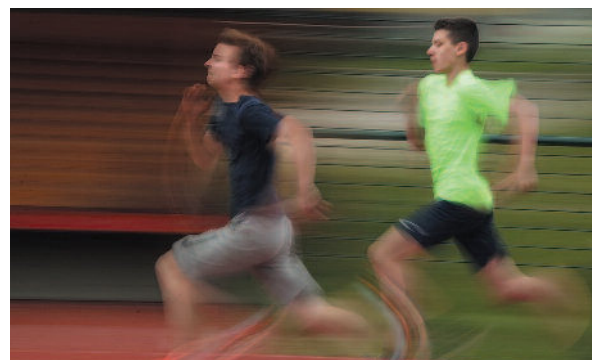
(ekipa: Tisaj Domen, Štruklec Jakob Vid, Ocepek Jan, Tisaj Tilen)

ŠAH - učenci do 12 let

Tilen Tisaj, 2. b	4. mesto
-------------------	----------

ŠAH - učenci do 15 let

Domen Tisaj, 9. b	2. mesto	4. mesto
-------------------	----------	----------

BADMINTON

DOMŽALSKA REGIJA

Lara Melloni, 6. b
Nika Zorč, 6. a1. mesto
3. mesto**KROS - VIR 2016 (dobitniki medalj)**

Kaja Gorjup, 2. c – 1. mesto
 Maj Zadavec, 3. b – 3. mesto
 Tamara Ereš, 3. a – 1. mesto
 Nejc Peterlin, 4. b – 2. mesto
 Erazem Ručman, 5. c – 2. mesto
 Kaja Supej, 5. č - 1. mesto
 Nadja Totter, 5. b – 3. mesto
 Tim Cerar, 7. b – 2. mesto
 Žiga Vrhovnik, 7. a – 3. mesto
 Eva Hasanagić, 7. c – 2. mesto
 Matej Mitrović, 8. c – 2. mesto
 Naja Šterban, 8. b – 3. mesto
 Jan Keržič, 9. a – 3. mesto
 Špela Ručman, 9. c – 2. mesto

KROS DRŽAVNO TEKMOVANJE

Špela Ručman, 9. c – 3. mesto

ATLETIKA POSAMEZNO – PODROČNO**(Kamnik)**

Eva Hasanagić, 7. c – 1. mesto (daljina)
 Vrhovnik Žiga, 7. a – 2. mesto (300 m)
 Ifko Maja, 7. a – 2. mesto (300 m)
 Sara Klementina Sedej, 7. b – 2. mesto (600 m)
 Matej Mitrović, 8. c – 2. mesto (daljina)
 Roland Kerekeš, 8. a – 3. mesto (višina)
 Špela Ručman, 9. c – 3. mesto (1000 m)
 Jan Keržič, 9. a – 4. mesto
 Lovro Gril, 7. a – 5. mesto (daljina)
 Tinkara Testen, 5. a – 5. mesto (vortex)
 Aljaž Kuhar, 7. b – 5. mesto (višina)
 Luka Janežič, 7. b – 5. mesto (vortex)

POKLIČI ZDAJ!!!!

Uf, tole je pa bilo vprašanje! Kar sapo nam je zaprlo! Za nekaj minut smo popolnoma obnemeli. Misli so nam švigale po glavi kot bliski, pa vendar nismo vedeli, kaj naj rečemo.

In katero je bilo to vprašanje, ki nas je popolnoma 'spravilo iz tira'?

Takole gre:

Nepričakovano izveš, da moraš odpotovati. Takoj. Za vedno. V neznano. Nikogar in ničesar ne smeš vzeti s seboj. Na voljo imaš en sam telefonski klic. Koga boš poklical in kaj mu boš povedal???

Ko smo si uspeli malo urediti misli, smo našli rešitve, za katere verjamemo, da so najboljši odgovor na to neverjetno zahtevno in presenetljivo vprašanje:

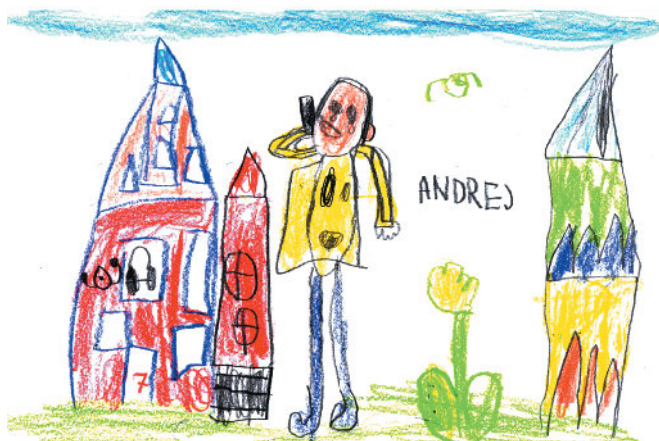
- Poklical bi mamico in bratca. Povedal bi jima, da se moramo posloviti. Še naprej se bomo imeli radi in za vedno bomo družina. Prosil bi ju, naj vse to povesta tudi očku. Babici naj sporočita, da sem zelo vesel, ker me je peljala na morje in sem tam lahko prespal dvajset dni. Mamici bi še povedal, da sem se ji pozabil zahvaliti, ker mi vsak večer bere pravljice. (Tristan)

- Poklicala bi mamico in očija. Povedala bi jima, da ju bom vedno imela v svojem srčku in ju bom vedno imela rada, čeprav bomo narazen. Zahvalila bi se jima, ker sta me peljala povsod, kamor sem želela. Bratcu naj povesta, da se mu opravičujem, ker sem ga tepla. Bratca bi pohvalila, da zelo lepo piše. Nisem pozabila, da me je naučil šteti, ko sem bila majhna. (Lara Š.)
- Poklical bi mamico in očija. Zahvalil bi se jima, ker sta me naučila delati. Povedal bi jima, da sem ponosen, ker sem sam naredil 'kišto'. Za slovo bi jima poslal poljubčka. (Blaž)
- Poklical bi mamico. Povedal bi ji, da jo imam zelo rad in da sem ji pozabil povedati, da me je oči, preden je umrl, rešil, da me ni zbil avto. Še pravi čas me je za lase povlekel nazaj s ceste. Prosil bi jo, naj pozdravi sestrico. (Gal)
- Poklical bi mamico in bratca. Mamici bi se zahvalil, ker me je naučila biti priden. Obema z atijem bi se zahvalil, da sta me vpisala na nogomet. Bratcu bi naročil, naj bo

še naprej tako priden v šoli. Opravičil bi se mu, ker sem ga brnil. Povedal bi, da se bomo vsi še naprej imeli radi. Sosedom naj povesta, da se jim zahvaljujem, ker sem pri njih lahko igral nogomet. (Žiga)

- Poklical bi otroke v OPB 1. Povedal bi jim, da se moramo posloviti in da mi je žal, ker ne bom mogel več z njimi delati nalog. Naročil bi jim, naj se potrudijo pri nalogah. Zahvalil bi se vsem učiteljicam za tako dobre naloge. Otroci naj se dobro učijo, da bodo kasneje imeli dobre ocene. Prosil bi jih tudi, naj pozdravijo mojega čija in sestrico. (Andrej)

- Poklicala bi mamico. Prosila bi jo, naj bo še naprej tako ljubeča do drugih. Občudujem jo, ker lepo riše. Hudo mi je, ker sem pozabila prespati pri babici in dedku. Tega sem si zelo želela. Ker me ne bo, naj bratec namesto mene z mamico igra nogomet. (Isabela)
- Poklicala bi mamico. Prosila bi jo, naj pazi na mucka. Babici naj pove, da se ji zahvaljujem, ker me je peljala na igrišče. (Lara I.)
- Poklicala bi očija. Naročila bi mu, naj se imajo doma vsi lepo in naj mislijo name. (Zala)
- Poklical bi mamico in očija. Vsem bi želel, naj se imajo še naprej lepo in naj se imajo radi. Naročil bi jim, naj se ne pretepajo. Upam, da ne bodo doživeli vojne. Prosil bi ju, naj povesta babici, da zelo dobro kuha. Povedal bi tudi, da se bom lepo obnašal, kamorkoli grem. Če bi še naprej lahko ostal z domačimi, jim ne bi nikoli več 'težil'. Tudi Idi ne bi več nagajal. (Nejc)
- Poklical bi mamico in očija. Povedal bi jima, da sem zelo užival v naših sprehodih. Najbolj mi je bilo vseč, da sem ju lahko spremljal s kolesom. (Mark)
- Poklical bi teto in jo prosil, naj pazi na mojega kučka. Všeč mi je, da mi je kupovala sličice za album. Mamici pa naj naroči, naj bo pridna v službi. Opravičil bi se, ker sem 'kakšno ušpičil'. Mamici sem na primer skrtil magnet za na hladilnik. (Jon)
- Poklicala bi babico. Zahvalila bi se ji, da sem ji lahko pomagala delati na vrtu. Na vrtu zelo rada delam, še po-

sebej rada sejem solato. Dediju naj pove, da se mu zahvaljujem, ker me je vozil v vozičku, ko sem bila majhna. (Daša)

- Poklicala bi očija in mu zaželela, naj bo še naprej tako uspešen v službi kot doslej. Mamici naj pove, da jo imam rada do veselja in nazaj. Mamica pa naj pove bratrancu, da imam tudi njega zelo rada. (Katarina)
- Poklicala bi mamico. Zahvalila bi se ji, ker me je peljala v gozd in sva nabrali šopek rož. (Šejla)
- Poklicjal bi očija in mu zaželel, naj še naprej tako dobro smuča. Vesel sem, da mi je pustil voziti kombi. (Teodor)
- Poklicjal bi očija in mu naročil, naj še naprej tako dobro dela in pazi na lopove. Mamici pa naj pove, naj bo še naprej tako lepa in naj ima tako lepa oblačila. Zahvalil bi se ji, da me je naučila risati, barvati in umivati zobe. (Maj)

- Poklicala bi babico in dedka. Povedala bi, da sem se imela zelo dobro, ko sem lahko prespala pri njiju. Bratcu naj povesta, da sem mu celo leto preveč nagajala. Imam ga pa zelo rada. (Lara Ela)
- Poklicjal bi mamico. Naročil bi ji, naj pazi na sestrico, da se ji kaj ne zgodi. Prosil bi jo, naj pozdravi vse moje prijatelje. Vsem bi zaželel lepe počitnice. (Ažbe)
- Poklicjal bi dedija in babico. Opravičil bi se jima, ker sem se drl nanju. Potem mi je bilo zelo hudo. (Patrik)
- Poklicjal bi mamico in očija in se jima zahvalil, ker sta me naučila plavati. (Val)

Po uspešno rešeni nalogi smo začeli ugotavljati, zakaj nas je to vprašanje tako vznemirilo in osupnilo?

- Ob tem vprašanju sem se počutil žalostno. Ker bi imel le en telefonski klic. (Teodor)
- Vprašanje se mi je zdelo nenavadno. Nikoli ga še nisem slišal. (Tristan)
- Družino imam rad, pa ne veš, koga bi poklicjal. Vse bi želel poklicati. (Gal)

- Če imaš samo en telefonski klic, v tem klicu ne moreš povedati vsega, kar bi rad. (Andrej)
- Težko bi se odločila, kaj naj komu povem. Preveč stvari imam za povedati in ne bi vedela, kaj naj rečem. (Lara Ela)
- Če bi poklicala enega, bi bili drugi užaljeni, ker nisem poklicala tudi njih. (Daša)
- Težko se je odločiti, koga poklicati. Veliko ljudi imam rada in veliko imam za povedati. (Isabela)

Pa je mogoče, da bi se taka ali podobna situacija, o kateri govorimo, tudi v resnici zgodila?

- Lahko se nam zgodi, da na hitro umremo. Potem ne moremo nikogar poklicati. Drugi nikoli ne zvedo, kaj smo jim hoteli povedati. (Lara Š.)
- Tisti, ki si mu želel kaj povedati, lahko kar naenkrat odide nekam drugam. Ne veš, kje je in mu ne moreš povedati. (Zala)
- Tisti, ki mu hočemo nekaj povedati, lahko umre. (Isabela)

Kako pa se najverjetneje počuti tisti, ki je želel nekemu nekaj povedati, potem pa spozna, da tega nikoli ne bo mogel storiti?

- Če nekemu ne moreš povedati, kar si hotel, ker tisti prej umre, ti je tesno pri srcu. (Žiga)

- Jezen si na sebe, ker nisi tega povedal že prej. (Daša)
- Počutiš se krivega, ker nisi pravi čas povedal teh stvari. Nemiren si. (Lara Š.)

- Žalostno srce imaš, ker nisi povedal že prej, kar si hotel.

Razmišljaš o stvareh, ki si jih hotel nekomu povedati, pa mu jih ne moreš več. (Tristan)

Kako bi lahko preprečili, da bi tisti, ki jih imamo radi, ostali brez našega sporočila?

- Povemo, preden umremo. (Zala)
- Povemo jim, še preden postanemo stari. (Tristan)
- Povemo jim lahko med sprehodom. (Daša)
- Poveš takoj, ko izveš. (Žiga)
- Takoj, ko nekoga užališ, mu rečeš oprost. (Jon)
- Povej takoj, ko pomisliš na to, kar želiš povedati! (Lara Š., Gal)
- Povej takoj zdaj! (Mark)

Zanimivo! Vse, kar bi želeli sporočiti v zadnjem telefonskem klicu, bi lahko povedali že mnogo prej, ali ne???!!! Tako bi imeli priložnost povedati še mnogo več od tega – trenutno imamo odprte še vse telefonske linije.

Torej, če nekomu resnično želiš nekaj sporočiti in si prepričan, da si tisti to tudi resnično zasluži izvedeti, **POKLIČI ZDAJ!**

Članek so pripravili prvošolčki iz skupine OPB 1 z učiteljico Matejo Banko

»ŠTEVILKA TRENUTNO NI DOSEGLJIVA«

Pogovor z gostjo Tajo Metličar o njeni osebni izkušnji

V ponedeljek, 27. 3. 2017, smo se sedmošolci, osmošolci in zdravošolci zadnji dve uri pouka zbrali v avli s posebnim namenom – srečanja z gospodično Tajo Metličar in njenim očetom.

Ob začetku srečanja nas je pedagoginja Nina vprašala, kaj je za nas smisel življenja. Večina od nas se je ob tem vprašanju zasmejala in nismo prav vedeli, kaj naj odgovorimo. Potem pa je učiteljica Lidija povedala nekaj besed o Taji in kako sta se spoznali ter kako je prišlo do srečanja z nami in kmalu nam je postalo jasno, da je morala naša gostja najti in zelo verjeti v smisel življenja glede na njeno hudo (pre)izkušnjo.

Taja je pred leti doživela hudo prometno nesrečo, ko je z avtomobilom zapeljala na nasprotni vozni pas in treščila v tovornjak avtovleke. Nesrečo je povzročila sama, vendar še sama ne ve, kaj je bil vzrok, da je zapeljala čez črto, saj ni bila niti prehitra niti alkoholizirana.

Po 17. dneh kome se je zbudila v bolnišnici, sledila je še dolgotrajna rehabilitacija, tekom katere je znova shodila. Poškodbe glave pa so ji pustile posledice, saj je imela težave s spominom in čustvovanjem.

Danes prek Zavoda Varna pot svojo težko izkušnjo deli z drugimi, da jim ne bi bilo potrebno podoživljati česa podobnega. Pred kratkim je izdala tudi knjigo z naslovom Številka trenutno ni dosegljiva.

Za konec smo se učenci prisrčno zahvalili Taji za njen nepozaben obisk ter zapisali, kaj smo spoznali, kaj je za nas glavno sporočilo današnjega srečanja oz. kaj se nam je najbolj vtisnilo v spomin.

Sporočila so zelo pomenljiva in bogata – preberite jih:

VTISI UČENCEV OB PREDSTAVITVI KNJIGE

»ŠTEVILKA TRENUTNO NI DOSEGLJIVA«

Spoznal sem, da karkoli se zgodi v življenju, slabo ali dobro, zmeraj imej upanje vase in ne obupaj. In nikoli ne bo tako hudo, da ti ne more noben pomagat. Vam pa želim veliko sreče za naprej. (Blaž)

Vesela sem, da ste z nami delili svojo življenjsko zgodbo. Na tem srečanju sem se naučila veliko novega in da je pomembno, da se po padcu pobereš. Vaša zgodba me je šokirala, a sem vesela, da ste jo delili z nami. Z veseljem bom prebrala vašo knjigo. (Katja)

Spoznala sem, da je največje darilo, kar ga lahko dobiš, življenje. Hvala vam za to delavnico. Hvala, Taja. Zelo vas občudujem. Upam, da se boste še naprej tako borili. (Maša)

Taja – super predstavitev! Všeč mi je, da gledaš na svoje novo življenje tako pozitivno. Spoznala sem, da moram ceniti svoje življenje. Tvojo zanimivo in poučno zgodbo si bom za vedno zapomnila. Nas, mladino, pa spodbujaj še naprej. Verjamem vate. (Paty)

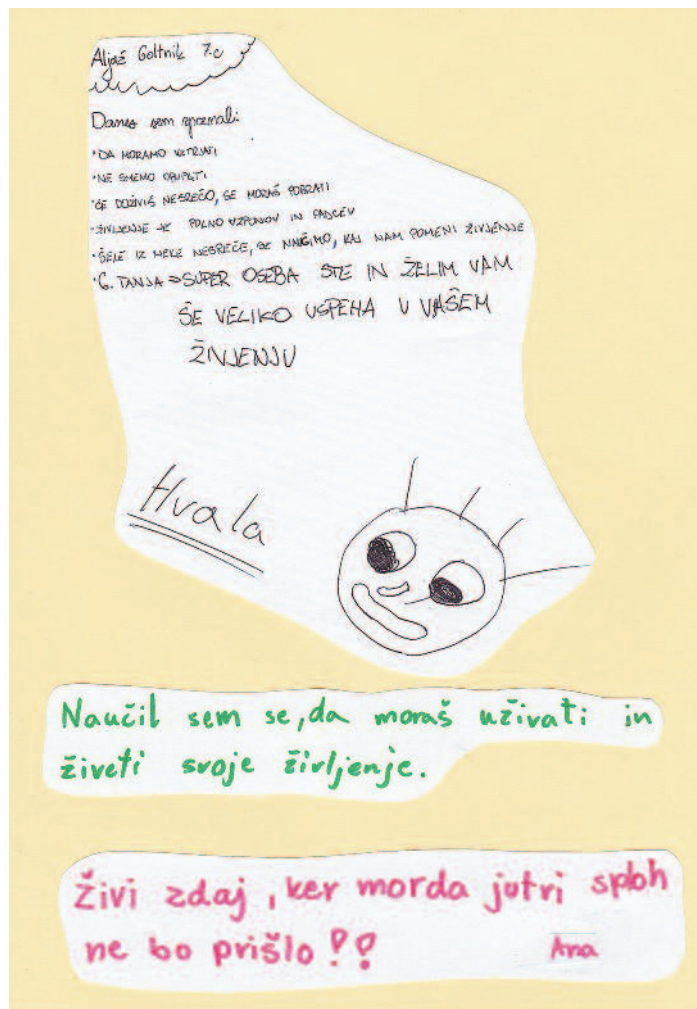
Ugotovil sem, kaj je smisel življenja: družina, življenje in ne hitenje. (Matjevž)

Draga Taja!

Vi ste občudovanja vredna oseba. Za vedno si vas bom zapomnila in vesela sem, da ste prišli na našo šolo. Mislim, da še nisem srečala bolj pogumne osebe. Hvala. (Lana)

Danes sem se naučil, da v prometu ne smem nikoli voziti hitro in da moram v življenju vztrajati. (Mark)

Izkušnje so učiteljice brez knjig, ampak učiteljice prejšnjih napak, ki se spremenijo v pravilne odgovore. (Petra)

OBISK BODOČIH PRVOŠOLCEV V NAŠI ŠOLI

V četrtek, 20. aprila 2017, je na naši šoli posebej zaživelo in se zaiskrilo v otroških očeh, saj so na obisk prišli naši bodoči prvošolci, večinoma iz Vrtca Mengeš in nekaj otrok od drugod.

Gostili smo jih učenci prvih in drugih razredov z učitelji/-cami in pedagoginjo Nino.

V vsakem razredu smo jim pripravili zanimiv program spoznavanja šolskega vsakdana z branjem pravljic, petjem pesmic in pogovorom o delu in počutju v šoli, prikazom naših zvezkov in potrebščin, zapisom njihovih imen s pisanimi črkami, predvsem pa je bilo pomembno naše skupno druženje.

Najbolj pa smo vsi uživali v veliki telovadnici na zanimivem pravljичno športnem poligonu, kjer smo igrivo preplezali najvišje gore, skočili v največje luže in se plazili skozi najbolj čarobne tunele, prepreke in hišice.

Dan je bil igrivo nepozaben, zato hvala vsem učiteljem in vzgojiteljem za pomoč pri izvedbi.

Nives Zelenjak, šolska svetovalna delavka

POZDRAV JESENI

Z učenci 1. b-razreda smo se jeseni odpravili v palčkovo deželo na Gobavico. Niste vedeli, da je tam? Kdor ima odprte oči, našpičena ušesa in nekaj domišljije, ta jo zagotovo najde. Tudi mi smo jo šli poiskat. Pred tem smo se še malo pripravili. Vsi učenci in učenke so v razredu izdelali svojega palčka, v gozdu pa ga dokončali: oblekli so ga v jesenska oblačila, mu na glavo potisnili klobuček, na koncu pa mu še izdelali mehko, udobno posteljico ter mu poiskali primerno mesto za prezimovanje. Palčkom v slovo in za prijetno zimsko spanje smo jim zapeli tudi uspavanko. Na potepanju po gozdu smo opazili še pravi palčkov grad z zunanjo kopalnico, in z obzidjem, kot se spodobi za gradove. Dan smo zaključili s pozdravom jeseni. Zbrali smo se pod drevesom, na kupček potisnili jesensko listje in ga na 1, 2, 3 zalučali v zrak in zavpili JESEN!

Aleša Vogrinc, učiteljica

SONČEN JESENSKI POTEPI

Na lep sončen dan smo se z razredom odpravili na Sv. Primož. Avtobus nas je počakal pri Občini in nas odpeljal do Stahovice, kjer se je začela naša pot. Med potjo smo se ustavili, pojedli malico, malo popili in se malo razgledali naokrog. Z makadamske poti smo zavili na gozdno pot in že čez nekaj minut zagledali cerkev Svetega Primoža. Na vrhu smo si malo odpočili, pojedli šolsko malico in se malo pogreli na soncu. Učiteljica nas je poklicala in odpraviti smo se morali v dolino. Vse so nas že malo bolele noge. Komaj smo čakali, da pridemo do avtobusa. Srečno smo se vrnili v šolo. Še en lep dan!

Ajda Potočnik, 4. b

NARAVA V RAZREDU

Kaj je lepšega, kot spomladi opazovati prebujanje narave in poslušati ptičje petje? Nekaj naravne energije smo v 1. b-razredu prenesli tudi v razred. V lončke smo nasuli prst,

posejali nekaj semenc, zalili z vodo in čakali. Čakali smo cel prvi dan, stražili drugi dan, 3 dni smo bili nato odsotni. Kaj se je zgodilo na šesti dan? Nekaj sramežljivih in osamljenih stebelc je že pokukalo na plan. Po enem tednu bi lahko s skupnimi močmi zbrali za eno skromno solato, po dvanajstih dneh pa se rastlinice počasi krepijo in rastejo. Da bi nam hitreje zrastle, smo jim peli pesmi z instrumentalno spremljavo in poslušali, kako »trava« raste. Očitno raste takrat, ko nas ni zraven.

Aleša Vogrinc, učiteljica

3. RAZRED NA OBISKU NA KMETIJI

Z učiteljico smo odšli na kmetijo pri Perovih. Tam nam je gospod Per pokazal koruzo, pšenico, ječmen in ajdo. Nato smo šli v hlev, kjer smo videli odrasle krave in teličke. Odrasla krava Lipa me je celo prelizala. Teliček me je ugriznil v jakno. Na kmetiji so nas pogostili s samimi dobrotami. Pili smo domače mleko in jedli kruh.

Tjaša Kalušnik, 3. č

2. decembra smo obiskali kmetijo Pri Kovačevih. Sprejel nas je kmet Boštjan in nam pokazal nekaj žit in sicer pšenico, piro, koruzo in ječmen. Potem smo šli v hlev, ki je imel sedemnajst krav. Dve sta breji, nekaj jih molzejo, ostale pa so še premlade. Videli smo tri teličke. Najmlajši je bil star tri tedne, drugi mesec in pol, tretji pa tri mesece. Dali so nam poskusiti svoje domače izdelke: suho sadje, mleko, kruh in jabolka. Ko smo pojedli, smo se poslovili in odšli nazaj v šolo.

Jona Kobler, 3. č

Po obisku pri Perovih so učenci pustili domišljiji prosto pot.

TELIČEK KAL

Ime mi je Kal in sem teliček. Živim v hlevu na kmetiji Per, po domače Per Kovač. Star sem štiri tedne. Najraje jem mleko. Moj skrbnik je Jošt. Vsak dan vstane ob petih zjutraj, potem pomaga očetu Boštjanu pri opravilih v hlevu. Nato pohiti v hišo, kjer z dedijem vadi bariton. Hitro se preobleče, poje zajtrk in odhiti v šolo. Ta čas izkoristim za počitek. Najbolj sem srečen, ko me Jošt boža in masira. Nesrečen sem, kadar nima časa zame. Želim si, da bi z Joštom preživel še veliko igrivih uric.

Matic Sitar, 3. b

PSIČKA BONA SE PREDSTAVI

Ime mi je Bona. Stara sem pet mesecev in pol. Živim na kmetiji Per, kjer je gospodar gospod Boštjan. Tu vsi zelo lepo skrbijo zame. Moj skrbnik je Jošt. Preden odide v šolo, me nahrani. Zadovoljna pohitim v hlev k mojim prijateljicam kravam in teličkom. Moja najboljša prijateljica je krava Zamorka.

Ko se Jošt vrne iz šole, se z mano igra. Sva dobra prijateljca. Spomladi bom tudi jaz začela hoditi v šolo, to bo pasja šola. Komaj čakam, da se bom kaj novega naučila.

Aha, še nekaj vam moram povedati: Včasih sem zelo nagajiva! Hov, hov!

Ula Pečnik, Zala Modec, Lana Zorec, 3. b

NARAVOSLOVNO POPOLDNE

Bil je četrtek. Po pouku je na šoli potekalo naravoslovno popoldne. Že v času pouka smo eno uro namenili Hiški eksperimentov. Videli smo vse neverjetne poskuse, ki so jih lahko zapakirali in prinesli s seboj. Bilo je zabavno in zanimivo.

Popoldne so sledile še drugačne naravoslovne dogodivščine. Najprej smo poslušali predstavitev o človeških ribicah. Izvedeli smo, da obstaja tudi črna človeška ribica, ki živi samo v Beli krajini in nikjer drugje na svetu. Največ močerilov, ki so v nevarnosti, rešijo prav otroci, ki živijo blizu jam in se igrajo na travnikih.

Pri dr. Ivanu Lebanu smo opazovali poskuse in trike. Gospod nam je pokazal žico, ki se spremeni v vzmet, ko jo potopiš v vročo vodo. Pokazal nam je, kako hitro zložiš majico s kratkimi rokavi. (Zame je to neizvedljivo.) Naučili smo se zložiti vrečo v majhen trikotnik. Gospod Ivan je bil s svojimi triki zelo smešen. Pri njem smo bili najbolj sproščeni in nasmejani.

Nazadnje smo se udeležili še mikroskopiranja. Nekatere preparate smo sami pripravili, vse pa smo sami mikroskopirali. Pripravljali smo svež preparat čebule, vode, barvne krede, papirja ... Mikroskopirali smo tudi trajne preparate. Med vsem tem pa je potekala razstava hišnih ljubljencev. Na ogled so bili zajci, kače, mačke, pajki, nekdo pa je prinesel celo dihurja. Bilo je zabavno, poučno in naravoslovno.

Ekaterina Mihajloska, 7. c

NARAVOSLOVNI DAN V 4. A - ČLOVEŠKA ČUTILA

Pri predmetu naravoslovje in tehnika v četrtem razredu obravnavamo tudi človeka. Kako pomembna so za nas čutila, so učenci ugotavljali ob izvajanju poskusov.

Čutila so pomembna:

... ker brez njih ne moremo živeti. Če imamo poškodovana, si pomagamo tako, da nosimo očala ali slušni aparat. Življenje brez čutil bi bilo nevarno, saj bi se lahko zaleteli, ne bi videli, ne bi mogli pisati, brati, tipati ... (Maruša Oblak)

... da se ne poškodujemo, da se lahko zabavamo in živimo. Omogočajo nam, da vidimo, slišimo, vohamo, čutimo in okušamo. (Nik Martinez)

... ker nam vid omogoča, da vidimo, sluh omogoča poslušanje, tip nam omogoča tipanje, okus pa okušanje. Če katerega od čutil ne bi imeli, bi bili v veliki nevarnosti. (Meta Janežič)

... ker imajo vsak svojo vlogo. Živeli bi bolj težo, ampak mislim, da bi še vedno živeli. (Nina Koren)

... ker z njimi zaznavamo. Brez njih bi težko živeli. (Samo Gorjup)

... ker bi bil brez čutil svet brez veze, ker brez njih ne moreš jesti, piti, poslušati, videti. Brez čutil bi živeli osamljeno, ker ne bi videli drugega človeka. (Izak Pišek)

... ker bi bilo brez njih zelo nevarno. Ničesar ne bi mogli delati, ne bi tipali, ne bi slišali, če bi nam kdo kaj govoril. Nikogar ne bi mogli prijati, ker ne bi ničesar čutili. (Patricija Sicherl)

... da zaznavamo stvari. Omogočajo nam tip, vonj, sluh, vid in okus. Brez čutil bi slabo živeli. Vsa hrana bi bila za nas brez okusa, nič ne bi vohali, ne videli, ne slišali. Svet bi bil pust in turoben. Za nas bi bilo nevarno, saj bi se brez čutil lahko zelo poškodovali. (Veronika Debevec)

... da se učimo, tipamo; če bi bili brez čutil, bi bilo za nas zelo nevarno, ker ne bi mogli videti ali slišati avtomobila in bi nas lahko povozil, izgubili bi se, ne bi zavohali dima ali videli ognja. (Brina Vita Mauhar)

OPRAVIČILO

Ker mi je pri nastajanju Korakov 2016 ponagajal »elektronski« škrat, je prispevek z naslovom Priprava zdravega obroka objavljen v letošnjem glasilu. Učenci, ki so pripravili članek, danes že zaključujejo 2. razred. Za neljubo napako se učencem in učiteljici Aleši Vogrinc iskreno opravičujem.

Doroteja Šporn, urednica Korakov

PRIPRAVA ZDRAVEGA OBROKA, NARAVOSLOVNI DAN V 1. B-RAZREDU

NARAVOSLOVNI DAN SE JE ZAČEL Z ZAPOSLENIŠTVOM NAŠIH ČUTIL. NAJBOLJ DRZNI SO SPRVA Z ZAVEZANIMI OČMI POMAKALI PRSTE V SKODELICE, VOHALI PRIJETNE IN MANJ PRIJETNE VONJAVE (RES JE, PO POPRU SE ŠE DOLGO KIH!) IN MED ZOBMI TRLI JANEŽEVA IN KUMININA ZRNA. BRBONČICE SMO TAKO DOBRO OGRELI, DA SMO LAHKO ZAČELI Z NAPORNIM DELOM: LUPLENJEM, REZANJEM, NATIKANJEM KOŠČKOV NA NABODALCA, UGOTAVLJANJEM, S KATERO STRANJO NOŽA SE REŽE ... VELIKO DELA SMO IMELI IN KO SE JE ZA PIKO NA I STEPLA ŠE SLADKA SMETANA, SO SE NAŠI ŽELODČKI ŽE POŠTENO OGLAŠALI. VEČINO SMO POJEDLI. O POSPRAVLJANJU ZA SEBOJ ... O TEM PA RAJE KDAJ DRUGIČ.

**ZA POPESTRITEV PA ŠE NEKAJ OTROŠKIH:
ZAKAJ JE BANANA UKRIVLJENA?**

HOTELA JE BITI POLKROGLA. OSKAR

KER JE SORODNICA ČRKE C. TAJA

DA SE ŽIVALI LAHKO GUNCAJO NA NJEJ. TIN-KARA

SLON SE JE RAHLO USEDEL NANJO. EVA B. Š.

ZAKAJ JE SOLATA ZELENA?

ČE NE BI BILA ZELENA, BI BILA GNILA. FILIP A.

KMET JE ŠEL S TRAKTORJEM ČEZ NJO IN JO

PREBARVAL. VITAN

KRT JO JE POLIZAL. FILIP T.

ODKOTALILA SE JE IN NASE PREVRNILA

BARVO. AJDA

KER JE SORODNICA TRAVE. OSKAR

KOTALILA SE JE PO SVEŽE POKOŠENI TRAVI.

TEODOR

MATI NARAVA JE HOTELA, DA JE TAKA. KAJA

KAKO VEMO, DA JE SUROVO JAJCE SVEŽE?

ČE GA POVOHAŠ IN NI SVEŽE, SMRDI. ANŽE

ČE JE POČENO, NI SVEŽE. FILIP A.

ZDRAVA KOKOŠ – SVEŽE JAJCE. SAŠO

ČE JE OKOLI TRAVA IN SE KOKOŠ VELIKO GI-

BLJE. TAJA

KAJ MISLITE JE V KLOBASI?

MASTNINE. FILIP A.

MESO, BELE PIKICE, MAST, KOŽA NA VRHU IN

OD SPODAJ, RIŽ, ČE JE KRVAVICA. VITAN

ČE JE PEČENICA, IMA MAJČKENE KROGLICE.

AJDA

BELE PIKICE, PA NIČ MESA. TEODOR

ZANIMIV DOGODEK

Šli smo v Vače. Bila je kar dolga pot. Ko smo prišli, smo se zbrali okoli vaškega vodnjaka, kjer nas je lepo sprejela gospa. Povedala nam je, da je vaška klepetulja Ana. Od tu nas je peljala v neko hišico, kjer smo pojedli malico in se razdelili v dve skupini. Moja skupina si je šla ogledat lesene kipe, ki so imeli vsak svoj pomen. Na koncu poti smo si ogledali situlo, nato smo se vrnili k hiši. Tam smo videli in spoznali največjega kopenskega polža, grlico, tenreka, kačo in ščurke. Lahko smo se vseh živali tudi dotaknili. Potem smo se z avtobusom odpeljali do središča Slovenije, zapeli pesem Mi se imamo radi. Tam je bila lipa in spomenik, pravokoten kamen, na katerem so prilepljen vse slovenske kamnine. Bilo mi je zelo všeč.

Nejc Šinkovec, 4. b

ŽIVALSKI VRT

Bili smo v živalskem vrtu. Videli smo veliko živali. Vodič je bil zelo prijazen. Razkazal nam je živali. Gledali smo predstavo z morskimi Levi. Okrog vratu smo imeli kačo. Najbolj všeč so mi bile opice. (Eva J.)

V živalskem vrtu mi je bilo najboljše, ko smo gledali medveda. Ni bilo dobro, ker je bilo oblačno. Dobro je bilo, ko smo gledali pelikane. Mogoče je bilo vsem všeč, ko smo imeli kačo za vratom. Videli smo tudi predstavo z morskim levom. (Nik)

Kaj mi je bilo všeč v ZOO? Opice, konji, zebre, ris, tiger, goske, pujsi, koze, predstava morskih levov. (Liza)

Bili smo v živalskem vrtu. Mislim, da nam je bila vsem najbolj všeč predstava z morskima levoma. (Kaja)

V živalskem vrtu smo videli veliko živali. Mislim, da so bile vsem najbolj všeč opice, ki smo jih videli z mosta. Všeč nam je bilo, ko smo bili na igrišču in predstava z morskim levom. Videli smo tudi hranjenje. Imeli smo vodiča, ki je bil prijazen. Ime mu je Klemen. Mislim, da je bilo vsem super. Juhej! (Filip A.)

IN NEKAJ DOMIŠLIJSKIH ZGODB IZ ŽIVALSKEGA VRTA.

Nekoč je bila ena žirafa. To ni bila navadna žirafa. Ta žirafa je bila nekaj posebnega. Ni imela moža in mladičev. Bila je osamljena in žalostna. Tavalala je po kletki in iskala hrano. Naenkrat pa je čez okno priletel ptič in rekel ne skrbi, pomagal ti bom. (Filip A.)

Bil je sončen dan. Babica, Maj in Jan so šli v živalski vrt in nenadoma se je zgodilo, da je lev pobegnil iz kletke. Kako je lev pobegnil iz kletke? No, bežimo! Bežimo! Bežimo! (Anže)

Nekoč je živela žirafa. Vsak dan je dobila hrano, ki ji ni bila všeč. In potem je zbežala. Vsi so jo videli in jo lovili. Končno so jo ulovili. Vprašali so jo, zakaj je zbežala. In je rekla, da ji hrana ni dobra in potem so ji rekli, da bo dobila boljšo hrano, če se vrne in se je res vrnila in dobila boljšo hrano. Konec. (Mina)

Žirafa se je igrala v živalskem vrtu. Nekega dne se je žirafa odločila, da bo odšla. Delavci so jo iskali in iskali. Po velikem iskanju so jo našli v Afriki. Žirafa je rekla, da bi rada ostala v Afriki. (Sašo)

Nekoč je živela žirafa. Imela je grozni sestri in slabo ograjo. Nekoč se je odločila za pobeg in res je pobegnila. Živalski vrt je klical 113. Halo, danes ponoči je pobegnila žirafa! A, se je kmalu vrnila. In bila najbolj priljubljena. Konec. (Vitan)

ŠOLE V NARAVI

7. C POROČA IZ ČŠOD – DOM KAVKA

PRVI DAN

Poročevalke Lara, Patricija, Eva:

Danes smo šli v ribogojnico, kjer smo spoznavali ogroženo vrsto rib – soško postrv. Ogledali smo si njihova jajčeca – ikre in kako se iz njih izležejo mladiči. Potem nam je gospod še pokazal, kakšno hrano jedo ribe. To so zmleti rakci, ki jih pridelajo na Danskem. Potem smo šli v mesto Kobarid. Videli smo del poti do Kostnice, ob kateri so kamni križevega pota za padle italijanske vojake. Nato nas je avtobus peljal v dom Kavka, kjer smo bila dekleta v sobah zelo povezana; pele smo, Patricija in Kim pa sta igrali na kitaro. Pa tako zabavno je bilo.

Na splošno je bilo fino, ker smo se danes tako dobro razumele. V šoli se skupaj ne pogovarjamo tako pogosto, niti med odmori ne. Zato mi je zdaj tukaj še posebej všeč, da smo v sobi skupaj pele. Bilo je zelo prijetno, nič se nismo kregale. Bilo je carsko.

Spoznavali smo pripravo sladice kobariški štrukelj. Pripravi se ga takole: pšenično moko in vrelo vodo zmešaš, nato testo oblikuješ najprej v kroglico, potem jo sploščiš, da dobi obliko žepka in ga napolniš z nadevom, ki ga pripraviš iz kakava, rozin, namočenih v rum, malo sladkorja in mletih orehov. V sredino žepka moraš narediti luknjico – to ponazarja podpis gospodinje. Tudi večerni pohod mi je bil zelo všeč, veliko smo se pogovarjale.

DRUGI DAN

Poročevalec Denis:

Danes mi je bil pohod zelo všeč, še posebej vojaški rovi, v katerih so se vojaki branili. Všeč mi je bilo, ko smo šli v Kavkno jamo in smo videli živalske lobanje. V jami smo se šli izziv v temi: kdor je hotel, je šel v popolni temi iz jame in meni je to uspelo. Zelo zanimiv je bil večer, ko smo med dvema ognjema igrali z dvema žogama. Večerna delavnica izdelovanja snežink iz papirja je bila tudi super.

Poročevalec Aljaž G.:

Danes smo šli na sprehod. Bilo je zelo v redu, ker smo z Janom, Nikom in Juretom hodili skupaj in se zabavali. Všeč mi je bilo, ko smo igrali laufarja pri namiznem tenisu. Tudi učna ura o glivah je bila dobra. Upam, da bo jutri tudi tako. Likovna delavnica je bila tudi zelo v redu, ker že dolgo nisem izdeloval snežink iz papirja. Igra med dvema ognjema je bila tudi nekaj boljšega, ker malokdaj igramo z dvema žogama in ker smo igrali fantje proti dekletom. Bilo je še bolj zanimivo, ker nismo smeli metati žoge z desno roko.

Poročevalka Eva:

Imeli smo prvo pomoč. Spoznali smo, kaj moraš narediti, če imaš odprto rano, da ne izkrvaviš: s pritiskom roke moraš zaustaviti krvavitev (pri tem sam ne smeš imeti nobene

rane, da ne pride do okužbe), ali pa uporabiš gazo, če jo imaš pri roki. Pri učni uri o glivah smo spoznali, kaj je gliva, iz česa je sestavljena: steblo se reče goba, koreninam pa podgobje. Pri nabiranju moraš gobo odrezati nad zemljo, da bo naslednje leto ponovno zrastle. Ko polži to jedo, se z njihovimi iztrebki goba razmnožuje.

Na delavnici o nasilju sem spoznala, koliko različnih vrst nasilja poznamo: ene oblike so bolj nevarne kot druge. Ugotovili smo, da so priče nasilja zelo pomembne, da morajo o nasilju takoj povedati naprej in da se ne smemo bati.

TRETJI DAN

Poročevalka Sandra:

Danes mi je bilo zelo dobro, ker smo se veliko družili. Najboljše je bilo, ko smo šli v sirarno. Najprej nam je vodnica razlagala o sirih, kako se izdelujejo in katere naprave so pri tem uporabljali včasih. Potem smo molzli nepravo kravo. Nato smo šli v sobo, kjer je malo smrdelo po siru, na policah smo si lahko ogledali sir. Poskusili smo tudi izdelovati maslo: v leseni vazi oz. posodi je bila sladka smetana in s pomočjo lesene palčke, ki si jo moral hitro potiskati ven in noter, je iz smetane nastajalo maslo. Prav tako mi je bilo dobro, ko smo se sprehajali po Kobaridu in okolici in si ogledali Napoleonov most, pod katerim teče Soča, ki je lepa, zelena. Barvo ima zaradi krede v njej. Nato smo se sprehajali po mestu in si kupili spominke. Uživala sem, ko smo zvečer igrali igre, peli in se zelo zabavali. V šoli v naravi se počutim dobro. Že pred odhodom sem se spraševala, kako bo: mislila sem, da bo grozno, da bodo sobe zelo majhne, a v živo je vse lepše in večje. Danes smo se v sobi malo prepirale, a smo se zdaj že pobotale.

Poročevalca Eva in Aljaž G.:

Bili smo v Kavkni jami, kjer je bilo zelo temno. V steni je bila luknja, najprej se je videlo nebo. Ko si posvetil z baterijo, se ni nič videlo, ko si pa lučko ugasnil, si pa lahko videl obraz medveda. Potem smo punce zlezle višje v jamo in so nas fotografirali. Učiteljica Karmen je ugasnila luč in petnajst sekund smo morali biti tiho, da smo spoznali, kako se v jami sliši v popolni temi. Pred tem smo na poti do jame spoznavali kamnine, kot so apnenec, kremen in lapor. Učiteljica je zelo dobro razlagala.

V jami smo videli majhne kapnike, brezno, dimnik, okno, vodni kanal, okostje krave, ki so ga v jamo prinesli kmetje, in eno veščo.

ČETRTI DAN

Poročevalec Aljaž V.:

Danes smo šli v vasico Topolovo, kjer smo videli cerkev in veleposlaništvo izbrisanih. Šli smo skozi gozd v Italijo. Tudi na plesu je bilo v redu.

Poročevalec Žan P.:

Danes je bilo dobro. Najbolj večerni ples. Plesal sem z več kot polovico dekleti. Letošnja šola v naravi mi je najboljša do sedaj.

Poročevalka Nikita:

Meni je bilo danes ful fajn, ker smo bili na pohodu v gozdu. Prišli smo do drevesa in se ga dotaknili, da bi se nam izpolnila želja. Zaželela sem si nekaj lepega. Hoja do vasi Topolovo mi je bila všeč. V vasi nam je učitelj Matjaž povedal zanimivo pravljico v nadiškem narečju. Popoldne smo imeli orientacijsko tekmovanje in smo reševali naloge. Zvečer smo imeli ples in je bilo fino, ker smo se zabavali, družili in peli na predstavitvi sob. Najbolj všeč mi je bila naša točka, ker rada pojem.

Poročevalec Jan Tim:

Danes smo štiri ure hodili po klancih gor in dol do vasice Topolovo, ki je zelo zanimiva. Ima lepo obnovljene hiše. Izvedel sem, da so jih obnavljali deset let. Tja pridejo stanovat in ustvarjat pesniki in drugi umetniki. Na poti smo videli nekaj skulptur, ki so jih izdelali umetniki. Pot smo zmogli vsi, razen poškodovanke. Na orientaciji smo se morali orientirati po straneh neba. Po navodilih (npr.: pojdi proti vzhodu in videl boš napis na skali ...) smo šli od točke do točke (zeliščni vrt, kip ...). Na točki smo morali napisati odgovor na zastavljeno vprašanje. Na plesu je bilo tudi fino. Štirikrat sem plesal s puncami, najprej mi je bilo nerodno, potem je bilo super.

Poročevalec Nik L.:

Ta dan mi je bil zelo všeč, ker smo veliko hodili. Na poti smo naleteli na kostanj želja. Ne smeš izdati svoje želje, da se ti izpolni. V vasi sem izvedel, kakšne so hiše, iz česa so grajene. Nekatere so velike, zgrajene iz kamna, ene so prenovljene, druge še ne. Všeč mi je bilo tekmovanje iz orientacije, ker sem največ prispeval; največ sem pomagal, najbolje sem se orientiral, veliko sem vedel o gorah in živalih. Se je izplačalo prejšnje dni poslušati. Zvečer mi je bil všeč ples, dekleta so nas povabila in tudi jaz sem kakšno povabil. Pa moti me, da sem hripav.

Poročevalka Eva:

Na plesu smo na začetku večinoma plesala le dekleta, potem pa so se tudi fantje ojunčili. Punce smo prišle do fantov, največkrat Manca, in jih povabile k plesu. Če ne bi bilo

Mance, ples ne bi bil tak, kot je bil. Pohvalila bi tudi Domna, ker je največkrat plesal, in to z veliko dekleti. Bil je pogumen, ker nas je vprašal, če bi šle plesat. Vsi smo nekaj prispevali, da je bil ta teden najboljši.

Poročevalka Manca:

Popoldne smo imeli orientacijsko tekmovanje. Mislim in upam, da bo naša skupina zmagala, ker nam je šlo zelo dobro. Ko nismo vedeli imena neke rastline, smo po odgovor na vprašanje šli kar k eni hiši. Gospa nam ni povedala odgovora, rekla pa je, da se iz nje dela sok. Bili smo iznajdljivi – v zeleni učilnici smo s plakatov prepisali imena rib, ker nismo vedeli, na kaj se vprašanje nanaša – ali na ribe nasploh ali na ribe iz reke Soče.

PETI DAN popoldne smo prispeli domov.

ŠOLSKE SMUČARSKÉ ZVEZE

Bližal se je odhod v šolo v naravi. Tako smo se veselili, da bomo šli.

Bila je dolga vožnja, a sem jo kar dobro prenesel. Potem smo končno prišli. Naša soba še ni bila pospravljena, zato smo morali počakati na hodniku. Potem je počila še neka postelja, tako smo na našo sobo kar dolgo čakali. Je pa bila naša soba lepa, bila mi je všeč. Izbral sem si pograd zgoraj. Končno smo se lahko odpravili smučat. Razdelili smo se v skupine. Bil sem v tretji – najboljši skupini. Vsak dan smo smučali, včasih smo imeli tudi nočno smuko. Zadnji dan pa smo šli smučat na Zlato lisico.

A žal se vse dobre stvari končajo in šola v naravi se je tudi, zato smo spakirali in šli domov.

Žan Ifko, 4. b

PLANICA

Ponedeljek, 14. 11. 2016

„Adijo Mengeš in pozdravljena kraljica poletov – Planica.“ To je bil naš pozdrav iz Mengša. Ta dan je bil naporen. Takoj ko smo prišli, nam je mentor, g. Boštjan, povedal red v domu in znamenitosti Planice. Z nami so bili štiri učitelji iz Bohinje. Tam je bil hotel in vojaškemu skladišču podoben dom. Večina učencev je zasedla vse sobe v domu, medtem ko jih je malo bivalo v hotelu. Ob 12. uri je bilo kosilo. Kasneje počitek. Popoldne je šel razred a in b prvi na najvišjo skakalnico, medtem ko si je razred c ogledal zgodovino smučarskih skokov in šel pokukat v nordijski center. Kasneje smo se zamenjali. Na vrh skakalnice smo morali prehoditi 1195 stopnic, da smo prišli do odskočne klopi. Pot je bila naporna. Kasneje smo imeli večerjo, nočni pohod in spanje. Nočni pohod je bil super. Šli smo proti Tamarju. Bila je polna luna in sploh nismo potrebovali svetilk. Gore so bile čudovite, ko so se svetile ponoči. Večina učencev se je po ledenici kar drsala in so padali kot domine. Zdaj pa lahko noč.

Torek, 15. 11. 2016

„Dobro jutro, Planica.“ To je bila naša prva noč v gorati Planici. Najprej zajtrk. Dopoldne je razred b šel v Tamar, a na raziskavo vode v Zelencih in c na nordijsko hojo in lokostrelstvo. Potem kosilo. Popoldne je polovica učencev b-razreda in cel razred a-jevcev šel v muzej v Rateče. Medtem je c in druga polovica b-jevcev imela vajo orientacije in kasneje so šli v gozd). Sledilo je še predavanje o gorah v predavalnici ter spanec.

Sreda, 16. 11. 2016

Danes smo si ogledali Kajžnikovo domačijo in en posnetek, kako se pravilno obleči v narodno nošo. Videli smo, kako se skače na skakalnici. Najdaljši skok je na posnetku meril 288m pa še malo, najkrajši pa 67,3m. Sledi še večerja, kasneje športne igre v telovadnici in kviz ter priprava na spanje. Telovadnica je bila zelo velika. Še večja kot naša.

Četrtek, 17. 11. 2016

To bo naša zadnja noč pri Snežni kraljici. Imeli smo orientacijski tek. Bilo je 11 skupin. Imeli smo veliko nalog in pot je bila naporna. Zmagala je skupina Lolipops, izgubila pa skupina Brezimenovanci, med njimi tudi jaz. Po večerji je bil ČŠOD-jevci imajo talent. Nastopiti so morali vsi iz ene sobe. Vsi talenti so bili zabavni, ena točka pa je posebej izstopala. To je bil 120 ur z Sašem Jerkovičem in Edijem Pucerjem. Še učiteljica za kemijo je bila v oddaji in moji vici so bili odlični. Potem disko. Kasneje pa smo morali spat. Lahko noč, Planica, ki pod Poncami sedež ima.

Petek, 18. 11. 2016

„Adijo, Planica in pozdravljen, ves teden pogrešan Mengeš.“ To je bil naš pozdrav iz Planice v Mengeš. Ustavili smo še v Kranjski Gori. Tam smo se kopali. Ob 14.50 smo že bili doma in sreča, da noben učenec ni prišel poškodovan domov. Izkušnje v Planici so bile odlične. Poti so bile naporne.

Kakšen dan se nam je hrana „zasmilila“, ker so pripravljali na drugačen način kot smo mi navajeni. Kaj vse pa smo videli in doživeli! Svetujem vam, da greste malo v Planico pokukat. Teh doživetij se bomo še dolgo spominjali.

Anja Mušič, 8. c

UTRINKI 2. C IZ ŠOLE V NARAVI

- V sobah je bilo zanimivo. Zvečer sem bil prestrašen, a sem se umiril, ker sem mislil, da ne more nihče v sobo.
- Meni je bilo najbolj všeč, ko smo gradili drevesne hišice. V gozdu smo poiskali primeren prostor. Potem je vsaka skupina iz vej zgradila hišico. Na veje smo nametali veliko listja.
- Učitelj Gregor nam je pokazal, kako se mora držati lok. Potem smo streljali v tarčo, ampak ne vsi naenkrat.
- V naravoslovni sobi smo videli veliko živali. Bile so vodne, kopenske in dvoživke. V rokah sem držal hrčka, želvo in zajca.
- Prišli smo do plezalne stene. Učitelj je prinesel vrv, pas in čelado. Lahko smo plezali do vrha, kjer je bil oprimek v obliki medveda.
- Na igrišču smo igrali nogomet in košarko. Podajali smo si žogo in skakali s kolebnico.
- Sredi hiše so bila narisana velika usta. To je bil tobogan, po katerem smo se vozili zadnji dan pred odhodom domov.
- Zadnji večer mi je bil zelo všeč. Plesali smo in učiteljica je prižgala disko kroglo.
- S teleskopom smo ponoči gledali luno. Bila je zelo velika.

POKAŽI MI ... IN RAZUMEL' BOM ...

OBISK SLAMNIKARŠKEGA MUZEJA IN MENAČENKOVE DOMAČIJE

Z avtobusom smo se odpeljali v Domžale. Najprej smo obiskali Slamnikarski muzej. Tam smo videli, kako se pripravi slama, kako se spletejo kite in sešije slamnik. Postopek izdelave slamnika:

Poleti s srpom požanjemo pšenico. Nato jo posušimo na soncu. Izberemo najlepše slamice. Zložimo jih po debelini, hrupavosti in barvi. Iz te slame spletemo kite, iz kit pa sešijemo slamnik. Slamnik damo v stiskalnico, da dobi obliko. Dodamo mu okrasni trak in še pentljo.

Potem smo šli v Menačenkovo domačijo. Tam smo si ogledali kipce Franceta Ahčina. Odšli smo ustvarjat na podstrešje. Izdelali smo papirnate rožice.

Na koncu smo si ogledali, kako so ljudje včasih živeli. Ogledali smo si črno kuhinjo, belo kuhinjo, dnevno sobo (hišo) in spalnico.

Iza Smolej, 3. č

MENGEŠ IZ PTIČJE PERSPEKTIVE

Pri predmetu družba smo učenci 4. c-razreda tloris okolice šole opazovali kar iz mengeškega zvonika.

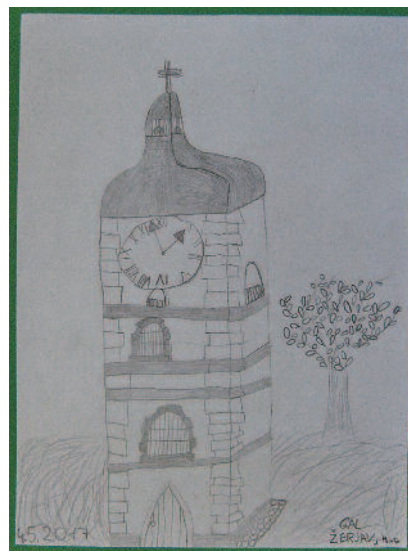
Na 45 m visok zvonik nas je popeljal Franc Blejc (Sarin dedek). Poleg predstavitve mengeške panorame, nam je povedal veliko zanimivega o zvonovih, saj je mojster v pritrkavanju in ta običaj širi naprej med mlade, ki se udeležujejo številnih srečanj in tekmovanj v pritrkavanju. Zanimivo nam je bilo slišati o običaju pritrkavanja, za katerega je marsikdo prvič slišal in je star slovenski običaj, ki je znan le še na Hrvaškem, v Avstriji in Italiji.

Med hojo po stopnicah smo bili v velikem pričakovanju, saj smo si že od nekdaj želeli v zvonik.

Na poti v zvonik smo dobili nalogo, da preštejemo stopnice. Prešteli smo jih natančno 92.

V zvoniku so štiri veliki zvonovi in zanimivo je, da ima vsak svoje ime: Mihael, Janez, Ciril in Florijan, ki je še iz 1. svetovne vojne in je star 183 let.

Všeč nam je bilo, da smo lahko sami pritrkavali z »rajkli« lesenimi palicami ter zvonili z vlečenjem vrvi. Zelo zabavno je bilo, ko nas je vrv dvignila od tal.

Na koncu smo risali zvonik in slike razobesili v razredu.

G. Franc Blejc nam je pokazal in povedal veliko zanimivega, zato smo se za njegovo predstavitev in trud, da nas je popeljal na zelo lepo potovanje po mengeškem zvoniku, lepo zahvalili in mu podarili kar Galovo risbo, ki nam je bila najbolj všeč. To je bil za nas nepozaben dan.

Napisali učenci 4. c: Ida Kariž, Matej Bregar, Sara Blejc Škulj in Julija Šalamon

TURISTICNI SLOGAN

Pri izbirnem predmetu turistična vzgoja smo spoznavali turizem na najrazličnejše načine. Premišljevali smo o prihodnosti turizma v Mengšu, pregledali in ocenili turistično ponudbo Kamnika, zlagali prtičke za pogrinjek, se preizkusili v vlogi turističnega vodiča v Ljubljani ... Pomemben dejavnik v turizmu je prepoznavnost in promocija, zato smo poskušali ustvariti tudi zanimiv in privlačen turističen slogan, ki bi hkrati povedal tudi čim več o naši prelepi Sloveniji.

učenci izbirnega predmeta turistična vzgoja

KRANJ

V Kranj smo se odpeljali z avtobusom. Tam smo obiskali rove. Vodila nas je gospa Olga. V rovih smo prehodili en kilometer in tristo metrov. Ko smo izstopili iz prvega rova, smo opazovali reko Kokro. Potem smo šli v še en rov in v eno sobo. Slišali smo posnetek iz vojne. Gospa Olga se je po ogledu poslovila, mi pa smo na igralih pojedli malico.

Jona Kobler, 3. č

EKSKURZIJA V PREKMURJE

V soboto, 22. 4. 2017, smo se zgodaj zjutraj vkrcali na avtobus in se odpeljali na ekskurzijo v Prekmurje. Okoli 30 učencev se nas je prijavilo na obogatitveno dejavnost oz. ekskurzijo v Prekmurje. Že nekaj dni prej smo imeli priprave, da smo prej že nekaj vedeli o tem, kam gremo, kaj bomo videli, kaj bomo počeli in tudi kaj bomo jedli. Naša ekskurzija se je začela z obiskom doživljajskega parka Vulkanija v kraju Grad, ki se nahaja na severovzhodu Slovenije, v krajinskem parku Goričko. Kot že ime pove, smo se tam veliko naučili o nastanku Zemlje, vulkanih in vulkanskih kamninah. Tam smo si ogledali razne 3D filmčke, reševali kviz in se navidezno vozili z vlakcem po podzemlju. Skozi vse to nas je spremljal krtek Oli, maskota Vulkanije, ki je dobila ime po kamnu olivinu, ki se nahaja samo v tem delu Slovenije. Po končanem ogledu smo šli še v trgovnico, kjer smo lahko kupili spominke, nato pa smo odrinili proti Otoku ljubezni v Ižakovcih. Domačini so ga tako poimenovali, ker so se tam včasih pogosto dobivali mladi zaljubljeni. Na Otoku ljubezni se nahaja tudi mlin na Muri, brod s katerim lahko prečekaš reko Muro in muzej. Vodička v muzeju nam je na kratko opisala brodarjenje, ki je eno najiznajdljivejših načinov prehodov iz enega brega reke na drugega. Ogledali smo si še filmček o bujraših, ki so včasih urejali strugo reke, da voda ni odnašala rodovitne zemlje. Nato smo si ogledali še mlin na Muri, potem pa se z brodom odpeljali na drugo stran reke in nazaj. Tedaj pa je nastopil trenutek, ki smo ga vsi nestrpno pričakovali: čas za kosilo. Šli smo v bližnjo picerijo in se tam do sitega najedli. Polni pice smo se usedli na avtobus in se odpeljali še na zadnji ogled dneva, ogled tropskega vrta v

Dobrovniku. Tam smo lahko občudovali tropske rastline, ki uspevajo le v soparnih, deževnih krajih in so precej drugačne od rastlin, ki uspevajo pri nas. Po ogledu smo lahko v trgovini za naše mame kupili še orhideje, ki smo so bile vseh mogočih barv. Tik pred odhodom smo naredili še skupinsko fotografijo na zelenici pred tropskim vrtom in se polni čudovitih izkušenj in zagorelih obrazov odpeljali domov.

Manca Drgan, 8. a in Pia Drgan, 6. b

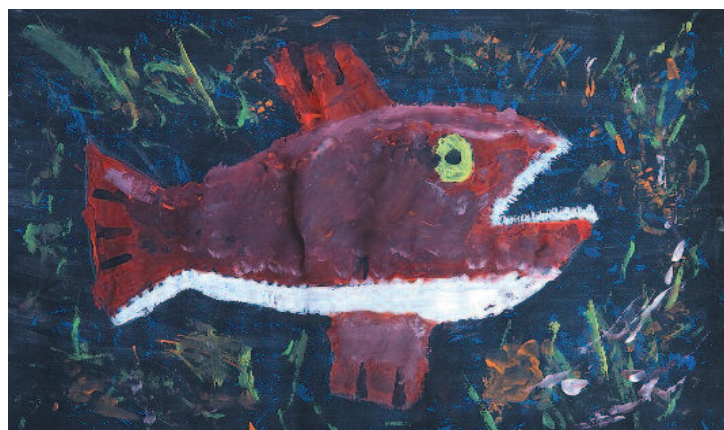
PREDSTAVITEV PREKMURJA

V četrtek, četrto šolsko uro smo imeli v razredu na obisku mojo mamo. Prišla nam je predstaviti Prekmurje.

Najprej nam je povedala vse o vasi Pertoča, kjer je živela

kot otrok. V vasi niso imeli zdravnika, občine, pošte, imeli pa so šolo. Šolo je v njenem prvem razredu obiskovalo petinštirideset otrok, v osmem razredu pa samo še osem otrok. Imeli so eno čitanko za celo osemletko. V šoli ni bilo centralnega ogrevanja. Grelji so se s pečjo na drva. Pri uri slovenščine so za nalogo dobili vedno dve oceni. Ena je bila za znanje, druga pa za lepoupisje.

Kot otroci so se igrali z doma narejenimi igračkami. Igrače so bile zelo preproste, narejene iz lesa ali blaga. Pomagali so pri kmečkih delih. Najbolj pa so se veselili kolin.

Mama nam je v prekmurskem narečju prebrala ljudsko povest O fantu, ki je imel malo pameti in kanček razuma. Ker nam jo je prej prebrala v slovenskem jeziku, smo vsaj malo razumeli. Predstavila nam je tudi Borovo gostovanje, o katerem smo si ogledali tudi film iz leta 1958. Pomen tega običaja je, da če se v vasi nihče ne poroči v določenem obdobju pred pustom, potem podrejo bor za ženina ali nevesto. Vlečejo ga po celi vasi. V povorki razni liki izvajajo norčije, ki so vnaprej dogovorjene. Paziti morajo, da fantje iz sosednjih vasi boru ne odsekajo vrha. Izkupiček prireditve gre za potrebe vasi.

Nazadnje nas je mama razveselila še s prekmurskimi pogačicami in orehovimi kifeljčki. Bilo je zelo zanimivo.

Eva Jemc, 5. č

DOGODIVŠČINE V HIŠI EKSPERIMENTOV

Tretji razredi že tradicionalno v spomladanskem času obišče Hišo eksperimentov v Ljubljani. Večina otrok prvič obišče to ustanovo, ki otrokom na igriv način približa naravoslovje in znanost. Prvi del obiska je voden. Drugi del je namenjen samostojnemu ogledu prikazanih eksperimentov. Hiša eksperimentov otrokom vzbuja radovednost ter jim na enostaven in zanimiv način približa naravne zakonitosti in pojave. Obisk te ustanove je lahko tudi v družinskem krogu. Tudi odrasli vedno znova najdemo kaj novega in zanimivega. Veselje je gledati navdušenje otrok, ko odkrijejo kaj novega. Vida Remškar, učiteljica

Všeč mi je bil stožec, ki je pihal veter in je dvigal žogo. In ko sem naredil velikanske balone. In tista stvarca, ki si jo zavrtel in je bilo tako zgledati kot da je ni konca. Ali pa ko si naredil risanko. Pa tudi tisti telefončki,, ko si se pogovarjal iz enega konca na drugega. (Gal)

V hiši eksperimentov mi je bila všeč postelja s špicami. Ko so se špice dvignile, sem mislila, da so nevarne. Tam sem se zelo zabavala. (Kaja)

Všeč mi je bila postelja z žebli, milni mehurčki, špricanje z vodo in mreža. Na posteljo si se ulegel in pritisnil na gumb. Postelja se je začela dvigati. (Maja)

Najbolj mi je bila všeč risanka. Delali sva z Marušo. Na stekleno ploščo si dal igrače. Pritisnil si rumeni gumb, da je kamera posnela, kaj je na plošči. Tako si vsakič premaknil igrače in snemal. Ko si končal, si pritisnil moder gumb. Tako se je zavrtela cela risanka. (Zoja B.)

Tam je bila ena gospa, ki je kazala eksperimente, ki so mi bili zelo všeč. Imela je dva kozarca. V enem je bila voda, v drugem pa nič. V prvega je pomočila prst, in potegnila po robu kozarca. Nastal je visok zvok. Zanimivo. (Jošt)

Najbolj mi je bila všeč dogodivščina. Videla sem poizkus s pojočim kozarcem in glasbeno skledo. Pri kozarcu je gospa dala prst v vodo, potem je zaigrala po robu kozarca. Bila je prava glasba! (Marija)

Všeč mi je bil eksperiment z žogami. Ta eksperiment mi je bil všeč zato, ker spoznaš lastnosti zraka. Zrak je pihal iz

stožca. Ko si stožec obračal, se je tudi žogica premikala. Če si prehitro obračal stožec, je žogica odletela stran. (Jernej)

Všeč mi je bilo, ko je gospa vdihnila helij. Potem je zelo čudno govorila. (Lucija)

Zdaj vam bom povedala nekaj o vodi z mivko. Pri mivki z vodo si lahko gradil, kar koli si hotel. Voda je tekla po nekakšni potki, ki je iztekala v okvir. Iz mivke si lahko naredil hribe in doline. Po dolini je tekla voda. (Lara)

V veliki posodi je bila milnica. V milnici je bil velik obroč iz kovine. Potem sta dva sošolca prijela obroč za mehurčke, povlekla in ga dala meni čez glavo do tal. Bila sem v mehurčku. (Zoya)

V hiši eksperimentov mi je bilo všeč, ko smo vlekli milne mehurčke v veliki posodi. Milni mehurčki so bilo ogromni. (Gina)

Všeč mi je bilo, ko sem vozil kolo. Na ekranu se je pokazal kolesar, ki je povozil različne jedi. (Jakob)

Všeč mi je bilo, ko sem se lahko igral z mivko in vodo. Všeč mi je bil tudi stožec, ki je pihal zrak, nad njim pa je v zraku bila žogica. (Ammar)

Všeč mi je bil pojoči kozarec. Gospa je pomočila prst v vodo in z njim drsela po robu kozarca. Slišala se je nežna glasba. To sem tudi doma naredila in res je delovalo. Spet sem slišala nežno glasbo. (Mihaela)

Na tleh je bil stožec. Iz njega je pihal veter. Ko smo dali žogico na stožec, je poletela v zrak. Ko smo obračali stožec, se je premikala tudi žogica. To mi je bilo všeč. (Maks)

Všeč mi je bila postelja z žebli. (Miha)

V hiši eksperimentov smo videli stožec, ki je pihal zrak. Nad stožcem je lebdela žogica iz stiropora. In če si stožec porinil naprej, je tudi žogica šla naprej. (Vid T.)

V hiši eksperimentov mi je bil všeč pojoči kozarec, pogo- vorjalska antena, bodičasta postelja, kolo, ki se ne premika, zaveži čevljev s kleščami in koliko si skočil. (Ana N.)

Meni je bila všeč postelja s špicami. Ko se uležeš na posteljo in pritisneš gumb, se špice dvigajo. To nič ne boli, ampak žgečka. (Taj)

Najbolj všeč mi je bila posebna krogla z zelenimi črtami. Ko si dal roko na kroglo, je šla ta zelena električna za tvojo roko. (Jaša)

Najbolj všeč mi je bila risanka. Bila je kamra in zelena plošča, ki se je vrtela. Na ploščo si postavil igrače, ki so bile tam. Nato si pritisnil na gumb in to se je slikalo in nastala je risanka. To si večkrat naredil. Na koncu sem pogledala svojo risanko. Zelo mi je bilo všeč. (Maruša)

Kako deluje pojoči kozarec: Najprej moraš pomočiti prst v vodo, da lahko delaš razne zvoke, ko drsiš po robu kozarca. To lahko delaš tudi doma. A samo eno opozorilo – če dolgo to delaš, ti kozarec lahko počí. (Brina)

Všeč mi je bilo, da smo probavali različne izume. Pomočil si prst v vodo in drsel z njim po robu kozarca. Slišal si zvok. Zelo sem bila vznemirjena, ko nam je gospa pokazala izum. Gospa je imela balon s helijem. Vdihnila je nekaj helija. Nato je govorila. Njen glas je bil zelo smešen. To je bilo res neverjetno. (Tamara)

Všeč mi je bilo, ko smo probavali nove izume. Izvedela sem, če pomočiš prst v kozarec in drsiš po robu kozarca, da se sliši zvok. Kozarec mora biti na pečju. Naučila sem se, da če je nekaj lažjega v balonu, da balon leti. (Patricija)

V hiši eksperimentov mi je bilo najbolj všeč, ko sem vozil avto. Všeč mi je bilo tudi, ko sem ležal na postelji z žebli. Všeč mi je bilo tudi, ko sem se pogovarjal z Galom preko ene naprave. (Vid K.)

HIŠKA EKSPERIMENTOV JE PRIŠLA KAR NA NAŠO ŠOLO

Hiša, ki ni hiša

V mesecu februarju je našo šolo obiskala Hiša eksperimentov. Razstavljenih je bilo veliko eksperimentov. Večina mi jih je bilo všeč, nekateri malo bolj, drugi malo manj. Najbolj mi je bil všeč tisti s pihalnikom in žogicami, ki letijo. Najmanjša žogica je letela, druge so le zletele naokrog. Všeč mi je bil tudi Pogled v neskončnost. Ko si odprl škatlo, si videl luknjo, ki ni imela dna. Eksperimenti so bili razstavljeni kar v dveh učilnicah. Obisk mi je bil zanimiv in zelo všeč.

Žan Lopatič, 4. b

Ko je fenomenalna Hiša eksperimentov prišla v šolo

Nekega dne v šoli smo prvo uro šli v drugi dve učilnici, kjer je bilo razstavljenih veliko različnih eksperimentov. Razložili so nam, kako delo poteka. Preizkusila sem vse eksperimente, saj so mi bili vsi zelo všeč.

Naya Sheika, 4. b

Obisk

Letos smo na šoli imeli poseben obisk. In to je bila Hiša eksperimentov. V dveh učilnicah so potekali eksperimenti. Učenci smo lahko sami eksperimentirali. Pri vsaki delavnici so bila navodila za delo. Najbolj mi je bilo všeč, ko sem s prstom prekinil senzor svetlobe in s tem ugasnil radio. Všeč mi je bilo tudi, ko mi je smešno donelo v ušesih, ko sem si nadel smešne slušalke.

Na ta dan smo vsi zelo uživali in se zabavali. Takšna šola bi morala biti vsak dan.

Žan Seničar, 4. b

Eksperimentna zabava

Letos smo se zelo zabavali. Imeli smo celo Hišo eksperimentov na obisku. Zelo so bili dobri. Vse eksperimente smo lahko preizkusili, tako da ti ni bilo dolgčas. Pri vsakem smo morali prebrati navodila, predno smo začeli z delom. Resnično je bilo zelo zabavno.

Korcare Bytyqi, 4. b

HIŠKA EKSPERIMENTOV

V hiši eksperimentov mi je bilo všeč, ko smo pri mlinci vlekli milne mehurčke. Upam da jo boste kdaj obiskali, velika zanimivega boste izvedeli.

Gina

KDO SO ZNANSTVENIKI IN KAJ DELAJO? EKSPERIMENTIRAJO? V 3. A RAZMIŠLJAJO ...

Znanstveniki raziskujejo znanstvena doživetja. (Kaja)

Znanstveniki so izumitelji, ki izdelujejo eksperimente. Zelo veliko vedo. (Maks)

Znanstvenik je tisti, ki dela eksperimente in izumlja stvari. (Taj)

Znanstveniki so ljudje, ki odkrivajo zanimivosti. Odkrijejo lahko tudi kaj strupenega. (Mihaela)

Znanstveniki delajo nove izume. Zelo so veseli, ko izumijo kaj novega. (Lucija)

Znanstvenik dela različne poizkuse. Je zelo pomemben in vedno nam pridejo poizkusi prav. (Lara)

Znanstvenik izumlja stvari, ki so bile 500 let nazaj. (Maja)

Znanstveniki so ljudje, ki so odkrili ogromno zanimivih stvari. (Ammar)

Znanstveniki so tisti ljudje, ki odkrivajo razne stvari. (Maruša)

Znanstveniki izumljajo različne izume in jih nato preizkusijo. (Zoja. B.)

Jaz mislim, da imajo izumitelji velike možgane in so zelo pametni. (Vid K.)

Znanstveniki odkrivajo nove stvari. Delajo v sobah, kjer je veliko različnih stvari. Delajo nove zanimive stvari. (Zoya)

Znanstveniki raziskujejo, delajo, preizkušajo in gledajo, kakšno je vreme. (Patricija)

Znanstveniki raziskujejo nove stvari. (Jernej)

Znanstveniki so kakor umetniki. Delajo poizkuse, raziskujejo različne rastline in vedo, katere so strupene in katere niso. (Ana N.)

Znanstveniki so ljudje, ki odkrivajo svet. (Marija)

Znanstveniki raziskujejo, kopljejo, odkrivajo, pripovedujejo, se potapljajo in tako dalje. (Jakob)

Znanstvenik je človek, ki je len. (Jošt)

Znanstvenik ali izumitelj dela izume in nove stroje, ki jih še nihče ni videl. (Gal)

Luka

NAJ BO PESEM ...

V okviru osrednje teme letošnjega šolskega leta **Naj bo pesem ...** se je na OŠ Mengeš odvijal zelo bogat program:

- zbiranje predlogov za novo melodijo šolskega zvonca,
- priprava prireditve,
- zbiranje rim na besedo potica
- glasbeno obarvani glavni odmori (učenci so se predstavili s petjem, plesom, igranjem na različne instrumente),
- šolski radio ...

RECITACIJA

Učiteljica mi je za nalogo dala,
da pred razredom pesem bi recitala.

Skrbelo me je, da se mi bodo vsi smejali
in od smeha kar popadali
in mi strašne pripombe dali.

Zato sem cel dan vadila,
da se ne bi jutri zmotila.
Poskušala sem vse,
recitirati pred ogledalom,
a to ni strahu pregnalo.

Zdaj je nastopil tisti trenutek,
ki mi je dal grozen občutek,
ko na oder sem odšla,
sem si predstavljala,
da so vsi sošolci krave,
ki so na koncu rekly samo: »MU!«

Zala Labignan, 6. a

IMENA 1. Č V RIMAH

Učenci 1. č razreda smo na temo letošnjega šolskega leta »Naj bo pesem...« iskali tudi rime na določene besede. Vsak učenec pa si je izmislil tudi rimo na svoje ime in sestavil svoje verze.

FILIP je iz gline naredil kip.
JAKOB je narisal vesoljni potop.
JURE zelo rad pazi na kure.
ZOJA še nikoli ni videla noja.
MAJ je bil za pusta zmaj.
BENI je hodil po reki ledeni.
BRINA je bila za maskare malina.
OŽBEJ, hitro se malo nasmej.
ŽIGA pri telovadbi rad miga.
ANA teka kot tekoča reka.
ROK zelo rad pije sok.
ADIN doma črke in številke vadi.
JULIJA že spi, pravljičice pa še konec ni.
NEŽA je videla velikega ježa.
ELJESE ne je pese.

AJDA je lepša kot Majda.

IRIS je hitra kot ris.

KIM (S. Š.): »Jaz se počitnic veselim.«

PETRA je večja od enega metra.

KRISTJAN je vsak dan nasmejan.

LUKA punce za lase cuka.

JUŠ gre rad pod tuš.

LAURA šla je tja na vrtek,

iz zemlje jo pa gleda krtek.

KIM (Z.) pa na koncu nima več rim.

PRIMA, DA SE RIMA

Zbirali smo rime ... Pa ne na katerokoli besedo, ampak na »POTICO«. Vsak razred je najprej poiskal po eno rimo, potem pa so rimali »dokler je šlo«. Najbolje so se odrezali v 7. c, 7. b, 7. a, 3. b, 1. c in 6. b, njihove rime pa krašilo spodnjo pasico letošnjih Korakov.

Učenci in učiteljici 1. c smo navdušeno sprejeli izziv PRIMA, DA SE RIMA in zavzeto iskali rime. Ko je bil spisek naših rim že obsežen, se nam je zdel malce dolgočasen. Zato smo si zastavili dodaten izziv: zložimo iz teh rim, kar se da smiselno pesem. Ob obilici smeha in dobre volje nam je uspelo sestaviti sledečo pesnitev.

Maja Sršen, učiteljica

ZOBOBOL

V kraju Rodica pripravlja se VESELICA.
A trdi GROFICA MICA, da godi se KRIVICA,
saj boli jo SEDMICA.

Žarijo ji LICA vroča kot PEČICA
in razmišlja LEPOTICA,

da bolečine jo reši le še BODICA.

Rečeno-storjeno: ježa pripelje PASTIRICA LISICA,
saj ponuja se mamljiva nagrada PICA.

Zamiži KRALJICA, želi si postati PTICA,
ki ne ve, kaj je SEDMICA.

Zagato reši ljubezniva BICA, ko naznani:
»Kje je POLICA?

Naj prične se VESELICA,

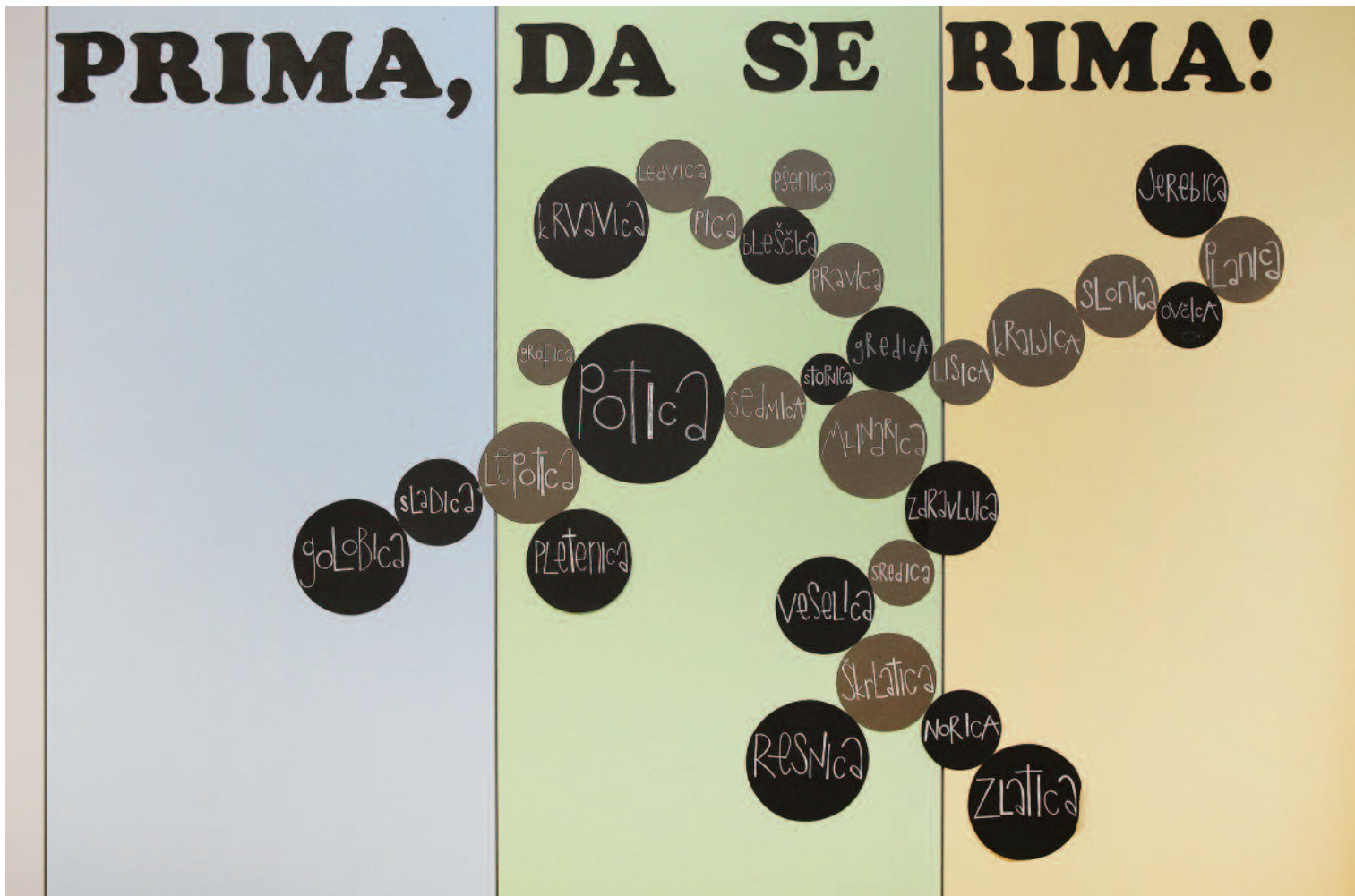
saj tam gor šibi se slastna POTICA!«

pesnitev 1. C z rimami na besedo POTICA

NE PESNIMO ZGOLJ PRI SLOVENŠČINI

RAZREDNE URE V 7. A

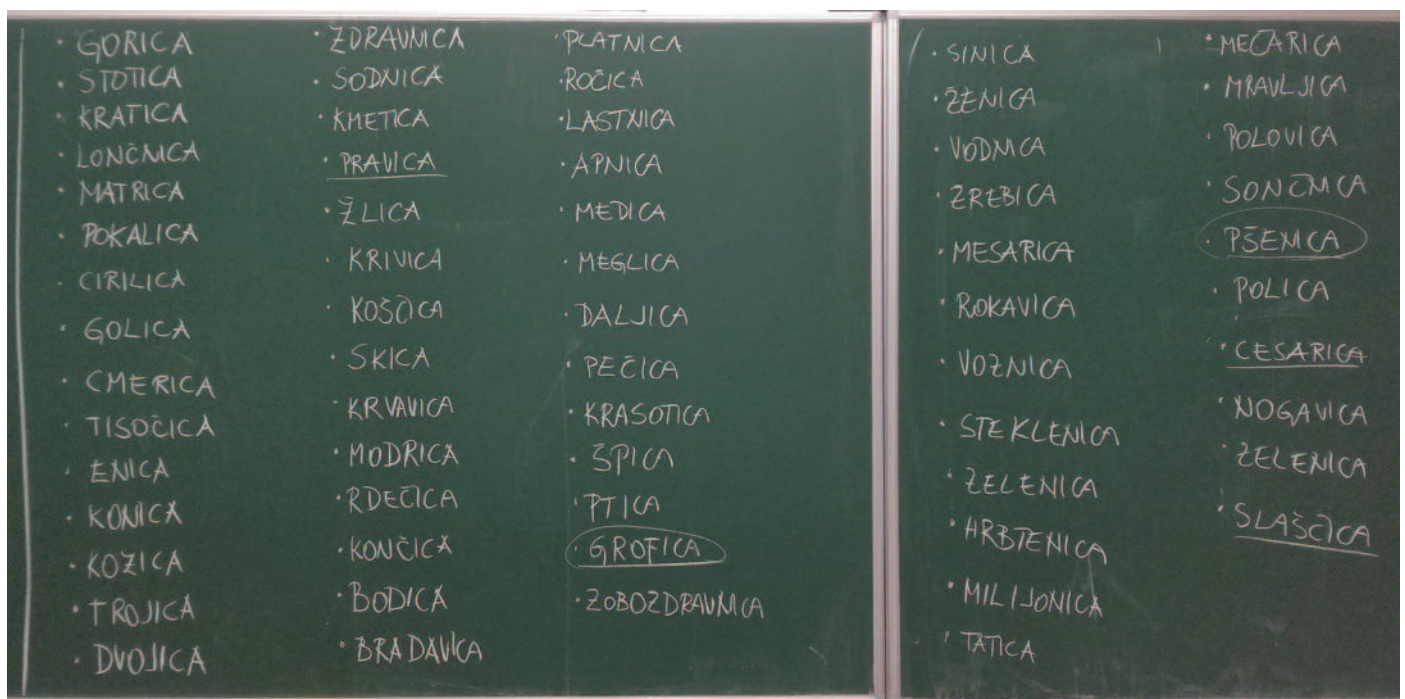
V letošnjem šolskem letu smo učenci 7. a-razreda nekaj razrednih ur opravili malo drugače kot običajno. Osrednja

tema letošnjega šolskega leta je namreč bila 'Naj bo pesem ...', zato so bile tudi naše razredne ure malce bolj glasbeno obarvane. Imeli smo namreč lahko glasbene želje, a da nam jih je učiteljica dovolila poslušati, smo se morali tudi malce potruditi. Prvič, pesem je morala biti vsebinsko primerna. Drugič, pesem smo pred predvajanjem morali tudi predstaviti. Ostalim sošolcem smo morali povedati nekaj stavkov o

sami pesmi in o izvajalcih le-te ter zakaj nam je pesem všeč.

Nismo pa le poslušali že napisanih pesmi, temveč smo tudi sami malo pesnili in se preizkusili v pisanju razredne himne. Kot lahko preberete spodaj, nam je besedilo uspelo spisati, melodija pa je projekt, ki ostaja odprt za naslednje šolsko leto.

HIMNA 7. A-RAZREDA

Naš razred je super kul,
radi se imamo ful.
Prijatli smo med seboj,
obožujem razred moj.

Mi smo 7. a, ki pod Gobavco je doma.
Mi smo 7. a, ki se med sabo rad ima.

Punce najboljše so osebe,
saj prijazne so do tebe.
Opravljanje je španska vas,
»Oh, kje, to pa ni za nas.«

Mi smo 7. a, ki pod Gobavco je doma.
Mi smo 7. a, ki se med sabo rad ima.

Vedenje fantov je zelo primerno,
nikoli nas ne prizadenejo namerno.
Njihove šale so zabavne
in med poukom vedno glavne.

Mi smo 7. a, ki pod Gobavco je doma.
Mi smo 7. a, ki se med sabo rad ima.

Ne zbadamo se več,
ker to je zdaj odveč.
In ker sodelujemo vneto,
prekrasno je vsako šolsko leto.

Živi naj 7. a, ki se nikoli ne preda.

Katja Groznik, 7. a

NARAVOSLOVNA PESEM

Učiteljica za naravoslovje nam je dala nalogo, da napišemo pesem, saj smo se tudi pri tem predmetu dotaknili osrednje teme šolskega leta. Pisati smo morali o živalih. Vsak si je izbral svojo. V pesem smo morali vključiti čim več značilnosti o njej, tako da je bila še malo naravoslovna. Najboljše pesmi so bile nagrajene (odl. 5) in poslone naprej v objavo.

Ekaterina Mihajloska, 7. c

ORKA

Si kit ubijalec,
nihče noče, da si njegov napadalec,
sesalec razširjen po vsem svetu
in neškodljiv človeku.

Si plenilec s pestro prehrano,
saj lov ti je za zabavo,
dvometrski hrbtina plavut,
zaradi nje si lahko nadut.

Kim Šporn, 7. c

NAJ BO PESEM IN POUK GEOGRAFIJE!

Glede na osrednjo temo letošnjega šolskega leta, nam je učiteljica geografije dala možnost opraviti dodatno nalogo. Glede na teme, ki smo jih letos obravnavali pri pouku, smo si lahko izbrali eno izmed evropskih ali azijskih držav. Iz te države smo morali poiskati eno narodno pesem in jo predstaviti – o čem pesem govori, zakaj si si izbral ravno to pesem ipd. Seveda smo ob tem morali povedati tudi nekaj podatkov o državi sami, nato pa smo pesem tudi poslušali.

Predstavitvev sem z veseljem opravila, ker je učiteljica tistim, ki so se res potrudili dodelila nagradne točke, ki smo jih lahko izkoristili pri kateremkoli testu. Upam, da se bodo dodatne naloge, katerih trud bi se upošteval pri ocenjevanju, uporabljale tudi v bodoče.

Helena Pančur, 7. a

DREVO

Naša šola je obdana z drevesi, gozdom. Idealno za spoznavanje dreves! Vsako leto izvedemo naravoslovni dan, kjer podrobno spoznavamo drevesa, ki so del naše okolice, našega vsakdana. V poeziji pa so predstavili drevo na svoj način, vsak malo drugače.

Martina Šorn Povšnar, učiteljica

Drevo ozračje čuva in vse ljudi na Zemlji.

Mi pa vemo, kaj vse zmore.
Sadje, liste, veje, vse ima drevo.
Radi nanje plezamo,
jemo sadje, ki nam ga ponuja
v toplih letnih časih.

Res močno in košato, veliko tam stoji.

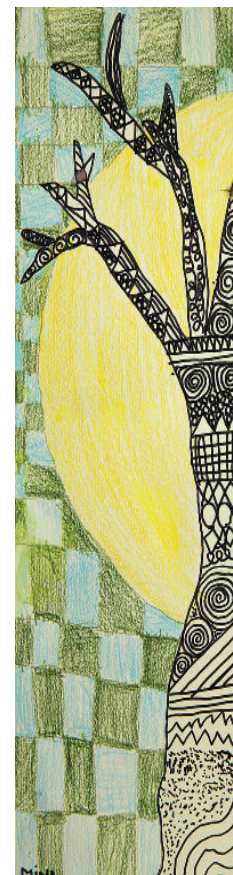
Dolgo, dolgo raste, ko ga posadiš.
Ptičkom, vevericam, sovam
drevo lahko je dom.
V bližini je tudi naš dom.

Enkrat posadiš ga,

drugič pa posekaš.
Radi ga imamo, dokler raste.
V jeseni liste vse odvrže,
iglice pusti.
Čez zimo krhko in nemočno,
poleti močno in mogočno.

O drevesu govorili bi cel dan lahko,

če ne bi gozdar ga posekal
in nam pustil štor,
kjer lahko posedimo
in si zavzdihnemo:
»Oh, drevo, živelo drevo!«

Martina Markovič, 5. a

Krošnja z listi je obdana,
ptičkom malim dom in hrana.
Jabolka, višnje in banana,
ljudem veselje in zabava.

Proti nebu steguje veje,
veter z njega trosi, seje.
Pogled njegov prostran – brez meje,
sadež pa na njem ves dan se smeje.

Tara Kasaš, 5. a

Rada bi bila drevo,
drobno, veliko, kakor bo.
Majhne liste bi imela,
z njimi bi ves dan šumela.

Moje deblo vitko, tanko,
vabi ptičico zaspanko,
da si gnezdece tu splete
in se v njem sladko naspji.

Moje veje bi objele vsakogar,
ki pride mimo,
zdaj pa hitro vsi zbežimo,
skrijmo se pred hudo zimo.

Tavita Mihajloska, 5. a

Najlepše si spomladi,
ko poženejo in zacvetijo tvoji lepi cve-
tovi.
Najraje te gledam poleti,
ko nad mano migetajo listi.

Največ nam daš jeseni,
ko nas razveseljuješ s sladkimi plodovi.
Počitek pa ti privoščim pozimi,
ker ga potrebuješ prav tako kot mi.

Vid Potočnik, 5. a

Tam prelepo je drevo,
rase čisto do neba,
z okna gledaš ga navzgor,
z letala pa navzdol.

Njegovi listi poplesavajo,
sem in tja se gibljejo,
jeseni pa odpadejo,
koreni pod zemljo rasejo in rasejo.

Otroci se pod njim radi igrajo,
plešejo in pojejo, sadeže jedo,
mravljice pa pridno delajo,
ko mraz napoči, se hitro skrijejo.

Pija Šporn, 5. a

Posadila bom drevo,
ki z mano raslo bo
in veselilo se bo.

V krošnjo se bom skrila,
ko mama bo name vpila,
in ko oče me bo iskal.

V krošnjo bom skrila vse želje in sanje,
da jih nihče ne najde.
To bo moje najljubše drevo.

Tinkara Testen, 5. a

Na vrtu raste moje drevo,
je še majhno zelo.
Dvajset vejic že ima,
sence nobene še ne da.

Komaj čakam, da zrastle bo,
tole moje majhno drevo.
Sence takrat ogromno bo,
ptički na njem bodo peli lepo.

Matic Lipovšek, 5. a

Sonce sije na drevo,
ptički na veji pa pojo.

Gnezdeca gradijo
in se za ženkami podijo.

Veter se je v veje ujel,
listke pa okrog vrtel.

Veje so se upognile,
ptičke majhne pa splašile.

Zdaj drevo je žalostno!
Kje so ptički? Kam gredo?

Drevo jih bo čakalo,
da nazaj spet pridejo.

Eva Burgar, 5. a

PESNIŠKA VITRINA

Letos smo imeli v šoli temo 'Naj bo pesem .', zato sta knjižničarki vsake 14 dni predstavili enega pesnika – domačega ali tujega. Razstavljene so bile knjige s pesmimi ali o pesnikih samih, učenci pa smo si lahko pogledali najrazličnejše video posnetke na temo izbranega pesnika, poslušali pa smo lahko tudi pesmi, ki so jih prebiralali naši učitelji. Na ušesa smo si poveznili slušalke in uživali v poeziji med odmori in po pouku. Lahko smo odgovorili na nagradna vprašanja in izžrebani učenec je dobil skromno sladko nagrado.

Ana Janežič, 9. a

ŠOLSKI RADIO

Vsako leto imamo na šoli novo osrednjo temo, ki ji prilagajamo tudi naše dejavnosti. Letošnja je 'Naj bo pesem .' Že septembra smo v naši skupini pri slovenščini razmišljali, kaj bi lahko naredili, da bi bilo nekaj novega. Prišli smo do ideje, da bi imeli šolski radio. Prvotna zamisel je bila, da bi to potekalo le znotraj naše skupine in da bi poslušali glasbo z različnih koncev sveta ali iz različnih obdobij, a se nam je zdelo bolje, da bi slišali tudi druge učence naše šole, kako razmišljajo in kaj poslušajo. Za temi 10-minutnimi oddajami so ure in ure dela.

In kako je to izgledalo pri nas? Najprej smo se razdelili v tri skupine ter izbrali izvajalca ali izvajalce. Nato smo na pamet ali po internetu poskušali najti, kaj o izvajalcu, njegovem življenju ... – predvsem zanimivosti. Besedilo smo slovnično izpopolnili, razdelili na odstavke in se odločali, katera glasba se bo kje in koliko časa vrtela ob našem besedilu. Nato smo z učiteljico Šporn to še enkrat pregledali in skupaj to posneli. Učiteljica je imela največ dela, ker je morala vso oddajo urediti in dodati glasbene izseke. Čeprav je bilo ustvarjanje oddaj zahtevno, smo se pri tem zelo zabavali, učinkovito sodelovali in se o glasbenikih tudi kaj novega naučili.

Ana Banožič, 9. c

UČENCI 3. C RAZREDA PRAVIJO: »ŠOLSKI RADIO JE ZAKON!«

Učenci 3. c razreda so bili najbolj navdušeni **nad šolskim radiem**. Izbrane pesmi, predstavitve glasbenih skupin, zvrsti glasbe ipd. so močno popestrile naše odmore za malico.

Izbrani učenci so sodelovali v eni izmed oddaj. Predstavili so zelo znano slovensko rock skupino Siddhartha.

O šolskem radiu so povedali naslednje:

- ♪ Vse pesmi so bile dobre. (Jaka)
 - ♪ Med snemanjem sem imel tremo, a mi je bilo zelo všeč. Glasba mi je všeč, ker me pomirja. (Nik)
 - ♪ Uživala sem ob poslušanju oddaje o Siddharti, ki so jo izvajali moji sošolci in sošolke. (Dalila)
 - ♪ Želim si, da bi bil šolski radio vsak dan. (Peter, Zarja, Hana, Pika, Eva B. B.)
 - ♪ Všeč mi je bilo, da so učenci našega razreda sodelovali pri šolskem radiu. (Kobi, Tara)
 - ♪ Najbolj sta mi bili všeč oddaja o Siddharti in o Nipkeju. (Lan)
 - ♪ Šolski radio mi je bil zelo všeč. (Nina)
 - ♪ Všeč sta mi bili oddaja o Justinu Bieberju in o Nipkeju. Šolski radio je kuuuul. (Kevin)
 - ♪ Želim si, da bi predvajali vse pesmi od Nipkeja. (Vid Emil)
 - ♪ Predlagal bi naslednje – da bi bil šolski radio vsak dan, da bi bil zvočnik bolj naglas, da bi bile oddaje daljše in da bi bil radio vsako leto. (Filip)
 - ♪ Všeč mi je bila oddaja o Siddharti. Želim si, da bi bilo predvajanje bolj glasno. (Nejc)
 - ♪ Med snemanjem sem imel malo treme. Želim si več rock glasbe. (Timotej)
 - ♪ Všeč so mi bile pesmi. (Stella)
 - ♪ Šolski radio je super. Izvedela sem veliko novega o Siddharti. (Eva J.)
 - ♪ Ob poslušanju šolskega radia sem se sprostila. (Maša)
- Skupaj z učenci 3. c razreda zapisala Sabina Osolin, razredničarka*

NAJ BO PESEM – IGRIVI ODMORI V DECEMBRU

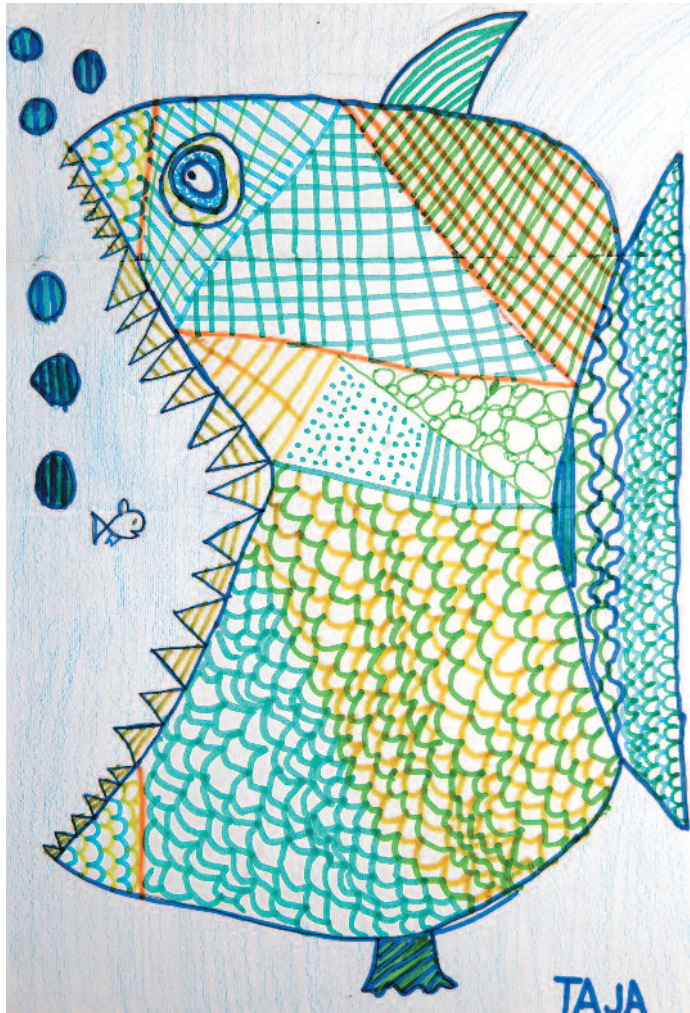
V mesecu decembru smo na šoli v okviru aktiva šolske svetovalne in specialno pedagoške službe organizirali igrive odmori za učence z dodatno strokovno pomočjo in njihove prijatelje.

Dejavnosti so se seveda dotikale naše letošnje rdeče niti Naj bo pesem in so razvijale ustvarjalnost, senzoriko in dobre medsebojne odnose.

Med glavnimi odmori smo se tako igrali z zvoki, jih risali in prepoznavali, ustvarjali v iskanju veselih rim, slušno prepoznavali različne znane pesmi, se preizkušali v slušnem spominu, peli pesmi na neobičajen in zabaven način ter se potegovali za sladke nagrade v tomboli s pesmimi.

Učenci so v tovrstnem druženju uživali, se preizkušali v različnih spretnostih in pridobivali nova prijateljstva. Povedali so, da si takih odmorov želijo tudi v prihodnje.

Nives Zelenjak in Veronica Bajuk, šolski svetovalni delavki

GOSPOD BOŠTJAN SVETE

Intervju z gospodom Boštjanom Svetetom, mentorjem otroške in mladinske folklorne skupine v Mengšu.

Že nekaj let učite mengeško mladino slovenske ljudske ples s pripadajočimi običaji in navadami. Kako to, da ste se odločili za tak podvig v času, ko mladino zanima vse drugo?

S folkloro se ukvarjam že od malih nog. Tudi sam sem se namreč pridružil otroški folklorni skupini, ko sem bil v 2. razredu osnovne šole in od takrat me folklor na tak in drugačen način spremlja ves čas.

Tako je bilo tudi z začetki vodenja otroške folklorne skupine na OŠ Mengeš. Folklorni krožek je takrat vodila učiteljica Lidija Ropotar, ki me je prosila za pomoč. Ker je h krožku folklore hodila tudi moja hči Zala, se mi je zdelo zanimivo, da bi tako eno dejavnost izvajali skupaj, saj so družine v današnjih dinamičnih časih zelo malo skupaj. In tako se je začelo ...

Ko je ta generacija s časom prerasla okvire otroške skupine, smo pred 4 leti ustanovili še mladinsko skupino, v katero vključujemo učence od 7. razreda naprej in tudi starejšo mladino.

Mogoče je to res podvig, jaz ga jemljem kot veselje iz leta v leto, je pa res zanimivo, da otroke in mladino to privlači, čeprav imajo na razpolago toliko različnih dejavnosti in krožkov. Nekaj se kot kaže skriva tudi v folklori, da jim je zanimiva.

Mnogo mojih vrstnikov sploh ne ve, kaj je folklor. Kako bi jim vi razložili?

Žal to še kako drži ... Folklor je v prvi vrsti kulturna dejavnost, ki na oder postavlja ljudske ples, običaje, igro, navade, pesmi, skratka vse, kar je nekoč živelo med našimi ljudmi, danes pa je to le še zgodovina, zapisana v gradivu o ljudski dediščini.

Ljudski ples namreč v Sloveniji ne živi več, z njim se ukvarjajo le še folklorne skupine. Edina izjema so plesi v Reziji, kjer se v tamkajšnji alpski dolini na italijanski strani meje še vedno pleše po ljudsko, oni pravijo, da »ples delajo«.

Koliko otrok in mladincev poučujete in ali število folkloristov upada ali narašča?

V letošnjem šolskem letu obiskuje otroško folklorno skupino 26 učencev, mladinsko pa 33. Skupno število otrok in mladine je zadnja leta kar približno enako. S tem, da je pri otroški skupini več menjav, veliko učencev se menja, pri mladincih pa je članstvo že bolj konstantno. Se je pa s to dejavnostjo ukvarjalo ali vsaj seznanilo že preko 100 učencev, odkar poučujem folkloro na OŠ Mengeš.

Ali je delati z mladimi, od katerih kar »špricajo« hormoni, naporno?

Delo z mladimi mi je v veselje in je ves napor poplačan po uspešnem nastopu, ko začutiš, da je skupina vzpostavila stik s publiko.

Ja, mladina v dobi odraščanja je res zanimiva in jih skušam nekako opazovati in razumeti. Na silo se ne da nič doseči, potrebno je najti nek pravi občutek in stik, da ti otroci in mladina sledi.

Ali z otroško in mladinsko folklorno skupino nastopate tudi izven domžalsko-kamniške regije?

Seveda, nastopamo po celi Sloveniji in tudi tujini. Z otroško skupino smo npr. gostovali v Višegradu (Bosna in Hercegovina) ter Trsteniku (Srbija), z mladinsko pa v Beljaku (Avstrija) in Sv. Martinu na Muri (Hrvaška), v načrtu pa so že nove turneje.

Menda ste z otroško in mladinsko folklorno zelo uspešni na revijah folklornih skupin. Prosim, naštejte nekaj dosežkov.

Strokovni spremljevalci na revijah ocenjujejo skupine v 6 kategorijah. To so ples, petje, glasbena spremljava, odrska igra, kostumska podoba (noše) in splošni vtis – celovitost. Vse skupine se najprej predstavijo na območni reviji (pri nas je to območje Domžal in Kamnika). Skupina, ki doseže povprečje ocen več kot 8 (od 10 možnih) dosega regijski nivo. Izmed teh selektorji izberejo nekaj skupin, ki se predstavijo na regijski reviji – mi spadamo v gorenjsko regijo.

Nam je pri otroški skupini regijski nivo uspelo doseči štirikrat, od tega smo bili dvakrat povabljeni na regijsko revijo, torej letos že drugič. Z mladinsko smo vsako leto napredovali, v letošnjem letu pa prvič presegli navedeni prag in se uvrstili naprej. Še več, prejeli smo oceno 9,5 – kar pomeni celo državni nivo in smo kandidati za državno revijo.

Videl sem Vas plesati v članski folklorni skupini Mengeš. Koliko časa že plešete pri folklori?

S folkloro se ukvarjam že več kot 35 let. Plesal sem v več skupinah in selekcijah, v zadnjem obdobju tudi pri članski skupini v Mengšu.

Ali morda sodelujete še v kakšnem kulturnem društvu?

Da, v mojem rojstnem kraju, na Dobrovi pri Ljubljani še vedno pojem v fantovskem zboru, ki je nastal iz folklorne skupine. Najprej smo peli ljudske pesmi, nato pa repertoar razširili še z ostalimi vsebinami.

Glede na to, da so narodne noše zelo drage in jih je potrebno tudi primerno vzdrževati, me zanima, kako pridobite finančna sredstva za nakup narodnih noš.

Ja, zagotovo so narodne noše oziroma kostumi ena največjih postavk pri vsaki folklorni skupini, seveda poleg vsega ostalega. Zato vedno poudarjam, da imamo folklorniki v Mengšu zelo dobro podporo tako s strani Osnovne šole, kot Občine, Zveze kulturnih društev in Sklada RS za kulturne dejavnosti. Vsa ta lokalna skupnost prispeva po svojih zmogljivostih in res smo hvaležni za odlično sodelovanje.

Konkretno je noše za otroško skupino prispevala Osnovna šola Mengeš in šolski sklad OŠ Mengeš. Mladinska skupina pa si deli kostume s člansko skupino, kjer se je bogata zbirka noš gradila vsa leta svojega obstoja (45 let). Predsednik mengeške folklorne večkrat poudari, da smo »šparovni«, saj včasih tudi po več let varčujemo za dopolnitev ali nakup nove kolekcije kostumov.

V lanskem letu je v Mengšu gostovala folklorna skupina iz Argentine, s katerimi ste skupaj z mengeškimi folkloristi pripravili izjemen celovečerni program. Se morda v kratkem obeta kaj podobnega?

Celovečerni koncert je vsekakor velik zalogaj in se ga

lotevamo nekako na 2 leti. V letu 2014 smo cel program namenili Beli krajini, v goste pa so prišli folklorniki iz že omejenega Trstenika v Srbiji. Lani pa smo gostili slovenske otroke in mladino iz folklorne skupine Mladika iz Buenos Aires-a v Argentini.

Načrtujem, da bomo tradicijo nadaljevali naslednje leto, ko si lahko obetamo novo celovečerno predstavo.

Čestitam vam za vse dosežke in vam želim vse dobro tudi naprej. Hvala za vaš čas in izčrpne odgovore.

Hvala lepa tudi tebi in ob tej priliki tudi zahvala OŠ Mengeš za vso podporo in odlično sodelovanje.

Intervju je pripravil Rok Pečnik, 9. b

ŠOLA NI/IN HEC

URNIK, KI SI GA ŽELIMO UČENCI 5. B RAZREDA

	PONEDELJEK	TOREK	SREDA	ČETRTEK	PETEK
1. ura	SLJ: Iskanje samostalnikov na Gobavici	MAT: Pretvarjanje slabih ocen v dobre	SLJ: Pisanje recepta za najboljšo jed	ŠPORTNI DAN	SLJ: Dramatizacija: Smrkci lovijo Gargamela
2. ura	MAT: Deljenje bombonov soščem	TJA: Oponašanje živali po angleško	MAT: Merjenje dolžine naših nosov	Kolesarjenje po strmini navzdol	DRU: Potovanje s časovnim strojem v kameno dobo
3. ura	ŠPO: Skakanje čez Pšato	SLJ: Branje poučnih stripov	RU: Presedanje k najboljšemu prijatelju, Igra: Lovljenje prahu za zavesami	Hoja do morja	GOS: Cvtje mesa jamskega medveda
4. ura	DRU: Iskanje skritega zaklada	NIT: Izvajanje nenavadnih poskusov	DRU: Iskanje reke ponikalnice na Mengeškem polju	Plezanje po drevesih	LUM: Pleskanje učilnice
5. ura	NIT: Božanje eksotičnih živali na bližnji kmetiji	GUM: Ples z gozdnimi vilami	TJA: Branje novic o britanski kraljevi družini	Vožnja s kajaki po Pšati	LUM: Pleskanje učilnice

»ŠOLA NI HEC«

Zapis učencev 2. č razreda o tem, kateri šolski predmet jim je najljubši in kaj jim je pri njem najbolj všeč.

Najraje imam slovenščino ...

Letos sem se naučil pisati pisane črke. Zaradi tega lahko v knjižnici vzamem debelejšje knjige in jih vsakič preberem. (Gal Koščak)

Letos sem se naučila, da se imena in začetek stavka piše z veliko začetnico. (Ivana Pavlinjek)

Všeč so mi pisane črke. Rada jih napišem celo stran. Kadar pišem besede in stavke, se skoraj nikoli ne zmotim. (Zoja Sever)

Letos sem se naučila pisati pisane črke. Veliko smo se jih naučili. (Hana Grošelj)

Najraje imam matematiko ...

Letos sem se naučila računati do sto. Matematične teste obvladam. Všeč so mi matematične naloge in računi. Učenje mi je zelo všeč. (Erika Rožac)

Letos sem se naučil seštevati do 100. To mi je zelo všeč. (Jon Šalja)

Najraje imam spoznavanje okolja ...

Letos sem se naučil veliko o naravi in o živalih. Najljubša mi je jesen. (Matevž Zajc)

Naučil sem se veliko o živalih in spoznal nove prometne znake. (Patrik Kovačič)

Najraje imam šport ...

Letos sem se naučil, da nikoli ne smeš izzivati nasprotnika, ker te bo hitro zadel pri igri med dvema ognjema. (Patrik Markovič)

Letos sem se naučil, da se moraš pri športu zabavati. Moja najljubša igra je med dvema ognjema. (Urban Dovžan)

Najraje imam glasbo ...

Pri glasbi mi je všeč, da pojemo. Rad pojem vse pesmi. (Staš Grčar Vidmar)

Letos sem se naučila veliko pesmi in plesov. (Neja Mujakić)
Tam se naučim veliko dobrih pesmi. Če se ne učiš, ne boš znal zapeti nobene pesmi. Glasba mi je všeč tudi zato, ker plešemo in se učimo peti pesmi v tujih jezikih. (Helena Škrlep)

Najraje imam likovno umetnost ...

Letos sem se naučila, da se moraš potruditi, da ti izdelek uspe. Najraje slikam s temperami. (Monika Medved)
Najraje delam z glino, z lesom in barvami. (Nejo Habjan)

Najraje imam angleščino ...

Pomaga ti, ko greš v tuje države. Zelo lahko je, če se rad učiš. (Luka Maksimovič)

Letos sem se naučila poimenovati oblačila. (Kaja Vrhovnik)

DELAVNICA O ŠOLI

V mesecu marcu smo skupina devetošolk, ki obiskujemo Delavnice za najstnike, razmišljale na temo šole, tudi malce nenavadno in kreativno. Ob vprašanjih »Kaj bi bilo, če v šoli ne bi bilo...« so nastale naslednje zgodbe:

Kaj bi bilo, če ne bi bilo učiteljev?

Nekega dne je izbruhnil virus, ki je okužil samo učitelje. Vsi učitelji so zboleli in v šoli ni bilo več učiteljev.

Med učenci je zavladal žur, ena sama velika zabava. Bilo je super! Bilo je veliko prostih ur.

Učenci so se zbuvali zgodaj brez namena.

Potem pa so se učenci začeli pripravljati, saj so nekateri od njih želeli postati vodje in uveljaviti svoje ideje.

Čez nekaj časa je šola postala totalen kaos ... vse je bilo razmetano, glasba je nabijala do konca, polno je bilo kričanja, tekanja po hodnikih, razbijanja stvari. Ni bilo nobenega reda.

V šolo so učenci hodili za brez veze. Naučili se niso nič. Bilo je veliko neumnih učencev.

Kaj bi bilo, če ne bi bilo domačih nalog?

Enkrat je bil v šoli prav poseben dan: učitelje je zadelo nekaj in rekli so si, da bodo ustregli učencem tako, da bodo ukinili domače naloge.

Kar nekaj učencev se je zgražalo nad tem, saj se z delanjem domačih nalog tudi kaj naučijo.

Večina učencev pa je bila navdušena in so že hiteli naštevati, kaj vse bodo lahko popoldne počeli.

Vsi so hodili v šolo bolj naspani, saj so imeli proste večere, ampak naslednji dan niso vedeli, kaj se sploh dogaja pri pouku.

Vsi so postali bolj zdravi, saj so prosti čas preživeli zunaj na svežem zraku.

Nekateri pa so se bolj učili zase in za svoje znanje brez prisile in so si tudi znali sami narediti tako, da so imeli domačo nalogo.

Življenje je postalo lažje, vendar so učenci znali manj.

Med odmori so se lahko družili in pogovarjali, saj niso imeli skrbi, kako hiteti s prepisovanjem domače naloge. In še ena skrb manj, kaj bo rekla učiteljica na to, da nimaš domače naloge – vse skupaj obremenitev manj. Če delaš cel dan za šolo, si naslednji dan brez prave energije. Zdaj pa so učenci po šoli imeli res SVOJ čas zase. In v šoli so bolj sodelovali.

Kaj bi bilo, če ne bi smeli nositi svojih oblačil?

Nekega dne se je v Mengšu pojavil ogromen pralni stroj, ki je posrkal vase vsa oblačila osnovnošolcev, iz sebe pa je izvrigel enaka oblačila. Ker otroci niso imeli kaj za obleči, so morali poslušati pralni stroj in so nase s težko muko spravili šolske uniforme. Ko so prišli v šolo, so izgledali kot ovčke na hodniku, ki jih je vodil v modno bedo. Vsi so si bili podobni in ni se več izražala edinstvenost vsakega. Bili so slabe volje, čeprav so izgledali kot »one big family« (kot na družinski sliki za božič). Pojavilo se je veliko groženj o

tožbi proti pralnemu stroju, veliko prepiranja ter pritoževanja. Kupovali so si draga oblačila brez pomena, saj jih tako ali tako niso mogli obleči.

Zaradi te nevspečnosti je bilo več poudarka na modnih dodatkih, ki jih je bilo pri učencih več in so bili bolj izraziti. Dekleta so si uniforme tudi oblikovale oz. prikrojile po svoje (kaj so prišile, skrajšale ...).

Vendar je bilo v tem tudi nekaj dobrega, saj se učenci niso več obsojali, kdo ima več denarja in kdo manj oz. kdo je bolj oblečen in kdo slabše.

In ko sem to zgodbo pripovedovala svojim prijateljem, so bili njihovi odzivi večinoma takšni: »What ... to pa že ne ... osebno bi se pritožila glede tega ...«.

Kaj bi bilo, če ne bi bili v razredih učenci mešani po spolu?

Šola. Moj razred. Petindvajset neolikanih bitij, ki se lovijo, skačejo, kričijo in smejejo. Od tega kar trinajst punc, ostalo so fantje.

»OMG! Miha, daj že mir!« se hihitajo punce, ko vstopim v razred nabito poln, do zadnjega prepojen z najstniškimi hormoni, ki dobesedno vrejo iz vsakega posebej. Opazujem vrstnike okrog sebe in iz torbe zlagam učbenike.

»ŽIVJO!!« Sunkovito se obrnem, skoraj me zadane kap, to je on!! No, pustimo moje skrivnosti pri miru, tukaj smo zaradi problema. Problema, ker zvoni. Začetek ure. V razred pricaplja učitelj, na mizo položi učbenike, roke prekriža na prsih, si popravi frizuro, pogleda po razredu.

»Ana in Mojca! Skupaj danes ne bosta sedeli!« zapoje čez cel razred. »Mojca, prisedi k Juretu!« oznani in razred se začne hihitati. Hihitati pa zato, ker ja, to je res kazen, kazen, ki je obsojeni narisal nasmeh na obraz. Mojca se presede, učitelj začne uro.

»V sklopu šolskega projekta in raziskovanja najstniškega obnašanja glede na okolje ...« Polovica razreda neha poslušati, nemir je nazaj, raznorazni papirčki (I YYOU) letijo po razredu, hihitanje.

»...smo se skupno, prav demokratično odločili, da vas, drage najstnike, po razredih ločimo po spolu!« zadovoljen konča stavek in se zaziblje s pete na prste in spet nazaj, kot kakšen zadovoljen majhen otrok. ŠOK!

»Kaj?!« se vsi začnemo spraševati. V bistvu smo bolj šokirani kot takrat, ko izvemo rezultate matematičnega testa.

Tukaj smo. Dekliški razred. Poln opravljanja, spletkarjenja,

zamer. Punce se sedaj še bolj urejajo, tekmujejo med sabo, katera bo lepša in boljša, razdeljene smo v podskupine oz. tabore, med katerimi teče divja reka z groznimi krokodili in žužki. Fantje pa se v svojem fantovskem razredu pogovarjajo o nogometu. Seveda nas pogrešajo! Kaj ne?!

Dolgčas je!

Raziskave so pokazale same negativne rezultate, zavladal je kaos in zmeda.

Prosim, ne delajte nam več tega!!!

V drugem delu delavnice pa smo razmišljale, kako si predstavljamo idealno šolo. Naš pogled je sledeč:

IDEALNA ŠOLA

Bi bila velika, svetla, barvna in podolgovata. In brez stopnic. Energijo bi pridobivala na sončne celice na strehi.

Zgrajena bi bila v osrčju narave, stran od mesta. Še boljše, ob plaži, morju. Imela bi bazen. In igrišče ter mizice s stoli na travniku okrog šole. Učilnice bi bile prostorne in umetniško oblikovane ter brez vrat. Med odmori bi igrala glasba. Imeli bi tudi učilnice na prostem. Imeli bi veliko kuhinjo in jedilnico.

Na poti do šole bi učence na tleh čakale sladkarije.

Šolo bi obiskovali tako fantje kot dekleta. V posameznem razredu bi bilo od 15 do največ 20 učencev. V njej bi se počutili varno.

Pouk bi potekal nekako od pol devete oz. devete do trinajste oz. petnajste ure. Odmori bi bili petnajst minutni ali polurni. Ne bi bilo predur. Med poukom bi se lahko med seboj pogovarjali. In žvečili čigumije. Telefoni bi bili dovoljeni.

Šolske predmete bi si učenci izbirali po interesu, obvezna bi bila le slovenščina in angleščina. Domačih nalog ne bi bilo. Učenje bi bilo bolj praktično naravnano.

Imeli bi izmenjave z učenci iz drugih šol in iz tujine, na

predmetniku bi bila tudi potovanja.

Spraševanje bi bilo napovedano za vse predmete in za vse učence. Na teden bi pisali največ en test in bili največ enkrat ustno vprašani.

Takoj po izvedeni učni uri bi imeli zainteresirani učenci z učiteljem rezerviran čas desetih minut za dodatno razlago oz. pogovor o obravnavani učni snovi.

Pridobljene ocene bi učenci lahko popravljali oz. šola bi bila brez ocen, posebej pri vzgojnih predmetih (likovna, športna, glasba, ker je uspešnost odvisna tudi od smisla za risanje, športanje in petje) – učitelji bi učencem po opravljenem delu podali povratno informacijo, kaj jim je šlo dobro in kaj konkretno in kako morajo še izboljšati.

Poudarek bi bil tudi na samopodobi. In pripravi na življenje.

Učitelji, ki bi poučevali v tej šoli, bi bili bolj plačani in bolj cenjeni. Učitelj ne bi mogel postati vsak, morali bi imeti pridobljeno licenco – preizkus osebnosti oz. značaja in strpnosti. Ker učitelji v tej šoli bi bili spoštljivi, brez negativne energije, pravični, prijazni in razumevajoči. So starši in prijatelji hkrati. Učenci in učitelji bi se tikali, saj bi se medsebojno spoštovali in bili enakovredni. Razjezili bi se le z razlogom.

V tej šoli bi bilo strogo prepovedano pretepanje, žaljenje in seminarske naloge. V primeru kršitev glede nespoštljivega vedenja bi kršitelj moral povrniti škodo oškodovancu in se odgovorno soočiti s posledicami.

Pravice otrok bi bile še, da lahko sprašujejo in se pogovarjajo.

Glede prehrane bi bilo veliko izbora, imeli bi samopostrežno prehrano zunaj na prostem. Jedli bi, ko bi bili lačni, tako učitelji kot učenci.

Počitnic bi bilo veliko.

učenke, ki obiskujejo delavnice za najstnike

KAKO TEŽKO JE BITI TIHO

Vsi si želimo, da bi naši učenci bili zgovorni, ko ponavljamo snov, ko se pogovarjamo pri pouku, ko so vprašani. Ne želimo pa si, da bi bili zgovorni takrat, ko to ni potrebno, ko naj bi sledili pouku. Pa vendar je to del vsakdana, zato so o tem spregovorili v rimah.

Martina Šorn Povšnar, učiteljica

Oh, ta tišina,
prav na živce mi že gre!
Med uro se ne klepeta,
saj učitel'ca »znori«.

Težko je biti tiho,
ko zvonec zazvoni,
v svojo klop se spravim,
komaj obmolčim.

Ura počasi tiktaka,
mene pa jeziček »srbi«,
naj bo že konec ure,
ker tišina zame ni.

Pija Šporn, 5. a

Mi smo petošolci,
v šolo hodimo,
radi se zabavamo
in se med sabo »hecamo«.

Ko zvonci zazvonijo,
med odmori kričimo,
se po razredu zapodimo.
Ko konec je odmora,
brž v klop se mora.

Učiteljico spoštujemo,
njene ukaze izpolnjujemo.

Ajda Ganič, 5. a

Kako težko je biti tiho,
ko učiteljica govori!
Jeziček ves čas poskakuje,
besedo kakšno ven spusti.

Učiteljica se razjezi.
Nekdo tam zadaj v svoji klopi
pa čisto tiho čepi.
Kako zdrži?

Le kaj naj storim,
da učiteljice ne jezim.
Krotila bom jeziček,
bom tiho kot črviček.

Tavita Mihajloska, 5. a

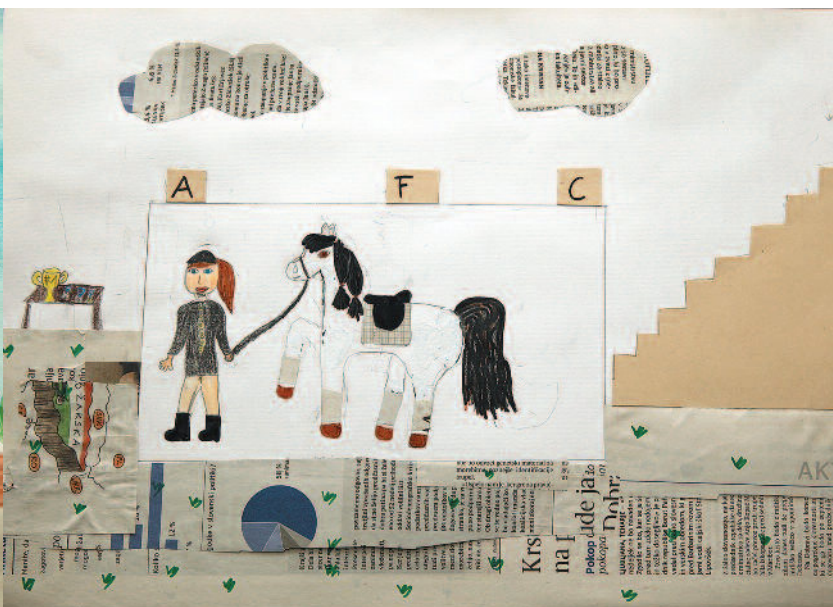
Kako težko je biti tiho,
ko jeziček oblast ima.
Ves čas nekaj govori
in se na vse strani smeji.

Najprej vpraša sošolko,
kaj potrebno je storiti.
Sošolka ne reče nič,
le pšššš, se sliš'.

Ko učiteljica reče »stop«,
jeziček se umiri.
A ne za dolgo,
ker kmalu spet govori.

Ko prideš domov, ti mami reče:
»Zakaj tiho nisi bila?«
Ti pa rečeš:
»Jeziček bil je kriv, oblast je imel.«

Luna Strnad Nograšek, 5. a

NPZ-NACIONALNO PREVERJANJE ZNANJA

NPZ oziroma nacionalno preverjanje znanja je neke vrste test, s katerim država dobi približno sliko o znanju slovenskih otrok o nekem predmetu. Piše se jih v 6. in 9. razredu. V 6. razredu se piše slovenščino, matematiko in angleščino, v devetem pa matematiko, slovenščino in kateri koli drugi predmet (lahko tudi likovna umetnost in šport).

Sam imam o NPZ-jih mešana občutja. Dobro se spomnim, kako sem ga v 6. razredu prvič pisal. Bila je cela zmeda. Zbrati smo se morali v avli že ob 8.10, bilo je ogromno prepiranja ter nervoze. Ko so nas peljali v razred, kjer bomo pisali, sem se počutil kot na sodišču. Cel kup odgovornosti. Koda, ki je nikakor ne smeš izgubiti, kje lahko in ne smeš pisati, skratka cel kup navodil. Toda uspelo se mi je zbrati in pisal sem po svojih najboljših močeh. Če dobro premislim, dela NPZ kup zmede povsem po nepotrebnem. Na primer: Zakaj mora trajati 60 min, ko pa vsem učiteljicam uspe sestaviti teste za 45 minut? Ali pa tretji predmet v 9. razredu ... – Zakaj se mora od šole do šole razlikovati? Kako bodo dobili res jasno sliko o znanju slovenskih osnovnošolcev, če ne pišejo vsi enakega predmeta?

Drugače pa NPZ ni najslabša ideja. Pravzaprav je neke vrste nujnost, saj se mi zdi zelo pomembno, da dobijo devetošolci informacijo o njihovem znanju na državni ravni, saj je ta informacija zelo pomembna pri izbiri izobraževalne poti za naprej.

Žiga Kafol, 9. c

OBISK SREDNJEŠOLCEV

V ponedeljek, 9. 1. 2017, smo devetošolci razredno uro preživeli v avli. Obiskali so nas štirje dijaki Srednje šole Domžale in dijakinja Gimnazije Poljane. Prišli so Taja in Nejc, naša bivša učenca, ter Mark, Andraž in Gašper, večinoma dijaki tretjih letnikov, a iz različnih izobraževalnih programov: gimnazijca, računalniški tehnik, strojni tehnik z

že pridobljeno izobrazbo inštalaterja strojnih instalacij in inštalater strojnih instalacij.

Pedagoginja in nekateri devetošolci smo jim zastavljali vprašanja o življenju in delu v srednji šoli z namenom, da

dobimo čim bolj realen pogled in občutek, kaj vse se spremeni, ko postaneš dijak.

Gostje so nam iz izkušenj povedali, da so učitelji v srednji šoli dobri in prijazni ter da je pomembno, kakšen imaš ti odnos do njih. V srednjih šolah niso imeli slabih izkušenj z medsebojnimi odnosi in se počutijo varno in prijetno, so pa bolj utrujeni zaradi vožnje in več učenja. Eno glavnih sporočil je bilo, da je potrebno srednjo šolo vzeti resno, da se je potrebno sproti učiti, predvsem pri strokovnih predmetih ter da se je potrebno premišljeno odločiti pri izbiri srednje šole.

Nives Zelenjak, šolska svetovalna delavka

MEHURČKI

Letos so se tretješolci prvič udeležili tekmovanja iz slovenskega jezika – Mehurčki. Na priprave je hodilo kar 31 učencev, le nekaj manj pa se jih je tekmovanja tudi udeležilo. Prebrali smo dramsko delo Bine Štampe Žmavc O kuri, ki je izmaknila pesem in njeno pravljico Muc Mehkošapek.

Vsi učenci so bili za svoj trud nagrajeni.

Urška Mihajloska, učiteljica

Ob četrtek smo morali zgodaj vstajati, da smo lahko prišli na preduro. Delati smo morali domače naloge. Všeč mi je bilo, ko smo besedilo brali po vlogah. Jaz sem imel vlogo mačka Mustafe. Všeč mi je bilo branje pravljice Muc Mehkošapek in ogled predstave O kuri, ki je izmaknila pesem. Zelo hitro je bilo na vrsti tudi tekmovanje. Razdelili smo se v dve skupini. Nekatera vprašanja so bila lahka, druga pa težja. Čas je hitro minil in že smo morali oddati rešene naloge učiteljici.

Filip Svete, 3. č

ZGODOVINA JE ZAKON

Pri uri zgodovine smo dobili možnost pridobiti dodatno oceno, z ogledom štirih poučnih filmov. Filmi so se navezovali na drugo svetovno vojno. Priprave, ogled in pogovor po filmu je vodil gospod ravnatelj Milan Burkeljca. Zaradi dobre priprave smo si filme lažje razumeli. Krožek je potekal v popoldanskih in večernih urah. Samo ogled filma pa seveda ni bil dovolj, saj smo dobili tudi različne naloge. Izpolnjevati smo morali delovne liste, iskati knjige o drugi svetovni vojni v šolski knjižnici, brskati po internetu ... Udeležba je bila zelo velika. Na krožku smo se zabavali, kljub temu da je med ogledom filma morala biti čista tišina. To dejavnost priporoča vsem, ki jih zanima zgodovina in druga svetovna vojna.

Kaja Slabajna, 9.c in Mark Skok, 9.b

ZGODBE IZ ŠOLSKIH KLOPI

Pripovedi starejših učencev mlajšim

V februarju smo zdravošolci začeli z izvajanjem dejavnosti »Zgodbe iz šolskih klopi« z namenom spodbujanja dobrih medosebnih odnosov, vzpostavljanja dobre in varne šolske klime ter izmenjave izkušenj med starejšimi in mlajšimi učenci.

Starejši učenci smo se s pedagoginjo Nino pripravili na srečanje in nato med poukom obiskali učence v nižjih razredih. V svojih pripovedih smo se spominjali, kako je bilo, ko smo bili mi v nižjih razredih osnovne šole.

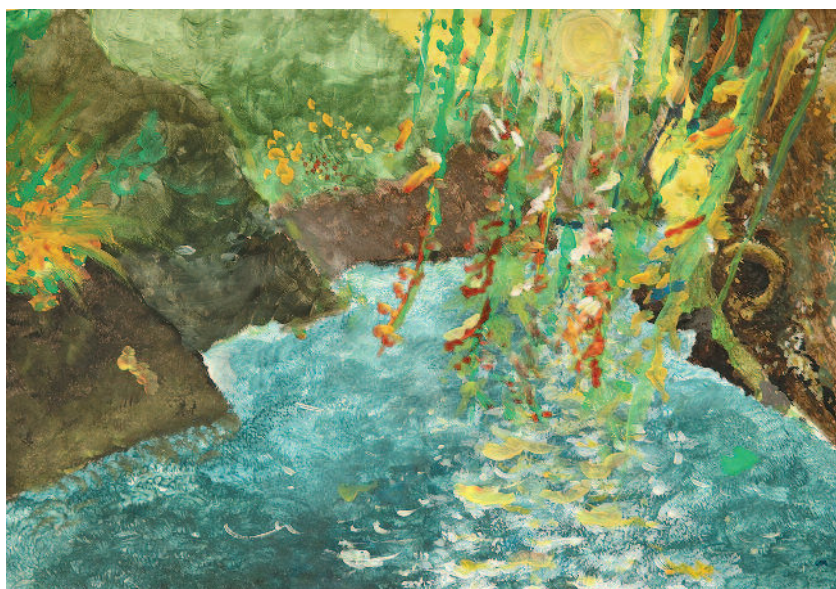
Za začetek smo se drug drugemu predstavili z imenom in gibom ter se s pomočjo asociacij spomnili našega prvega šolskega dne.

Nato smo gostujoči učenci s pomočjo razredničark spregovorili o pomenu šolanja in znanja, o počutju v šoli, o najbolj veselih in najbolj žalostnih dogodkih, o strahu v šoli, o pridobivanju, ohranjanju in pomenu prijateljstva in zaupanja, o spopadanju s težavami glede učenja in medosebnih odnosov, o ne-nasilju in ostalih zanimivih izkušnjah oz. dogodkih ter načinu razreševanja le-teh.

Za konec so mlajši učenci povedali, da jim je bilo tovrstno srečanje zelo zanimivo in da so veliko novega spoznali kot npr. da je prijateljstvo zelo pomembno in vredno, da moramo biti sočutni, da se moramo učiti in truditi za uspehe, da imamo okrog sebe veliko posameznikov, ki nam radi pomagajo pri reševanju morebitnih težav in da je v šoli kljub učenju zelo prijetno.

Nives Zelenjak, šolska svetovalna delavka

KAMARONI S PARABAJZOVO OMAKO – DELAVNICA NA TEMO DISLEKSISIJE V 5. A

»Ljudi ne merimo po napakah. Pri ljudeh moramo vedno iskati le tisto, v čemer so dobri.« To so bila glavna sporočila delavnice s pedagoginjo Nino na temo disleksije. V delavnici smo spoznavali, da smo si vsi različni po sposobnostih, pa hkrati vsi enkratni – vsak od nas ima veliko področij, kjer je lahko uspešen, spreten in zadovoljen in vsak ima področja, kjer se mora bolj in več truditi, da premaga morebitne težave.

Nekateri učenci na primer težje berejo in pišejo, čeprav se zelo trudijo. Da bi jih bolje razumeli, nam je pedagoginja prebrala knjigo z zanimivim naslovom *Kamaroni s parabajzovo omako* avtorice Katarine Kesič Dimić.

Med branjem prvega dela knjige smo pozorno sledili vsebini in predvsem občutjem glavne osebe v knjigi, deklice Lane. Vsakič, ko nas je zbudilo pri srcu in smo pri Lani zaznali slabo počutje, žalost, obup, sram, ponižanje, osamljenost, smo na listek napisali minus. Nato smo se o opaženem pogovorili in ugotovili, kako težko je glavni junakinji zgodbe, pogovarjali smo se o neprimernih odzivih sošolcev na Lanine težave. Na ta način smo začutili, kako se počuti učenec s tovrstnimi težavami in kako pomembni so tudi odnosi sošolcev do takega učenca.

Pedagoginja nam je pokazala tudi primere besedil, kako učenci z disleksijo dejansko vidijo besedilo, kako se jim besedilo megli, vrti, blede. Sami ga nismo zmogli prebrati.

V drugem delu zgodbe pa smo zabeležili več dobrega počutja pri deklici Lani, saj je imela zelo razumevajočo učiteljico, ki ji je delo v šoli prilagajala in o tem spregovorila tudi s sošolci, ki so postali razumevajoči in so Lani pomagali. Nato smo še sami spregovorili o lastnih izkušnjah in težavah, na katere naletimo pri svojem šolskem delu ter kako si lahko medsebojno pomagamo.

Na delavnici smo spoznali:

Da smo vsi enako vredni.

Da smo vsi v nečem slabši, v nečem boljši.

Kaj je disleksija.

Da imajo nekateri veliko večje težave od drugih.

Zgodbico o učenki Lani.

Da tistim, ki imajo razne težave, vedno poskušamo pomagati in ni nič narobe z njimi.

Da se tisti, ki imajo disleksijo, težje učijo. Vendar jim lahko uspe.

Ne glede na to, kako bereš ali pišeš, to še ne pomeni, da si neumen.

Da vsak človek dela napake.

Da moramo sprejeti človeka takega kot je.

Da smo si vsi različni.

Da disleksija ni nič kaj zabavnega. Takim ljudem moramo pomagati.

Da ne bi rad imel disleksije.

Da se ne norčujemo iz ljudi z disleksijo.

Kaj je disleksija?

Učna bolezen.

Mešanje črk. Nedobro branje.

Ko manjše črke slabo vidiš.

Da ti je desna stran možganov močnejša in bolj razvita od leve.

Ko črke slabo vidiš.

Motnja, ki se je ne da pozdraviti, imaš težave z branjem in pisanjem.

Je motnja, ki jo imajo ljudje, ki ne znajo dobro brati, to imaš celo življenje.

Ko težje bereš.

Je mešanje črk in številčk.

Napačno črkovanje besed.

Ko ne vidiš dobro.

Težava z branjem in pisanjem.

Disleksija je, da mešaš črke in številke.

Ko ne znaš brati dobro in obračaš črke.

Težava.

Na delavnici nam je bilo najbolj zanimivo in najbolj všeč:

Lanina zgodba.

Branje, poslušanje zgodbe.

Delanje znakov plus/minus ob branju glede zaznave občutkov deklice Lane v zgodbi.

Ko smo nekaj novega spoznali.

Ko smo se pogovarjali.

Da sem spoznala novo učno težavo.

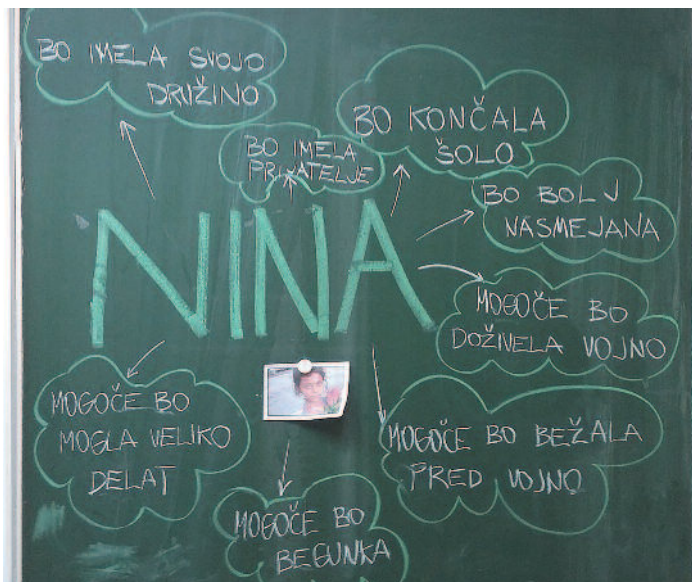
Da so moji sošolci spoznali, da se ne norčujemo iz ljudi zaradi drugačnosti, ker smo si vsi različni.

učenci 5. a

PRIHODNOST MOJIH VRSTNIKOV

V okviru šolskega projekta smo se v 2. a dotaknili aktualne begunske problematike. Učenci so glede na fotografijo neznanke deklice sami dajali predloge o tem, kaj mislijo, da deklico čaka v prihodnosti. Deklico so poimenovali Nina. Z njihovimi predlogi je nastala sledeča tabelska slika:

Mojca Jontes, učiteljica

SEDMOŠOLCI V ANGLEŠČINI TEKMUJEJO SKUPINSKO

Navajeni smo, da tekmovanja iz znanj potekajo tako, da se ob določeni uri dobimo v določeni učilnici in odpišemo »svoje«. No, na tekmovanju iz angleščine pa so stvari potekale drugače. Bilo je v obliki projektne naloge, kjer smo v manjših skupinah pripravljali nalogo z naslovom English Class(room) in the Future – Angleška učilnica prihodnosti. Stvar se sliši zelo preprosto, saj domišljija nima meja, vendar pa je bilo potrebno kar nekaj volje, znanja in časa, da so nastali naši prispevki. S pomočjo spletne aplikacije VoiceThread je bilo treba naše ideje spremeniti v zapisano angleško besedilo in mu dodati fotografije ter zvočne in video posnetke, kar je bilo daleč od preprostega.

Ideje so bile zanimive – od čipiranih učencev, juhice z angleškim besediščem in letečih stolov do znanstveno-fantastičnih portalov, ki bi te ponesli v čas in kraj, o katerem bi se učili.

Čeprav na državnem tekmovanju žal nobena od treh skupin ni dosegla priznanja, nam ni žal za to zanimivo izkušnjo. Predvsem pa smo se naučili, kako pomembna je pametna delitev dela in sodelovanje znotraj tekmovalnih skupin.

Kim Šporn, 7. c

LIVERPOOL – BRIGHTON – MENGEŠ

V začetku marca nas je na šoli obiskal zabaven Anglež po imenu Neil McLoughlin. Iz vsakega razreda sva na pogovor lahko šla po dva učenca. Neil je ravnatelj poletne šole Buckswood Overseas Summer School, blizu primorskega mesta Brighton na jugu Velike Britanije. Povedal nam je nekaj zanimivih stvari iz njegovega življenja. Razložil nam je tudi delovanje šolskih sistemov v Angliji in govoril o dejavnostih v šoli, na kateri dela. Ko smo ga spraševali, kaj vse lahko tam počneš v prostem času, nam je na prav vse znal odgovoriti, saj na tej šoli lahko počneš prav vse, kar si lahko zamisliš: kolesariš, plavaš, igraš nogomet, igraš videoigre, treniraš borilne veščine, jahaš, se sproščaš, celo spiš v šoli. Seveda pa je temu primerna tudi cena šolanja. Za eno leto šolanja na tej prestižni zasebni šoli bi morali odšteti kar 30.000 funtov. Njihova šola je posebna tudi zaradi tega, ker jo obiskujejo učenci z vsega sveta – okoli štirideset različnih narodnosti je na šoli, ki jo obiskujejo tako fantje kot dekleta, stari od 11 do 18 let. In, ja, vsi nosijo šolske

uniforme. Neil sicer prihaja iz Liverpoola, ki je znan predvsem po glasbeni skupini The Beatles. Ker je bilo na pogovoru z njim precej športnikov, smo se kar nekaj časa pogovarjali tudi o nogometu. V Liverpoolu imajo dve nogometni moštvi. Če se z nekom tam želiš kaj pogovarjati, najprej vprašaj: »Are you blue or red?«, saj eni nosijo rdeče in drugi modre drese (ker sam navija za modre, v šoli dodaj, da se z rdečimi sploh ne pogovarjaš, temveč greš naprej po svojih opravkih). Za konec nam je Neil sestavil kviz o vsem, kar je povedal in z dobrim spominom ter srečnim pihanjem ribice je naša ekipa prišla do zmage. Po pogovoru nas je Neil učiteljici pohvalil, da smo zelo lepo sodelovali in postavljali pametna vprašanja v lepi angleščini. Nam pa je bilo vsem predavanje zelo všeč in vsi smo se strinjali, da bi z veseljem hodili na tako šolo.

Anej Žaler, 7. b

PEKI MIŠMAŠI IZ 3. Č

Pri slovenščini je bila na vrsti pravljica Pekarna Mišmaš. Napisala jo je Svetlana Makarovič. Mislim, da bomo zgodbo le prebrali in se o njej pogovarjali. Učiteljica pa nas je presenetila – v razred je prinesla testo. Medtem ko nam je učiteljica glasno brala zgodbo, je vsak naredil svoj pekovski izdelek. Jaz mislim, da je najlepšega naredil David. Testo smo spekli in na koncu ure smo že lahko jedli svoje kruhke. Upam, da bomo pri branju Snežne kraljice delali snežake.

Mark Šporn, 3. č

V ČETRTEM RAZREDU NAM NI DOLGČAS

Tudi v letošnjem letu nismo lenarili. Poleg malo bolj dolgočasnega pouka, smo imeli kar nekaj zanimivih dogodkov, ki so se nam vtisnili v spomin. Učenci smo zapisali svoje vtise, dogodke smo tudi malo poslikali in jih potem še ilustrirali.

V soju kurentov

Izdelovali smo pustno masko, ampak ne navadno masko, masko kurenta. Izdelati smo ga morali čimbolj barvnega. V

PŠENICA

PTICA

RAKOVICA

RAVNICA

RDEČICA

REPATICA

RESNICA

ROČICA

šolo smo prinesli papirnato vrečko, palčke, barvni papir in seveda smo potem cel dan izdelovali kurente in nismo imeli nič pouka. Juhu! Na začetku dneva smo se najprej pogovarjali o zgodovini pusta, kako je nastal, kakšne so najbolj znane slovenske maske in kako bomo naredili našega kurenta.

Nato smo šli veselo na delo. Najprej smo naredili oči, nato nos, jezik in nazadnje smo prilepili še palčke in na njih nalepili pisane trakove. Na koncu smo si maske poveznili na glave in naredili skupinsko fotografijo. Še isti dan smo jih odnesli s seboj domov.

Vsi so bili zelo lepi. Ta dan sem se veliko naučila o pustu in pustnih in pustnih običajih.

Hana Drenik, 4. b

UMETNIKI IZ 3. C

“Jaz iščem samo eno - da bi izrazil tisto, kar hočem.

In ne iščem novih oblik, temveč jih najdem.”

Pablo Picasso

Pri likovni umetnosti se učenci lahko svobodno izražajo, ustvarjajo, razvijajo kreativnost, motorične spretnosti, natančnost, vztrajnost, likovno mišljenje in še mnogo več. Učencem je ta šolski predmet zelo blizu.

V letošnjem šolskem letu so se učenci 3. c razreda preizkusili v mešanju barv, svetlenju in temnenju tempera barv, svinčnika ter barvic, v grafičnem oblikovanju, oblikovanju gline in das mase, kaširanju, ustvarjanju iz kolaž papirja ter z naravnim in odpadnim materialom.

Učenci razmišljajo o likovni umetnosti ...

- ☞ Likovna umetnost je najboljši predmet na svetu. (Nik)
- ☞ Všeč mi je bilo risanje z voščenkami in s kredami. (Klara)
- ☞ Zelo rad ustvarjam. (Kobi)
- ☞ Zelo rada ustvarjam. (Nina, Neža)
- ☞ Ustvarjanje je super, ker se ob tem sproščam. Najbolj rada rišem s tempera barvami. (Maša)
- ☞ Najbolj mi je bila všeč, ko smo risali tulipane. (Tara)
- ☞ Naučili smo se risati črtno risbo. (Stella)
- ☞ Najbolj sem si zapomnil, ko smo oblikovali iz gline. (Tim)
- ☞ Pri likovni umetnosti se dogaja vse mogoče. Rad imam likovno umetnost. Lepo rišem in to me veseli. Umetnost mi pomeni vse na svetu. (Filip)
- ☞ Všeč mi je bilo ustvarjanje s tempera barvami in flomastri. (Kevin)
- ☞ Najbolj se spomnim trganke in oblikovanja gline. (Hana, Zarja, Peter)

Učenci so se skozi različne likovne naloge likovno izpopolnjevali. Naloge so jim predstavljale izzive. Po svojih najboljših močeh so se jih trudili uspešno izpolniti. Med seboj so si večkrat tudi pomagali, tako pri idejah kot pri sami izvedbi. Njihove umetnine krasijo našo učilnico.

Skupaj z učenci 3. c razreda zapisala Sabina Osolin, razredničarka

LUTKOVNI KROŽEK

V šolskem letu 2016/2017 smo se z učenci 2. in 3. razreda vsako sredo družili na lutkovnem krožku. Poleg druženja smo bili zelo aktivni. Izdelovali smo različne vrste lutk – lutke na palici, ročne lutke, marionete, premične lutke, prstne lutke, lutke maske, lutke iz nogavic. S temi lutkami smo igrali tudi različne lutkovne predstave, izmišljene in povzete po pravljicah. Tekom leta smo se preizkusili v izdelovanju kulis, spoznavali smo poklic igralca in si preko slik ogledali različna gledališča. Ogledali smo si tudi nekaj lutkovnih predstav.

Učenci so povedali, da radi hodijo na lutkovni krožek. Všeč jim je predvsem izdelovanje lutk in igranje z njimi. Pri ustvarjanju so svobodni in uporabljajo svojo domišljijo.

Z učenci 2. in 3. razreda zapisala Sabina Osolin, izvajalka lutkovnega krožka

UŽTRINKI IZDELOVANJA ZA BOŽIČNO NOVOLETNI SEJEM ISKRICE V OČEH

KULTURA

Kaj zate pomeni kultura in na kaj pomisliš, ko slišiš besedo kultura, smo spraševali učence v 1. a-razredu.

Tristan – ... da v gore ne greš z motorjem. Ko prideš na goro, da občuduješ razgled. Imeti moraš dobro opremo in ne smeš onesnaževati narave.

Nejc – ... da lepo vstopim v kulturno ustanovo in se tam lepo obnašam.

Lara Ela – ... da ne podiraš starih zgradb, ki so jih nekoč zgradili.

Blaž – ... da smo pridni in se lepo igramo in da smo tihi, ko se igramo.

Amina – ... pomislim na kino.

Lara I. – ... med filmom ne vstajaš in ne kričiš.

Ažbe – ... pomislim na knjižno kulturo, ker moramo biti v knjižnici tiho.

Žiga – ... da se imamo radi in da v naši družini pišemo knjige in pojemo.

Katarina – ... pomislim na kulturni dom in da se v njem lepo obnašamo in da se imamo radi.

Taja – ... da lepo ješ in da se med jedjo ne afnaš.

Maj – ... pomislim na knjižnico, ker moraš biti tam tiho.

Mark – ... da si na sončku in da se igraš.

Šejla – ... pomislim na kino. Ko gledaš film, da nisi glasen.

Jovan – ... ko stojimo v krogu in se učimo novo pesmico, moramo vsi stati in nihče ne sme sedeti.

Gal – ... da lepo pojemo, da se ne afnamo in lepo poslušamo, kadar gremo v opero. Pri zdravniku moraš biti miren, ko te operirajo.

Anja – ... da moramo biti prijatelji.

Patrik – ... da se v knjižnici lepo obnašamo.

Jon – ... da ne pokaš gum, da se lepo obnašaš.

Daša – ... pomislim na kino. Tam sem bila že večkrat in sem izvedela, da je tudi to kultura.

Zala – ... pomislim na lutkovno predstavo.

Andrej – ... v kulturi bi enkrat želel videti mavrično torbo, ker je v njej prijateljstvo.

Teodor – ... da se kulturno gibaš.

Val – ... da ne smeš kričati.

Isabela – ... da si vljuden, da ne kričiš in da dvigneš roko.

Lara Š. – ... da se vljudno obnašaš in ne počneš stvari, ki jih ne smeš.

Ob kulturnem prazniku nas je obiskal tudi Žigov dedek, go. Jože Brojan, ki je napisal že veliko zanimivih zgodb in pesmic. Povedal nam je, kako nastajajo njegova umetniška dela, kje črpa motive zanje in da mu pri tem pomaga tudi njegov vnuk Miha. Skupaj z Mihom sta napisala tudi hudomušno zgodbico z naslovom Potepuh, ki je imel navihano srce, in to zgodbo nam je pisatelj in pesnik Jože tudi predstavil.

OBISK PESNIKA IN PISATELJA G. JOŽETA BROJANA

V ponedeljek, 28. 11. 2016, nas je 4. razrede počastil s svojim obiskom g. Jože Brojan, ki je hkrati tudi dedek našega učenca Miha. Z njim smo preživeli prijetno urico.

»Kdo ne pozna otroških zgodb Jožeta Brojana?« Skoraj vsako leto izide kakšna nova. Zakaj pa ne! Saj te zgodbe ne pripoveduje mrki učenjak, ampak vedno nasmejani Jože. Zato še vedno raziskuje, tuhta in išče nova presenečenja, v zadnjem času kot dedek s svojim vnukom Mihom.

Ena od njegovih pesmic se glasi:

PASTIRČEK

V senožetih nad kmetijo
vsak dan se pase čreda krav,
nanjo pa s piščalko v roki,
pazi Zdravko sredi trav.

Včasih žvižga, včasih poje,
čas kar hitro mu beži,
kadar spanec mu nagaja,
v senco rad se zavali.

Kadar pa je dan turoben,
na piščalko zaigra,
komaj čaka, da zmračí se
in da zopet je doma.

Dan za dnem tako mineva,
mu za šolo nič ni mar,
ko odraste, bo kot oče –
na kmetiji gospodar.

Prispevek so pripravili učenci 4. b z učiteljico Simonó Hrovat.

PRIREDITEV OB SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU

Na naši šoli imamo vsako leto prireditev ob Prešernovem dnevu. Letos smo bili za pripravo prireditve določeni petošolci.

V petem razredu se pri družbi učimo tudi o slovenskih pokrajinah, zato smo recitali in peli pesmi, značilne za določene pokrajine, nekateri učenci pa so pesmi zaigrali na glasbene inštrumente. Naš razred je predstavljal Štajersko in Dolenjsko.

Predstavo smo uprizorili kar trikrat – za vsako triado posebej. To me je zelo izmučilo, saj sem bila še dan pred tem bolna.

Ni mi bilo všeč to, da so se nekateri učenci iz 9. razreda obnašali neprimerno.

Najbolj pa mi je bilo všeč, ko smo učenci v narečjih povedali: »Danes sem si kavo preveč sladkala.« Moja štajerska poved se je glasila: »Kak sn si toti kafe dans fejest pocukrala, čuj.«

Pija Šporn, 5. a

POJDI Z MANO NA PREMIERO

Naš 7. b je zelo priden pri zbiralnih akcijah papirja. Potem ko smo si lani z nagradnim denarjem kupili angleške preglednice in uporabne šolske potrebščine, nam je bil za letošnji uspeh obljubljen kino. In res smo si ga priborili. Skupaj z učenci 7. a smo šli na ljubljanski filmski festival in si v sklopu LIFF-a v Cankarjevem domu ogledali nov slovenski mladinski film *Pojdi z mano*. Film je bil res super.

Lepo posnet, malo napet, zabaven. Po ogledu smo ustvarjalcem filma lahko zastavili nekaj vprašanj in se z mladimi igralci tudi fotografirali. Imeli smo to srečo, da smo dobili celo av-

tograme in filmske plakate. Kot junaki filma v gozdu, smo se tudi mi na ulicah Ljubljane majčkeno izgubili, nato pa našli svoj avtobus in varno prišli domov. Celo to dogajanje zaradi premiere filma in seveda dober film sam je bil za vse nas zelo lepa izkušnja.

Hana Hozanovič, 7. b

OGLED GLASBENE PREDSTAVE ALICE IN WONDERLAND V CANKARJEVEM DOMU

Meseca januarja smo si v okviru obogatitvenih dejavnosti naše šole ogledali muzikal v angleščini *Alica v čudežni deželi*. V predstavi so nastopili člani English student theatre Druge gimnazije Maribor. Predstava je bila zelo dobro pripravljena in videlo se je, da je bilo vloženega veliko truda in časa. Igralci so bili oblečeni v zelo zanimive kostume in so imeli veliko stika s publiko. Pogosto so plesali okrog nas, nas strašili, nam postavljali vprašanja ... Pesmi so bile zelo spevne in so hitro šle v uho. Koreografija je bila precej zapletena in zanimiva. Predstava je bila kar dolga, vmes smo imeli celo odmor za oddih.

Muzikal bi priporočila vsem, tudi tistim, ki jim angleščina ne gre najbolje. Besede niso bile težko razumljive, poleg tega pa je nad odrom viselo tudi platno, na katerem so predvajali prevode besedil.

Ana Banožič, 9. c

KULTURNI DAN Z IZVIRNIMI GLASBILI

V petek, 14. aprila 2017, so imeli učenci 6. razredov kulturni dan, ki je bil izveden na šoli.

Glasbenika Peter Kus in njegov soizvajalec Gregor sta v koncertnem delu z naslovom »Orkester izvirmih instrumentov« predstavila zvoke z izvirnimi glasbili ali drugače, z glasbili, ki sta jih izdelala doma. Slišali smo zvok kontrabasa, oboe,

marimbe, različnih tolkal in brenkal in vse to z odpadnim materialom embalaže. Med koncertom se jima je pridružila skupinica bolj pogumnih učencev, ki so z glasbili, ki so jih za to priložnost izdelali tudi sami, soustvarjali krajšo improvizirano skladbo. Skupaj so ustvarili res zanimiv zvok!

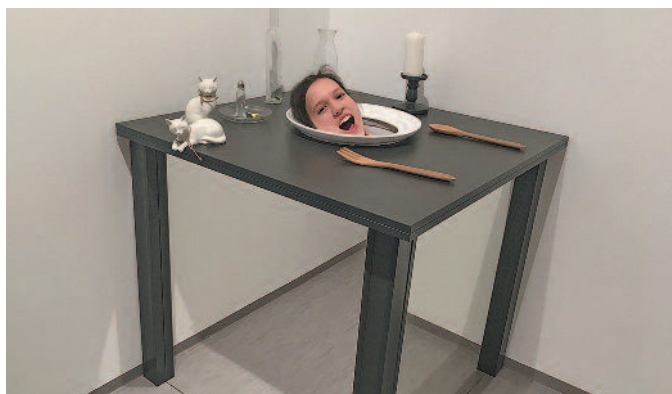
Sledila je delavnica, kjer so učenci po navodilih glasbenika Petra in Gregorja izdelali posebno piščal, ki je po zvoku spominjala na irsko piščal. Z njo so bili učenci zelo zadovoljni. Njen zvok še marsikdaj odmeva v njihovih domovih.

Dan je bil poln ustvarjalnosti in vsekakor nepozaben.

Nataša Banko, učiteljica

DELAVNIČARKE NA OBISKU MUZEJA ILUZIJ IN SPREHODU PO STARI LJUBLJANI

Devetošolke, ki obiskujemo interesno dejavnost delavnice za najstnike, smo se v četrtek, 22. 12. 2016, s pedagoginjo

STEZICA

STOLICA

STOPNICA

STOTICA

STOTNICA

STRANICA

STRELICA

STRICA

Nino odpravile na prednovoletni potep. Popoldne smo se toplo oblečene zbrale na avtobusni postaji v Mengšu in se navdušene pripeljale v Ljubljano. Sprehodile smo se med lučkami po starem delu mesta. Cilj nam je bil obisk Muzeja iluzij, kjer smo neskončno uživale ob različnih vizualnih efektih in optičnih prevarah. Zelo smo se trudile videti 3D slike, a nam ni vsem uspelo. Majale in smejale smo se hoji po premikajočem se predoru in mešanju naših podob, naše oči so videle stvari, ki jih možgani ne razumejo, znamo pa tudi prav zares plezati po stropu. Mraz nas je nato pripeljal na najslajšo vročo čokolado, kjer smo se ob sproščenem klepetu in družabni igri pogrele in naužile prijetnega druženja.

učenke, ki obiskujejo delavnice za najstnike

ROMEO IN JULIJA

V tem šolskem letu smo si v Kulturnem domu Mengeš učenci od 6. do 9. razreda ogledali predstavo Romeo in Julija, ki pa so nam jo igralci Slovenskega gledališkega inštituta odigrali nekoliko drugače, kot si je v resnici zamislil Shakespeare.

Najprej smo se zbrali v učilnici, kjer smo poslušali zvočne posnetke, na katerih je učiteljica Aleša Vogrinc brala pripoved o nesrečnem paru, mi pa smo reševali učne liste. Iskali smo pravilne odgovore na vprašanja, ki so temeljila na razumevanju zgodbe Romeo in Julija, ki ni tako enostavna.

V predstavi so si vse vloge razdelili zgolj trije igralci. Predstava mi je bila všeč, ker so tragično Shakespearovo zgodbo z resnimi temami odigrali na komičen način. Všeč mi je bilo tudi, ker smo ob koncu predstave lahko spraševali igralce, kar nas je zanimalo o njih. Izvedela sem, da je eden od igralcev hodil prav na našo šolo. Povedali so nam tudi, da je potrebnih zelo veliko vaj za samo enourno predstavo.

Po končani predstavi smo odšli nazaj v šolo, kjer smo imeli še delavnice. Dobili smo balone različnih barv, ki so predstavljali osebe iz tragedije. Vsak je dobil svojo vlogo iz predstave in na balon narisal obraz te osebe. Nato smo uprizorili igro in vsakič, ko je nekdo umrl, smo s šivanko počili balon. Kulturni dan mi je bil zelo zanimiv, zato se ga bom še dolgo spominjala.

Neli Supej, 9. c

GLEDALIŠKI KLUB

Letos sem obiskovala 7. razred, kar pomeni, da sem se prvič srečala z obveznimi izbirnimi predmeti. Ena od mojih izbir je bil predmet slovenščina: gledališki klub.

Ta predmet je namenjen vsem, ki imajo radi gledališče in tistim, ki nimajo težav z izražanjem svojega mnenja.

Meni je bil gledališki klub izredno všeč, saj je bilo zelo zabavno in nikakor naporno. Imeli smo ga le enkrat na 14 dni. Pouk se mi nikoli ni zdel dolgočasen, saj se je učiteljica blazno potrudila, da je sleherni učenec sodeloval (in to ji je vsekakor odlično uspelo). Včasih je bilo potrebno tudi malo dela in pripravljanja doma, pravih nalog pa tako rečeno sploh nismo imeli. Ni bilo potrebno učenja in nismo imeli nobenih klasičnih testov ali spraševanj. Edini pogoj za dobro

oceno je bil sodelovanje pri pouku in naši nastopi.

Prvo oceno smo dobili, ko smo obravnavali dramsko igro Obtoženi volk. Bilo je precej zanimivo. Prvih nekaj ur smo se o predstavi le pogovarjali, potem pa smo učenci igro še uprizorili. Druga ocena je bila mediacija. Precej časa nam je vzela razlaga, da smo spoznali, kaj mediacija sploh je. Potem pa smo se učenci vživeli v vlogo pravih mediatorjev ter uspešno razrešili kar nekaj zapletenih situacij. Tretjo oceno smo dobili, ko smo pripravljali strip z lutkami. Vso delo je potekalo v šoli, učiteljica nas je na (šolskih) računalnikih naučila, kako se računalniško naredi besedilo stripa. Bili smo v dvojicah in vsak par si je izmislil svojo zgodbo, katere besedilo je potem moral pretvoriti v verze in jo razvrstiti v oblačke. Lutke smo učenci (v šoli) naredili sami, jih fotografirali in na fotografije računalniško prilepili še oblačke. Na koncu nam je učiteljica stripe natisnila in potem je vsak mesec na steklu pri rdečih klopčah visel drug strip. Četrta ocena je bila radijska igra. Tukaj smo zgodbo sestavili in posneli v šoli, zvočne efekte pa smo poiskali na spletu. Zadnja ocena pa je bila ocena/kritika gledališke predstave. Zame je bilo pisanje ocena najtežje, saj se mi je bilo zelo težko poistovetiti z likom, ki je bil psihopat in z igralko, ki je igrala gospodično, ki je bila blazno neumna, pa še vseeno izredno samozavestna z visokimi cilji. Predstavo smo si prvič ogledali na posnetku skupaj v šoli, potem pa smo si mi do naslednjic lahko pogledali predstavo še doma in si naredili izpiske. Potem smo v šoli pisali neumetnostno besedilo – oceno gledališke predstave.

Vsem učencem, ki se še niso udeležili tega predmeta, saj je to enoletni predmet, vam ga res toplo priporočam, saj se boste zagotovo zabavali in uživali. Zagotovo vam ne bo žal.

Tia Rozman, 7. a

HEJ, HOJ, MUZIKANT POSTOJ!

V torek, 8. 3. 2017, smo se četrti razredi že zjutraj odpeljali proti Ljubljani na koncert z naslovom HEJ, HOJ, MUZIKANT POSTOJ! Koncert so v Cankarjevem domu pripravili v sodelovanju z Glasbeno mladino Slovenije. Program Ljudske teme v slovenski simfonični glasbi je bil namenjen učencem druge triade osnovne šole. Spoznali smo tri slovenske skladatelje: Alojza Srebotnjaka, Alda Kumerja in Janija Goloba. Nastopil je Orkester slovenske filharmonije pod vodstvom dirigenta Mitja Dragoliča. Program je povezoval igralec Žan Koprivnik.

Z učenci 4. b smo se po koncertu pogovarjali o njem in učenci so zapisali, zakaj bi na koncert ponovno šli. Na koncert bi šel/šla še enkrat zato,

-da bi še moja družina videla, kako lepo igrajo. (Ana Medved)

-ker mi je bil zelo všeč. (Žan Seničar)

-zaradi dobre glasbe. (Mojca Škrlep)

-ker je bilo lepo, ker imam rada glasbo. (Taja Mehle)

-da bi še enkrat gledal in poslušal te odlične glasbenike. (Žan Mark Loboda)

-ker je bila dobra glasba in sem videla nove instrumente. (Katja Kocijan)

-zaradi glasbe in igralca. (Hana Drenik)

-da bi še enkrat videla vsa tista glasbila, ki so bila v orkestru. (Naya Sheikha)

-ker je bilo veselo in mi je polepšalo dan. (Miha Justin)

-ker rad hodim na koncerte in jih poslušam. (Lian Jernejčič)

-ker je bilo zanimivo in všeč mi je bila glasba. (Najda Šomič)

-ker je bila dobra in umirjena glasba. (Korcare Bytyci)

-ker so lepo igrali in sem spoznal nove skladatelje. (Žan Luka Burgar)

-ker mi je bilo dobro, ko sem poslušal tisto glasbo. (Nejc Šinkovec)

-ker so igrali tako lepo glasbo. (Ajda Potočnik)

-ker je bilo zelo dobro in zanimivo. (Nejc Peterlin)

-ker je bilo zanimivo, zabavno, ker je bila dobra glasba, ker

mi je bilo zelo všeč (pa pravijo Nejc Osolin, Aljaž Nakrst, Mila Lucerna, Alen Skok, Zoja Maša Lapanja, Zoe Katja Nemeč, Zara Premk, Džana Brčanič in David Lavrič).

Po koncertu smo v šoli pri likovni umetnosti ustvarjali iz gline.

ZBOROVSKÉ NOVIČKE

Slovenski kulturni praznik

Na predvečer slovenskega kulturnega praznika in v spomin našega največjega pesnika Franceta Prešerna se je v Kulturnem domu Mengeš zgodila slavnostna akademija. Tokrat malce drugačna, bolj doživeta, saj so jo v največji meri oblikovali otroci in učiteljice Osnovne šole Mengeš.

Pod vodstvom zborovodkinje Nataše Banko so otroci Osnovne šole Mengeš navdihnili zbrane v dvorani in pripravili program na resnično visokem nivoju. Med posameznimi nastopi Otroškega in Mladinskega pevskega zbora so učenci, pod mentorstvom prof. Nade Cotman izvajali recitale na temo Franceta Prešerna. Pozornost je vzbudila tudi odlična sodobna priredba Prešernovega Povodnega moža.

OBMOČNA REVIJA OTROŠKIH IN MLADINSKIH PEVSKIH ZBOROV

V kulturnem domu v Moravčah je 6. aprila 2017 potekala Območna revija otroških in mladinskih pevskih zborov. Med desetimi zbori se je s svojim programom predstavil otroški pevski zbor naše šole. V njem je prepevalo več kot 50 pevcev iz 3. in 4. razredov. Naslednji dan, 7. aprila pa je v OŠ Preserje pri Radomljah Mladinski pevski zbor s svojim nastopom prepričal strokovno spremljevalko g. Andrejo Martinjak, ki je zbor predlagala za nastop na regijskem tekmovanju, ki bo 24. maja 2017 v Škofji Loki. Želimo jim uspešen nastop!

Nataša Banko, učiteljica

ŠPORT IN ŠAH

ŠE BOSTE SLIŠALI ZANJE ...

Osnovno šolo letos zaključujejo "veliki upi" v svetu športa in šaha. Z njim sta intervjuje opravili Nika Pečnik in Liza Gregorc iz 9. b.

INTERVJU S KOŠARKARJEM DANOM DUŠČAKOM,

ki ga že pri 15-ih letih vabijo k igranju košarke v tujino.

Vemo, da si izvrsten košarkar. Zakaj si se odločil za ta šport?

Ko sem bil majhen, sem se odločal med nogometom in košarko. Za košarko sem se odločil, zaradi trenerja Andraža Ulčarja, ki me je navdušil za ta šport.

Zanima naju ali je tvoj oče, slavni košarkar, tvoj vzor?

Oči mi ni vzornik, ampak mi je največja opora na športni poti in me vedno postavi na realna tla.

Koliko časa že treniraš košarko?

Košarko treniram od svojega 3. razreda.

Opazava, da si pri pouku zelo malo. Kako usklajuješ treninge in obveznosti za šolo?

Za šolo nadoknadim čez vikend in pomagajo mi tudi zapiski sošolcev.

Slišali sva, da te vabijo v Real Madrid. Ali si se povabilu odzval? Te skrbi jezik? Kaj pričakuješ?

Povabila iz Real Madrida sem bil zelo, zelo vesel. Bolj ko razmišljam, bolj se mi zdi neverjetno, saj takega povabila ne dobiš vsak dan. Jezika se ne bojim, saj imam že malce znanja. Pričakujem, da je to najboljša športna in življenjska šola zame.

Kakšno glasbo imaš rad? Ali kdaj igraš košarko s slušalkami v ušesih?

Poslušam vse vrste glasbo, glede na razpoloženje. Na igrišče pa si včasih vzamem zvočnik.

Ali moraš kot športnik paziti na prehrano?

Za prehrano ne skrbim, vem pa, da bom v prihodnje moral. Zdaj samo pred tekmo pojem nekaj lažjega.

Vsi vemo, da si predan košarki. Ti bi bilo težko preživeti en dan brez nje?

Košarka mi pomeni ogromno. O njej veliko razmišljam tudi takrat, ko imam kak dan prost. Rad gledam NBA in Eurologo.

Želiva ti veliko sreče in uspehov, kjerkoli že boš, in upava, da spoznaš veliko temperamentnih Špank.

INTERVJU Z DOMNOM TISAJEM

Domen, iskrene čestitke za naziv mladinskega državnega prvaka v šahu.

Najlepša hvala.

Kakšni so tvoji cilji za prihodnje leto?

Moji cilji za prihodnje leto so isti kot za vsa leta do zdaj: izboljšati igro, preračunavanje potez, strategijo, taktiko, biti čim boljši na turnirjih, postati fide mojster.

Se je zanimanje deklet zate v tem obdobju kaj povečalo ali te to sploh ne zanima?

Mogoče malce med šahistkami J, drugače pa niti ne.

Kaj te je vzpodbudilo oziroma pritegnilo k igranju šaha na tekmovalni ravni?

Vzpodbudila me je želja po doseganju medalje ter poka-lov, kot verjetno še marsikoga J, Drugače pa tudi moj oče ter gospod Marjan Ocepek.

Kako dolgo že igraš šah? Koliko ur na teden treniraš?

Šah znam igrati že od svojega 6. leta, »zares« pa sem ga začel igrati pri 12. Povprečno treniram šah 16 ur na teden (vsak dan individualno po 2 uri in enkrat na teden s trenerjem po 4 ure).

Glede na to, da imaš v šoli same odlične ocene, po vrhu tega pa še dosegaš odlične rezultate na šahovskih tekmovanjih, naju zanima, kako ti to uspeva in čemu vse se moraš odreči.

V bistvu mi to uspeva z lahkoto. Šah ima mnogo pozitivnih lastnosti, čeprav tega mnogi ne vedo. Krepi logično in strateško razmišljanje, kreativnost, koncentracijo, najpomembnejše pa je, da krepi spomin. Z izboljšavo spomina, pa se lahko tako v šoli hitreje in dobro naučim neko snov za test ali spraševanje. Zaenkrat se mi še ni bilo treba ničemer odreči.

Zanima naju, koliko deklet trenira šah oziroma koliko deklet se udeležuje tekmovanj. Ali igrate dekleta in fantje šah ločeno?

Šah večinoma bolj privabi fante kot dekleta, npr. če imamo na nekem turnirju 100 igralcev in igralk, je tukaj 70 fantov in 30 deklet. Fantje in dekleta igramo šah ločeno na državnih, evropskih in svetovnih prvenstvih, drugače pa smo združeni v eno skupino ali pa smo razdeljeni v skupine po starosti.

Kako in od kod naštudiraš vse zmagovalne poteze? Kaj vse se moraš naučiti?

Šah je igra, sestavljena iz 3 delov: otvoritve, središnjice in končnice. Za zmago v partiji je potrebno to dobro poznati. Z znanjem, ki ga pridobim iz prakse ter teorije, pa lahko zmagam, seveda pa je potreben tudi kanček sreče. Kot je rekel Edison: »Za uspeh potrebno 9 % talenta, 90 % dela in 1 % sreče«. Predvsem pa je pomembno, da imaš voljo in veselje do igranja šaha.

Ali se pri igranju šaha zgodijo kakšne nevšečnosti?

Včasih lahko nasprotniki težko prenesejo poraze ter so potem nespoštljivi, drugače pa niti ne.

Kaj vse te še veseli poleg šaha?

Veseli me še nogomet, košarka, odbojka, karate, namizni tenis.

Domen, ponosni sva, da sva tvoji sošolki. Želiva ti še mnogo uspehov na vseh področjih.

Najlepša vama hvala še enkrat.

INTERVJU Z VŠESTRANSKIM UČENCEM JANOM KERŽIČEM.

Karate treniraš že več let in naju zanima, kakšni so tvoji uspehi do sedaj?

Da, karate res treniram že kar dolgo (9 let) in sem do sedaj dosegel kar dosti uspehov. Ko sem bil še v kategoriji mlajših dečkov sem bil državni prvak in podprvak. V zadnjih dveh letih, ko pa spadam v kategorijo kadetov, sem najprej na državnem prvenstvu dosegel 3. mesto, potem sem zmagal na državnem pokalnem tekmovanju ter nazadnje postal še državni prvak.

V katerem klubu treniraš in koliko ur na teden?

Treniram v Sankukai karate klubu Domžale in sicer trikrat tedensko po

uro in pol, poleg tega pa doma še vsak dan delam vaje za moč in raztegljivost, da sem tako v boljši fizični pripravljenosti.

Kdo te je navdušil za treniranje karateja?

Pravzaprav me je nad karatejem navdušil moj prijatelj, poleg njega pa so me navdušile tudi demonstracije karateja, ki sem jih bil deležen na predstavitvah.

Slišali sva, da si začel poleg karateja trenirati še nogomet. Kako to, da si se odločil še zanj?

Zanj sem se odločil, ker ko sem bil še majhen (še v vrtcu), smo imeli karate le enkrat na teden, zdelo pa se mi je, da potrebujem še več aktivnosti, zato sem začel trenirati še nogomet.

Kateri šport ti je bolj pri srcu?

Sicer mi je bolj pri srcu nogomet, čeprav imam oba športa zelo rad in sem pri obeh uspešen.

Kateri trening je naporejši, trening karateja ali nogometa in zakaj?

Čisto odvisno je, kakšne vrste je ta trening. Pri karateju sta veliko bolj naporna trening tehnike in pa raztegljivosti. Pri nogometu pa je bolj naporen kondicijski trening.

Glede na to, da si odličan učenec, da se uspešno udeležuješ tudi vseh tekmovanj iz znanja in se intenzivno posvečaš športu, naju zanima, kako ti to uspeva.

Mislím, da mi to najbolj uspeva prav zaradi moje organizacije dela, saj se imam za zelo organiziranega in discipliniranega. Poleg tega pa si zelo veliko zapomnim že pri pouku in tako doma le še kaj ponovim.

Zanima naju, če ti znanje fizike in matematike pomaga pri športu. Naštej vzporednice.

Bolj sem mnenja, da ne, saj je pri športu zelo pomemben občutek in nadzor svojega telesa, ki ga pa seveda dobiš s trdim delom na treningih. Mi pa moje znanje pomaga pri izbiranju taktike, kako premagati nasprotnika.

Upava, da ti bo ostalo dovolj časa za prijatelje in druženje z njimi.

O NOGOMETU SVA POVPRÁŠALI ZAGRETEGA NOGOMETÁŠA ŽIGO FERMIŠKA.

Žiga, pri koliko letih si pričel s treningi nogometa in kdo te je navdušil zanj?

Nogomet igram že od malih nog. V klubu pa sem ga začel trenirati pri 6 letih. Za nogomet me ni navdušil nihče, preprosto mi je bil všeč. Malo pa sem se zgledoval tudi po bratu, ki je igral nogomet.

Na kateri poziciji si začel igrati in na kateri igraš danes?

Že odkar igram nogomet, sem vratar in tako je še danes.

Ali se ukvarjaš s športom samo ljubiteljsko ali si želiš ustvariti kariero?

Ko sem bil mlajši sem na nogomet hodil predvsem zaradi

druženja in uživanja, sedaj pa seveda imam cilje in to je, da si ustvarim kariero in da bom nekoč živel od nogometa.

Ti ob treningih in tekmovanjih ostane kaj časa za prijatelje in dekleta?

Kljub temu da imamo zelo naporen urnik treningov in tekem, se vedno najde čas za prijatelje ter dekleta. Vse pa je odvisno od moje organizacije.

Kateri je tvoj največji dosežek?

Moj največji dosežek je sigurno nastop za reprezentanco Slovenije. Potem pa so tukaj še številni pokali za najboljšega golmana itd.

Kako poteka tvoj običajen dan?

Moj običajen dan zgleda tako, da grem zjutraj, kot večina drugih otrok v šolo. Ko pridem iz šole imam kosilo. Potem pa je odvisno, kdaj imam trening. Če imam trening npr. ob 17:00 grem od doma ob 16:00, domov pa se vrnem okoli osmih. Potem pa sledi večerja, gledanje televizije, učenje in seveda spanec.

Se kdaj znajdeš pred oviro, ko bi najraje odnehal? Kako takrat premagaš občutek nemoči in greš naprej?

Ja, seveda pridejo slabi dnevi, treningi, ko bi najraje odnehal ter pustil nogomet. Ampak preprosto je ljubezen do nogometa ter dejstvo, da obstaja možnost, da v nogometu uspem, prevelika. Takrat preprosto probam odtrenirati najboljše, kakor se da in iti dalje.

Za kateri klub navijaš in kdo je tvoj vzornik?

Navijam za Real Madrid, moj vzornik pa je Cristiano Ronaldo. Kar pa se tiče golmana, po katerih se zgledujem, sta to sigurno Jan Oblak in Gianluigi Donnarumma.

Hvala, Žiga, da sva s tvojo pomočjo izvedeli nekaj novega o življenju nogometašev.

Hvala za priložnost, da sem lahko odgovoril na ta intervju!

ADRENALINSKA ŠPORTNICA IN ODLIČNA UČENKA, ANA JANEŽIČ NAMA JE Z VESELJEM ODGOVORILA NA NEKAJ VPRAŠANJ.

Gorsko kolesarstvo je nevaren šport, za katerega potrebuješ fizično in psihično pripravljenost. Zakaj si se odločila za ta šport?

Hotela, sem poskusiti nekaj novega, nekaj res odštek-

nega. Všeč mi je, da lahko treniram v naravi in včasih pridem blatna domov.

V katerih disciplinah gorskega kolesarstva in katero disciplino imaš najraje?

V bistvu jaz treniram le v disciplini cross country, ki pa mi je všeč zaradi raznolikosti terena.

Kako potekajo tvoji treningi in kolikokrat na teden treniraš?

Imamo dve vrsti treningov. Pozimi se gibljemo predvsem v telovadnici, lahko gremo tudi ven teč, drugače pa med sezono treniramo na prostem na kolesu. Treninge imam približno petkrat na teden.

Kolesarji morate ostati »fit«. Kaj ješ?

Najbolj se držim smernic zdrave prehrane kak teden pred tekmo, se pravi dosti ogljikovih hidratov posebno po treningu, veliko sadja in zelenjave. Sploh pa ne jem cvrtih stvari, hitro pripravljene hrane in poskušam se ogniti sladkarijam ;).

Od kje dobivaš pogum, da se spustiš po tako strmih progah polnih ovir?

Še sama ne vem ... Saj se včasih zmrazim, ko pomislim, kje peljemo, drugače pa ko vidim, da moj brat spelje, odpeljem tudi jaz.

Kako ti uspeva usklajevati šolo ter treninge in biti povsod tako uspešna?

Vem, da se vidi, da imam polno nekih stvari, ampak ne vem, kaj bi počela brez nabasane urnika čez dan. Verjetno bi ležala na postelji in bila na internetu, čas bi metala stran. Je pa res, da za šolo delam sproti in mi učenje ne vzame veliko časa.

Predvidevava, da se pri tako nevarnem športu velikokrat poškoduješ. Katere so značilne poškodbe za ta šport? Si že bila poškodovana?

Ja, poškodbe se pojavijo velikokrat, predvsem roke in ključnice, ampak jaz več kot modrice ali kakšne praske še nisem dobila (na srečo).

Hvala, Ana. Ostalo nam je samo še nekaj šolskih dni, poskušaj jih preživeti čim lepše.

O ODREKANJIH V ŽIVLJENJU IN NAPORNIH TRENINGIH SVA POVPRASALI VSESTRANSKO PLESALKO IN DRŽAVNO PRVAKINJO V MODERNEM BALETU, NASTJO ALEŠ.

Si morda svojo plesno pot začela s klasičnim baletom?
Da, sprva sem trenirala klasični balet, tri leta.

Kaj te je pritegnilo, da si začela trenirati modern balet?

Da sem začela trenirati modern, je bilo naključje. Najprej mi ni bil všeč, kasneje pa sem ugotovila, da mi gre kar dobro, zato sem nadaljevala s to zvrstjo.

Treniraš še katero drugo zvrst plesa?

Da, treniram tudi jazz balet, show in step.

Pogosto slišiva, da nimaš časa zaradi treningov. Si že kdaj »prešpricala« trening, da si se lahko dobila s prijateljicami?

Treninge imam skoraj vsak dan, zato mi res ostane malo časa za prijatelje, vendar, da bi izpustila trening in odšla ven s prijatelji, tega ne smem storiti, saj lahko manjkam le takrat, ko imam tekmo, ampak se moram vseeno prej opravičiti. Tudi če sem bolna, pridem na trening.

Ali pri modernem baletu prsti na nogah trpijo tako kot pri klasičnem baletu? Plešiš bosa ali v copatkih?

Ne, pri modernem baletu je malo drugače, plešemo bolj s celimi stopali, saj se tako lažje gibamo po prostoru. Plešemo v nogavicah ali pa kar bosi, nimamo copatkov, za tekmovanja pa uporabljamo posebne nogavice, ki so kot trak, ki ga damo med peto in prste.

Ali moraš vzdrževati točno določeno telesno težo glede na svojo višino?

Pri modernu je pomembno to, da uravnavam telesno težo, zato nam tudi trener ne priporoča sladkih pijač, sladkarij ali slanih jedi, saj naše telo potrebuje veliko mišic.

Pri plesu že en nepremišljen gib pomeni poškodbo ali dolgotrajno bolečino. Se ti je to že kdaj zgodilo med tekmovanjem?

Pri plesu moram biti zelo previdna, uporabljati moram pravilne gibe, če jih ne naredim do konca lahko pride do poškodbe mišic ali pa kakšnega zvitega gležnja, kar je kar

pogosto, vendar med tekmo se mi to še ni zgodilo.

Plešiš posamično, v paru ali v skupini?

Plešem v formaciji – to je celotna skupina, s katero plešem, ter v paru, s katerim tudi tekmujem na tekmovanjih.

Veva, da imaš malo prostega časa, zato se ti zahvaljujeva, da si si vzela čas in odgovorila na najina vprašanja.

INTERVJU Z DRŽAVNIM PRVAKOM V KARATEJU, NIKOM ČELANOM.

Kdo te je navdušil za karate?

Za karate so me navdušili trenerji in karateisti, ki so imeli predstavitev na naši šoli.

Slišali sva, da treningi lahko potekajo tudi v naravi. Si že imel trening v naravi?

Ne, nisem.

Katere so barve pasov in kako si sledijo? Kateri pas pa imaš ti?

Bel, rumen, oranžen, zelen, moder, rjav in črn. Jaz imam zeleni pas.

Koliko časa je potrebno, da osvojiš naslednji pas?

Za vsak pas potrebuješ približno pol leta, od zelenega pasu naprej pa že kakšno leto ali več.

Ali je dovoljeno, da večine karateja uporabiš v vsakdanjem življenju?

Dovoljeno je le v primeru samoobrambe.

Kako se reče obleki za karate in koliko jih imaš?

Obleki za karate se reče kimono in imam enega.

Za dobre rezultate na področju športa je potrebna motivacija, ki olajša pot do samega cilja. Kaj te je motiviralo, da si na svojem področju tako uspešen?

Motivirali so me predvsem trenerji in starši, pa tudi prijatelji in sorodniki.

Nik, želiva ti še veliko uspehov na tekmah.

INTERVJU Z ODLIČNO NOGOMETAŠICO, ŠPELO RUČMAN. PRAV STE PREBRALI, NOGOMETAŠICO.

Odločila si se za šport, ki ga večinoma ne pripisujemo dekletom. Zakaj?

Za ta šport sem se odločila, ker mi je bil všeč in zabaven. Spremljala sem ga že kar nekaj časa, hkrati pa sem po sedmih letih atletike kar potrebovala nekaj ekipnega duha.

V katerem klubu treniraš in kolikokrat na teden?

Treniram v ŽNK Radomlje, štirikrat na teden, enkrat do dvakrat na teden pa treniram še v AK Domžale. Poleg treningov še vsak vikend igram tekme.

Na kateri poziciji igraš?

Igram na različnih pozicijah, odvisno kje me potrebujejo. Največ in najraje pa igram na pozicijah vezne, bočne in krilne igralke.

Bi si želela igrati še na kateri drugi poziciji?

Ne, kot sem že omenila sem s pozicijami več kot zadovoljna.

Ali igraš tudi v državni reprezentanci? Povej nekaj večjih uspehov.

Bila sem že na izboru za reprezentanci WU15 in WU16, vendar zanju še nisem zaigrala.

Si imela že kakšne hujše poškodbe?

Ne, kakšnih hujših poškodb zaenkrat na srečo še nisem imela, se pa pogosto pojavljajo tiste manjše, ki niso tako problematične.

Za kateri klub navijaš in katero vzornico imaš?

V moški in ženski konkurenci je moj najljubši klub FC Barcelona, največja vzornica pa je ameriška reprezentantka Carli Lloyd.

Veliko uspehov in čim manj poškodb ti želiva.

Hvala.

OTROŠKI PARLAMENT: NAČRTOVANJE PRIHODNOSTI

V okviru šolske skupnosti smo se na sestankih in razrednih urah posvečali načrtovanju naše prihodnosti. Preko različnih aktivnosti smo si zastavljali cilje, ki si jih želimo doseči, ter ugotavljali, da naše življenje oblikujejo predvsem naše lastne odločitve. Na to temo smo posneli tudi kratek film, ki si ga lahko ogledate na naši šolski spletni strani.

Marsikaj o tej temi smo rekli tudi na šolskem zasedanju otroškega parlamenta. Dogajanje sta na kratko povzeli Manca Drgan in Tija Mujakić iz 8. a-razreda.

V sredo, 25. januarja 2017, smo se predsedniki in namestniki oddelkov od 2. do 9. razreda odpravili v šolsko zbornico na zasedanje otroškega parlamenta. Trajalo je 2 šolski uri, kar je bilo popolnoma premalo, saj je bilo pripravljeno veliko zanimivih aktivnosti, v katerih smo debatirali na dolgo in široko.

Najprej sta par besed spregovorila gospod župan in gospod ravnatelj. Nato pa smo začeli s prvo dejavnostjo. Razdeljeni smo bili na skupine in vsaka skupina je dobila temo, za katero so iskali argumente za oz. proti. Debatirali smo o prednostih in slabostih postavitve nove telovadnice (omeniti je treba, da gradnjo podpiramo vsi!), razmišljali o pozitivnih in negativnih platih uvedbe sobe za umirjanje in preživljanje glavnega odmora na prostem.

Med pogovorom smo s pomočjo pedagoginje Nine skrbeli tudi za svoje zdravje, saj je tudi to naša naložba v prihodnost. Naredili smo nekaj kratkih vaj za telo, možgane ipd.

Nato smo se šli še okoljevarstveni kviz o obetih naše Zemlje, ki pa ga zaradi časovne stiske nismo mogli dokončati. Zadnjih 10 minut smo zbirali ideje, kako predstaviti aktivnosti naše šole na medobčinskem otroškem parlamentu.

Ob zvonjenju smo odšli pred avlo na skupinsko fotografiranje in se nato polni novih izkušenj vrnili k pouku.

Ja, šolski otroški parlament letos ni bil vrhunec dogajanja, ampak šele ogrevanje. Komaj smo zaključili z njim, že smo se začeli intenzivno pripravljati na medobčinski otroški parlament, ki ga je letos gostila naša šola. S skupnimi močmi smo se odlično odrezali, to so nam potrdili tudi gostje s kar 10 šol: OŠ Dob, OŠ Domžale, OŠ Trzin, OŠ Venclja Perka, OŠ Roje, OŠ Preserje pri Radomljah, OŠ Dragomelj, OŠ Rodica, OŠ Janka Kersnika Brdo in OŠ Jurija Vege Moravče. Takole sta dogajanje opisala Rok in Jan predstavnik naše šole na parlamentu:

V petek, 3. februarja 2017, je na naši šoli potekal medobčinski otroški parlament. Dan se nam je začel ob 8.30, ko smo pripravili sprejem za učence šol iz domžalske regije. Skoraj vse šole so se odzvale povabilu in se udeležile parlamenta.

V veliko čast in veselje si štejem, da se je dogodka udeležila tudi predsednica Zveze prijateljev mladine Domžale, ga. Ema Škrjanc Ogorevc. Vsaka šola je predstavila svoje dotedanje delo in ugotovitve na letošnjo osrednjo temo: otroci in načrtovanje prihodnosti.

Po predstavitev je sledila malica. Najbrž smo si jo vsi zapomnili po piškotih in darilnih vrečkah. Na malici smo se tudi bolje spoznali in spletli nove prijateljske vezi.

Nato smo se razdelili v tri skupine in vsak je odšel na eno delavnico. Delavnice so bile zabavne, na njih pa smo se naučili tudi, kako skrbeti za naš planet, kako izbirati prave odločitve ter doseči zastavljene cilje.

Po delavnicah je sledilo še potopisno predavanje Tomaža Humarja, mlajšega, srečanje pa smo zaključili s skupinskim fotografiranjem.

Rok Pečnik, 9. b

Pred prihodom gostov smo bili vsi kar malo živčni in polni pričakovanj. Ta mala nervoza je trajala nekje do konca predstavitve dela vseh šol, potem pa smo se vsi bolje spoznali in se tako tudi sprostiti. Sledila je malica, ki je bila odlična, saj so bili priloženi tudi piškoti za posladkat in mala darilca, ki smo jih bili prav vsi veseli.

Nadaljevalo se je delo po skupinah, ki se mi je zdelo najzabavnejše in pa tudi zelo poučno. Sam sem bil na delavnici, ker smo podajali svoje pozitivne in pa tudi negativne argumente. V skupini smo odlično sodelovali in tako znali naštetih ogromno argumentov.

Po tem smo se zopet zbrali v avli in predstavili svoje delavnice. Ugotovili smo, da smo se prav vsi odlično odrezali, se pri tem zabavali ter se ogromno novega naučili.

Sledil je težko pričakovani gost Tomaž Humar, mlajši. Prav vsi smo ga tiho in z zanimanjem poslušali, kajti predstavil nam je eno svojih super izkušenj (pot s kolesom okoli sveta brez spremljevalne ekipe!), ki je bila zares zanimiva. Zastavili smo mu nekaj vprašanj, na katere je z veseljem odgovoril. Za konec pa smo se še malo posladkali s torticami in se vsi zadovoljni razšli.

Jan Keržič, 9. a

Na predstavitvi naše šole na medobčinskem parlamentu sta s svojo rap točko navdušili Lina Ogrin in Ana Banožič. Zato so ju organizatorji regijskega parlamenta, OŠ Venclja Perka povabili, da z isto točko otvorita regijski otroški parlament in hkrati zastopata domžalsko območje na regijskem parlamentu. Tudi to je bila še ena bogata in zanimiva izkušnja.

10. marca sva se z učiteljico Tatjano Cevc Drolc odpravili na OŠ Venclja Perka, da bi na 27. regijskem otroškem parlamentu zastopali našo šolo. Ob prihodu sva dobili kartonček z imenom, kar nam je vsem omogočilo, da smo se hitreje spoznali med seboj. Nato so nas posedli v dvorano. Za uvodno točko zasedanja so izbrali najin rap, s katerim sva tudi tokrat navdušili. Za nama pa so sledili govori, ki pa niso bili preveč zanimivi. Svojih nekaj minut so si vzeli: ravnateljica OŠ Venclja Perka, župan občine Domžale, namestnik varuhinje človekovih pravic in predstavnica Zveze prijateljev mladine. Nato pa smo nadaljevali s predstavitvami. Vsaka šola je predstavila poročilo o razpravi in aktivnostih na temo »Otroci in načrtovanje prihodnosti«. Na zasedanju se je zbralo 13 šol. Po predstavitvah smo se razdelili v 3 skupine, kakor so določali

znaki na kartončkih z imeni. Pogovarjali smo se okolju, šolanju ... V vsaki skupini smo sestavili sklepe, jih predstavili in o njih debatirali. Končno smo imeli kratek odmor, ki smo ga preživel ob kozarcu soka in kremšniti. Nato smo se odločali o novi temi za naslednje šolsko leto. Izbrali smo »moško proti žensko«, ki bo pomagalo k razbijanju stereotipov in večjemu razumevanju razlik med spoloma. Sledila je dolga debata o medijih, okolju, kakšni ljudje želimo postati, kakšnih sprememb si želimo v šolstvu ... Velikokrat smo zašli s teme. Na koncu pa smo se vsi strinjali s sklepom, da si želimo dobre službe in kariere, urejeno okolje in da kopičenje materialnih dobrin škoduje nam in planetu.

Ana in Lina

Državno zasedanje otroškega parlamenta v veliki sejni dvorani parlamenta v Ljubljani je potekalo konec maja. Kot organizatorji medobčinskega zasedanja smo si izbrili dve poslanski mesti, ki sta ju zasedli Ana in Lina, ki sta "odrapali" svoj avtorski komad.

Ana Banožič, Lina Ogrin: **ODLOČITVE JOU JOU**

Midve, midve, midve
sva iz Mengša.

S'm sva pršle,
da poveva še kej lepšga.

Letos smo spet novo temo zbral
Naj bo pesem smo jo poimenoval.
Pesmi smo čist vs čs pisal,

zato sva ta rap sestavle
in tko svoje delo opravle.
Glede naših odločitev smo se zamisll,
ker na to nikel prej nismo pomisll.
Zdej si znamo zastavljat cilje,
ki so oddaljeni milje in milje...
Kr, kr odločte se sami
nej pr tem noben vs ne gnjavi.
Kr, kr mal se potrudte,
sej s tem nč ne zgubte.
Na parlamentu je blo dost kul
in tud folka je blo ful.
Smo tud argumentiral
in itak debatiral.
Z županom smo se ful dobr zmenil,
za novo dvorano smo se odločil.
Župan nm je povedu
kako to na občini gre,
in da so tm baje sami dobri ljudje.
(no razen unih, ki nasprotujejo novi dvorani)
Kr, kr odločte se sami
nej pr tem noben vs ne gnjavi.
Kr, kr mal se potrudte,
sej s tem nč ne zgubte.
Midve, midve, midve
sva iz Mengša.
S'm sva pršle,
da poveva še kej lepšga.
Najina pesem se je tuki končala,
upam da una tm zadi ni zaspala.
Jou jou.

PROJEKT BOGATIMO DRUG DRUGEGA

V okviru projekta Bogatimo drug drugega se je tudi letos veliko dogajalo. Mavričniki – učenci prostovoljci so Dom počitka Mengeš obiskali kar štirikrat. Na prvem obisku so spoznali zaposlene v Domu, njihovo delo ter samo življenje tam, trikrat pa so Dom obiskali zato, da so tam skupaj s starostniki izvedli delavnice. Prednovoletna delavnica je bila namenjena izdelavi okraskov za Dom ter sproščenemu druženju, delavnica za krepitev spomina in zbranosti je bila malo bolj resna, saj so starostniki skupaj z našimi učenci reševali različne miselne naloge, tretja delavnica pa je bila športno obarvana. Na vsako od delavnic so se prej tudi vestno pripravili v šoli.

Omeniti pa moram tudi popoldanske obiske, ko so Mavričniki samostojno obiskovali Dom počitka Mengeš in se z varovanci Doma igrali družabne igre.

V decembru in marcu so starostnike v Domu obiskali tudi učenci naše šole, ki so pod mentorstvom učiteljice za glasbo, Nataše Banko, razveselili s kulturnim programom.

Učenci prostovoljci so dobili priložnost, da se поблиže spoznajo s prostovoljnimi delom, se učijo samostojnosti, odgovornosti in navezovanja socialnih stikov. Doživeli so mnoge različne življenjske situacije, ki so jih marsičesa naučile.

Naše letošnje druženje smo zaključili s prijetnim dopoldnevom v Arboretumu.

Maja Mezgec Kristan, mentorica učencev prostovoljcev

ČETRTOŠOLCI NA PREVENTIVNIH DELAVNICAH »VRTILJAK ČUSTEV«

Čustva so zelo pomembna. Zato jih je potrebno znati prepoznavati, ozaveščati pri sebi, drugih in v različnih situacijah, predvsem pa se jih učiti obvladovati.

S tem namenom se je pedagoginja Nina večkrat oglasila pri nas četrtošolcih. Preko različnih zgodb oz. situacij smo prepoznavali pestro paleto čustev.

V eni od dejavnosti smo risali čustvo, ki je najbolj naše –

največkrat se je pojavilo veselje.

Na naslednji delavnici smo se posvetili jezi – čustvu, ki nam povzroča največ nevšečnosti. Učili smo se tehnike obvladovanja jeze s tehniko semaforja: STOP – DIHAJ – POVEJ.

Razmišljali smo tudi o stvareh brez cene – o dejanjih, ki jih naredimo za nam pomembne osebe (starši, prijatelji, sošolci) in dejanjih, ki koristijo nam samim ter občutkih ob tem.

Na zadnjo delavnico smo prinesli za nas dragocene predmete in sošolcem predstavili, zakaj so nam dragoceni in kako se ob njih počutimo.

Za konec pa nismo pozabili najti pozitivnih lastnosti pri sebi in drugih. S tem smo v sebi vzpodbudili prijetne občutke ... Te pa vedno potrebujemo!

Nives Zelenjak, šolska svetovalna delavka

»DRUGA PLAT ZGODBE« – PREVENTIVNE DELAVNICE ZA PETOŠOLCE NA TEMO ČUSTVENO-SOCIALNIH VEŠČIN

Petošolci smo se s pedagoginjo Nino učili čustveno-socialnih veščin na štirih delavnicah z naslovom »Druga plat zgodbe«. Za začetek delavnice smo se vedno najprej malo poigrali in sprostili, najraje smo se šli igro prenašanje ploska, zelo zabavna nam je bila igra zum-poining. Nato smo obdelali temo delavnice in na koncu povedali, kaj smo novega spoznali.

Na prvi delavnici smo imeli na listkih napisane različne situacije, v katere smo se vživel in prepoznavali občutke in čustva ob tem ter se o situacijah pogovarjali. Na naslednji delavnici smo se učili asertivnosti – postavljanja zase v problemskih situacijah. V igrah vlog smo zelo radi sodelovali.

Igro vlog smo večkrat ponavljali, da smo se naučili, kako odločno rečemo ne. Na tretji delavnici smo ocenjevali vedenje oz. obnašanje oseb v zgodbi in le-to argumentirali in razmišljali, kaj bi sami storili v podobnih situacijah. Na zadnji delavnici pa smo sami sebi napisali pismo, kar je bilo zanimivo, vznemirljivo in ne tako lahko, saj smo morali precej razmišljati o sebi. Pisma smo zaprli v kuverte in so naša skrivnost ter bodo za štiri leta varno shranjena pri pedagoginji, konec devetega razreda pa jih bomo prejeli. Upamo, da bomo do takrat že pozabili nanje in bodo prijetno presenečenje ter uvid, kako smo razmišljali kot mlajši in koliko smo se do devetega leta spremenili.

petošolci

DELAVNICE ZA NAJSTNIKE – DEBATE IN IZKUSTVENE DEJAVNOSTI NA TEME, OB KATERIH SE DRUŽIMO IN RASTEMO

Vsako sredo se sedmošolci s pedagoginjo Nino dobivamo na Delavnicah za najstnike, kjer navdušeno izmenjujemo razmišljanja in krešemo mnenja.

Za uvod se najprej sprostimo ob zabavni socialni igri, nato pa preko zanimivih aktivnosti (asociacije, socialne igre, zgodbe, igre vlog, argumentiranje, opisi fotografij ipd.) in debate spoznavamo teme, ki so nam pomembne v obdobju odraščanja.

Vsako delavnico nam pedagoginja pripravi novo temo. Do sedaj smo se najprej spoznali na uvodnem spoznavanju, nato smo se nekaj srečanj ukvarjali z besedno in nebesedno komunikacijo, vrednotami, moralo in temo odraščanja ter asertivnosti.

Čaka pa nas še cela poleta zanimivih tem kot so starši, šola, prijateljstvo, ljubezen, odvisnost, predsodki, samopodoba,

odločanje, medosebni odnosi ...

Delavnico vedno zaključimo s povratno informacijo o tem, kako smo se počutili v skupini in kaj smo novega spoznali, vsakič na malce drugačen način (preko kartic vprašanj, kroga ocen ali neverbalno).

Smo pravi najstniki, polni energije in nadvse zgovorni, zato so naše srede razmišljujoče, nasmejane, sproščene in prijateljsko obarvane!

V sredo smo sedmošolke na Delavnicah za najstnike razmišljale o sebi in drugih na poseben način. Za ogrevanje smo se usedle v krog domin, ki nas je nasmejaj, saj nam

sprva ni uspelo obdržati ravnotežja.

Nato je pedagoginja Nina vsaki od nas razdelila po pet kart z napisanimi različnimi besedami kot so pomlad, spremeniti, misliti, morje, prihodnost, luna, čuditi se ... Od tega smo dve karti (tisti, za kateri menimo, da nas opisujeta oz. se povezuje z nami) obdržale zase, ostale tri karte pa smo podarile eni od članic skupine glede na to, kako to članico doživljamo (npr. podarjam ti sonce, ker si zelo prijazna in nasmejana oseba).

Nato smo na glas predstavile našo izbiro kart in druga drugi povedale, katere karte si podarjamo in zakaj. Podarile oz. povedale smo si ogromno pozitivnih doživljanj druga druge, pohval in vzpodbud, kar nas je seveda zelo osrečilo in nekatere tudi pozitivno presenetilo. Učilnica se je napolnila z res prijetnim vzdušjem in zavedanjem, da je vsaka od nas neprecenljiva oseba. In to šteje, kajne!

“delavničarke”

KAKŠNE STARŠE SI ŽELIMO – RAZMIŠLJANJA SEDMOŠOLK NA DELAVNICAH ZA NAJSTNIKE

V mesecu aprilu smo sedmošolke na Delavnicah za najstnike več srečanj namenile temi o starših. O starših smo razmišljale s pomočjo asociacij, s pantomimo smo jih posnemale pri vsakdanjih opravilih, se vživljale v njih v raznih igrah vlog, se pogovarjale o stvareh, ki nas motijo v odnosu s starši in kaj lahko same naredimo za boljše odnose s starši ter kakšna je primerna komunikacija do staršev.

Na eni od delavnic nam je pedagoginja Nina prebrala zgodbo, katero smo si v mislih predstavljale in kjer smo lahko starše posvojile oz. zamenjale, si jih izbrale iz kataloga v posvajalnici za starše ter jih preizkusile v najrazličnejših situacijah ter se na koncu odločile, ali jih posvojimo ali ne. Po vodeni fantaziji smo se o naših mislih in predstavah pogovorile in druga drugi predstavile naša pričakovanja glede tega, kakšne starše si želimo:

Zunanji izgled staršev nam ni toliko pomemben, pomembno nam je, da sta oba starša istih let (med 30 in 40 let) in da sta športnika (da rada rolata, kolesarita, igrata odbojko, tenis ...), da jesta zdravo hrano, da rada potujeta, imata zanimiv poklic (učiteljica, grafični tehnik, odvetnica ...).

Glede osebnih značilnosti nam je pomembno, da sta starša prijazna, dobrosrčna, razumevajoča, strpna, potrpežljiva, zanimiva (da sta že kaj zanimivega doživela in nas zato bolje razumeta, če me kakšno vragolijo ušpičimo), zabavna, ljubezniva, optimistična, srečna, adrenalinska, prijateljska, polna energije, spoštljiva (me jemljeta resno) in dobrosrčna. Da jima lahko zaupamo.

Biti morata stroga, a hkrati dobra, postavljati nam morata meje in pravila, a na lep način. Biti morata skrbna.

V odnosu do mene kot otroka je pomembno, da me imata zelo rada in me sprejemata tako kot sem – da spoštujeta moje drugačno mnenje ter da nimata prevelikih (njunih) pričakovanj do mene. Morata mi zaupati, me podpirati in mi pomagati, ko to potrebujem. Morata razumeti moje težave (da se ne norčujeta iz mene).

Tudi starša se morata med seboj razumeti in se imeti rada. Paziti morata drug na drugega in se ne kregati.

In na kak način smo jih preizkusile v sedmih skupaj preživetih dneh?

Imeli smo se radi in smo šli velikokrat ven.

Bile smo bolj sitne, trmaste, zmedene, povedale smo za slabo oceno in opazovale njihovo reakcijo na naše vedenje, nalašč smo zakuhale konflikt in videle, kako se odzivajo. Pomembno je, da se ne kregajo za vsako malenkost.

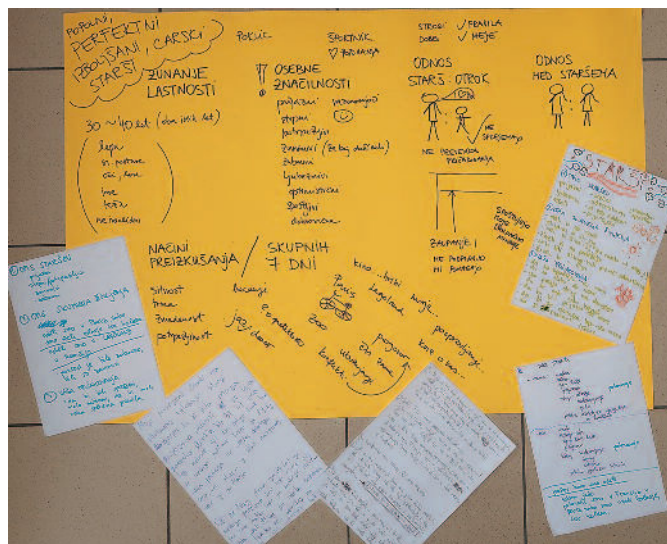
Hecale smo se in videle, če so za hece.

Spraševale smo jih o njihovi preteklosti.

Načele smo pogovore o raznih za nas pomembnih temah in videle, če si vzamejo čas za nas in če nas resnično poslušajo.

Peljale smo jih na morje, v hribe, v kino, kolesarit, rolat, na judo tekmovanje, v Legoland, v Pariz, v živalski vrt in preverile, koliko se jim da ukvarjati z nami.

En dan smo pospravljali.

Imeli smo živali in smo videle, če imata rada živali.

Živali bi na podeželju.

Postavile smo jih v situacijo, ko so se morali odločiti med nami in denarjem.

Po sedmih dneh druženja smo jim pripravile kviz o nas, da smo videle, koliko nas poznajo.

In kaj smo ugotovile na koncu?

Verjetno najdragocenejše: da ne bi zamenjale svojih staršev za druge (no, mogoče bi kako lastnost pri njih spremenile) in da popolni oz. carski, perfektni starši ne obstajajo in da je tudi od nas odvisno, v kakšnih odnosih smo z njimi.

sedmošolke

KAJ ME MOTI V ODNOSU S STARŠI?

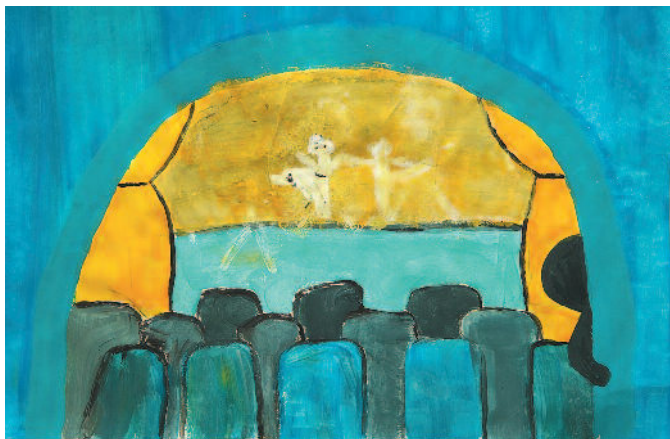
Mnenja sedmošolk – Delavnice za najstnike

Na Delavnicah za najstnike smo sedmošolke razmišljale o tem, kaj nas najbolj moti v odnosu s starši. Vsaka je izpostavila svoje mnenje, ugotovile smo, da nas motijo podobne stvari.

- Kot najbolj moteče smo izpostavile:
- Da me ne slišijo.
- Da me ne razumejo, kaj hočem povedati.
- Ko me ne upoštevajo.
- Če se hočejo z mano pogovarjati v trenutku, ko mi ni do pogovora.
- Da hodijo v mojo sobo, brez da potrkajo.
- Ko me užalijo.
- Če mi velikokrat govorijo zame nepomembne stvari.
- Ko se sprem s sestrico in sem po njihovem mnenju vedno jaz kriva, brez da me vprašajo, kaj se je v resnici zgodilo.
- Ko se kregam z mami.
- Ko različno mislimo.
- Ko mi mami reče, naj nekaj naredim ravno takrat, ko se mi ne ljubi.
- Ko kričijo name brez pravega razloga, so slabe volje.
- Da moram ubogati, kar mi rečejo, drugače mi pa kaj pre-povejo.

- Da me priganjajo.
- Da mislijo, da sem na telefonu, čeprav v sobi delam domačo nalogo.
- Da mi ne pustijo imeti stvari, ki jih imajo moje vrstnice.

Na podlagi napisanih motečih stvari smo odigrale igro vlog. Vsaka je bila v vlogi otroka in nato v vlogi starša. Na ta način smo bolje razumele tudi starše in njihova stališča ter ugotovile, da je zelo pomembno, na kak način se pogovarjamo s starši ter da tudi me razumemo njih.

PISMA PRIJATELJSTVA

Pisma prijateljstva nas že tri leta zelo razveseljujejo in ste jih v preteklosti veliko napisali.

Zato je dejavnost Zdrave šole potekala tudi letos v tednu pred počitnicami. Letos so nam pomagali Ekošolci, ki so nam izdelali ogromno kuvert, katerih pa je zaradi velike odzivnosti kmalu zmanjkalo (česar smo bili seveda zelo veseli). Tako so potem učenci kuverte izdelovali sami in bili pri tem zelo kreativni ter jih navdušeno prinašali pedagoginji Nini. V nekaterih razredih so pisma napisali prav vsi. Ali pa posamezniki, ki so napisali pisemca za večino sošolcev, kot npr. petošolka Hana, ki se je zjutraj pojavila z zajetnim kupom pisem in povedala, da jih je pisala od polnoči do treh ponoči. Kar precej pisem je bilo tudi za učitelje. Pa tudi nekaj učiteljic je naskrivaj oddalo pisemce.

Tako se je nabralo za celo mizo pisem, ki so čakala na petkove poštarje prijateljstva. Ti so pisma dostavili prejemnikom in jim polepšali dan. Pisma so prejeli prav v vseh razredih. To je bil tudi namen, saj so pisma prijateljstva namenjena pozitivnim sporočilom, vzpodbudam, pohvalam in zahvalam našim prijateljem. In imeti ter ohranjati prijateljstvo je zelo pomembno.

Z mislijo »Pozitivne besede so kisik za dušo« se zahvalujemo

vsem, ki ste svoja pisemca oddali in tako pomembno prispevali k prijateljstvu na naši šoli! Zahvaljujemo pa se tudi učiteljem, ki so nam s svojo podporo zelo pomagali, da je dejavnost več kot uspela.

Zdravošolci

NENASILNA KOMUNIKACIJA IN LOVILCI PRIJATELJSTVA ZA TOTEM PRIJATELJSTVA

V aprilu, mesecu zdravja in nenasilne komunikacije, smo Zdravošolci na šoli izvedli različne aktivnosti.

V razredih smo s pomočjo razrednikov izvedli delavnico o medvrstniškem nasilju, kjer smo spoznali oblike nasilja in kako škodljivo je medvrstniško nasilje, kakšna je razlika med konfliktom in medvrstniškim nasiljem in kako moramo ravnati v primerih zaznave nasilja – kot očividci moramo pomagati žrtvi in takoj o nasilju povedati odraslim, saj to ni tožarjenje, ampak odgovorno ravnanje nas vseh za preprečevanje nasilja.

V razredih smo podpisali Prisego nenasilju, risali simbole nenasilja in pisali misli, katere smo dodali že nalepljenim mislim na stopnicah šole, ki so ponazarjale pot nenasilne komunikacije:

NASILJE – NE! 3.c

SOŠOLCEV NE PORIVAMO. 3.c

EDEN ZA VSE, VSI ZA ENEGA. 3.c

SE VESELI, NASILJA TUKAJ NI! 3.c

NE MARAMO NASILJA. RAJE IMAMO PRIJAZNOST. 3.c

NASILJE NI ZDRAVO! 3.c

NE MARAMO NASILJA, TO JE GRDO!

PRIJATELJI ZA VEDNO! 3.c

NE POVZROČI NASILJA, SAJ SE TI SLABO VEDNO POVRNE. 3.c

NASILJA NE POTREBUJEMO. 3.c

PRIJATELJ PRAVI PRETEP USTAVI! 3.č

NASILNEŽ DOBER NIKOLI NE BO, ŽRTEV TEGA POZABILA NE BO. 4.b

BODI COOL IN SOŠOLCE SPOŠTUJ! zdravošolci

V sodelovanju z Ekošolci smo postavili totem prijateljstva. Nanj smo učenci navdušeno obešali naše lovilce prijateljstva. Lovilce prijateljstva smo si iz papirja, vrvice in perlic naredili sami v času glavnih odmorov s pomočjo zdravošolcev. Na izdelane lovilce prijateljstva smo napisali, katere vrednote oz. osebnostne lastnosti so nam pomembne pri prijateljstvu. Naš totem prijateljstva je zažarel v zaupanju, iskrenosti, spoštovanju, podpori, spodbujanju, pogumu, humorju, zabavnosti, prijaznosti, sočutju, dobroti, zvestobi, resnicoljubnosti, obljubah, solidarnosti, radosti, veselju, druženju, sreči, podpori, ljubezni, ljubeznivosti ...

Verjamemo, da smo ulovili veliko za prijateljstvo pomembnih stvari, saj si na naši šoli želimo prijateljskih medsebojnih odnosov in nenasilne komunikacije.

NA OŠ MENGEŠ SI ŽELIMO PRIJATELJSKIH ODNOSOV IN NASILJA NE TOLERIRAMO.

STE SE KDAJ VPRAŠALI, KDAJ IN ZAKAJ SE MORATE ZAMISLITI?

Izvedba delavnice na temo medvrstniških odnosov s strani osmošolke Lare in Jere.

V vseh osmih razredih sva izvedli delavnico na temo medvrstniških odnosov s ciljem ozaveščanja o tem, da moramo predhodno premisliti o posledicah. Na delavnici je sodelovalo 51 učencev.

Za začetek sva učencem pokazali tri različne, zanimive videoposnetke na temo nasilja.

Pri prvem videoposnetku se gre za učenko, katero doma oče pretepa. Punca se je morala pri uri športne vzgoje obleči v kratke hlače in ko so sošolke videle, da ima modrice, so se ji posmehovale in jo obtoževale, da si je modrice narisala.

Drugi posnetek govori o puncici, ki je na novo prišla na šolo in se je hotela pridružiti popularnim dekletom. Le-te so ji postavile pogoj za vstop v njihovo družbo, da naj se s kolesom zapelje čez tračnice. To je seveda tudi naredila in se hudo ponesrečila, ostala je brez nog.

PRISEGA NENASILJU IN PRIJAZNIM ODNOSOM

UČENCI OŠ MENGEŠ PRISEGAMO,

DA BOMO V MEDOSEBNIH ODNOSIH UPOŠTEVALI NAČELA:

1. LEPA BESEDA LEPO MESTO NAJDE.

Spoštljiv sem do vseh; učencev, učiteljev in drugih delavcev šole. Kadar sem slabe volje ali jezen, to ni razlog, da postanem nesramen.

2. NIKDAR SE NE ODLOČIM ZA NASILNO VEDENJE.

Nasilje je hud prekršek. Z nasiljem se ne reši nobena težava. Nasilnežev nihče ne mara. Posledic nasilja se ne da odpraviti.

3. NE ZAČNEM PRETEPA in NE UDARIM NAZAJ, ČE TO NI NUJNO.

Težave znamo rešiti s pogovorom. Udarilo in ugriznejo malčki, ker še ne znajo govoriti.

4. NE DOVOLIM SI BITI ŽRTEV NASILJA.

Nasilnež ne more nadlegovati, če ga žrtev ignorira; ne posluša, ne odgovarja. To se mu ne zdi zabavno in se hitro naveliča. O nasilnem vedenju takoj obvestim učitelja ali odraslo osebo, ki ji zaupam.

5. ČE VIDIM NASILNO VEDENJE, O TEM OBVESTIM UČITELJA ali ODRASLO OSEBI, KI JI ZAUPAM. TO NI TOŽARJENJE.

Ne gre za tožarjenje, saj je tvoj namen zaščititi prijatelja ali žrtev nasilja. Ko poveš, kaj se dogaja, se težava razkrije in reši. Nihče ne more pomagati, če ne ve, da se kaj dogaja. Brez skrbi, učitelj ne bo izdal, kdo je povedal za dogodek. Če ne zmoreš povedati, lahko napišeš tudi pismo in ga oddaš v tajništvo.

OBILUBO BOMO DRŽALI, SVA NA OŠ MENGEŠ ŽELIMO PRIJATELJSKE ODNOSI IN NASILJA NE TOLERIRAMO.

Tretji, zadnji posnetek, pa govori o dveh prijateljicah, ki sta šli na zabavo. Tretja punca je iz ljubosumja hotela eni od njiju zliti v pijačo droge, a je po pomoti zlila droge v napačen, prijateljičin kozarec.

Po posnetkih sva učencem razdelili učne liste, na podlagi katerih smo se nato pogovorili o videnem.

Odgovore na učnih listih sva tudi pregledali in ugotovili naslednje:

Na vprašanje, kako bi se učenci sami počutili v takih situacijah, so vsi učenci odgovorili, da bi se počutili žalostno, osramočeno, krivo, jezno.

Več kot 70 % učencev je napisalo, da bi v situaciji, kot je pri prvem in drugem videoposnetku, človeku pomagali.

Manj kot polovica učencev navaja, da so že bili žrtve nasilja – bodisi psihičnega ali fizičnega.

Več kot 80 % učencev pa je na vprašanje, če so že pomagali človeku v težavah odgovorili z da, žal pa je odstotek učencev, ki so že žalili ljudi, še vedno previsok.

Misliva, da se doma ali v šoli premalo posvetimo temam, ki bi nam koristile za življenje.

Pomembno je, da otroke že kot majhne naučimo, da smo vsi enaki ne glede na vero, barvo kože, državljanstvo.

Mlade moramo ozavestiti, da morajo vedno dvakrat premisliti, preden kaj rečejo, ker besede bolijo in misliva, da vsi to dobro vemo. Nikoli ne bi smeli obsojati nekoga, ki ga ne poznamo in pri katerem ne poznamo zgodbe, ki se odvija v ozadju. Vedno moramo biti spoštljivi do sočloveka, ga poskušati razumeti in če se da, mu tudi pomagati.

Misliva, da je bila najina delavnica uspešna in da so osmošolci odnesli nekaj dobrega in novega od nje.

Zelo sva veseli, da sva bili za to nalogo izbrani midve, saj nama je dobro poznana in sva za to o tem lažje spregovorili.

Lara Sumper in Jera Rženičnik, 8.b

GENERACIJA SE POSLAVLJA

OSNOVNA ŠOLA MENGEŠ

Albina KLEMEN Nejc Jan Seba Nik Ana g.❤️
 Trijesa Nika Žiga Blaž
 Melisa Lilla Ana 46❤️ Laura
 Neja Luka Amar Lucijan Kaja Maša
 Urban Kajal

Katarina Zoya AMRA Domen N.❤️
 Liza Matej Jaka Belmin
 Heta Domon Adisa❤️

GENERACIJA 2016 - 2017

 Jontet
 Rok
 Miha
 Mark
 Ocepela
 Kasa
 Lin
 Matic
 Maj
 Taja
 Tanja

Banožič A.
 Klara Hasanagic
 Kosirnik
 Marko
 Aneja
 Ziga
 Mitic
 Ziga
 Hugo
 MA ROT
 Gal
 Maja
 Ueli
 Nastja
 Kaya
 Karin
 Adriana
 Andraz
 Almedina
 Dmy
 Žnidaršič
 Dermašič

NAJIN SVET

Film Najin svet je bil izjemen. Kaj vse so naši petošolci opazili, slišali, začutili! Kako zrelo so sodelovali v pogovoru, kako zrelo so razmišljali ... Polno idej za razpravljanje o prijateljstvu smo dobili še v knjižici. Nenazadnje so svoje prijateljstvo z ljubljeno osebo predstavili tudi v poeziji.

Martina Šorn Povšnar, učiteljica

Prijateljico kot si ti
le težka se dobi.
Ob tebi vse se spremeni,
vse v življenju smisel dobi.

Skupaj bova še večkrat po mestu hodili,
skupaj še večkrat se bova veselili.
Je tudi tebi z mano lepo?
Potem se najino prijateljstvo super bo izšlo.

S tabo prav nič težko se ne zdi,
takšnega človeka vsak si ob sebi želi.
Vedi, Nina, tak človek si ti,
ob tebi vsa žalost odhiti.

Ajda Ganič, 5. a

To le najin svet je!
Ne moreš biti sam, zato sva tu midva.
Tu sva, da svet obvarujeva.
To je najin svet!
Nihče drug, razen naju,
lahko vanj vstopiva.

To je le najin svet!
Svet v najinih srcih.
Ne potrebujeva denarja,
za naju je dovolj nasmešek.
To je najin svet!
Edini dober kraj za naju.

Tilen Pibernik, 5. a

Moja prijateljica je Pija,
ki je zelo pridna in marljiva.
Vedno mi pomaga,
čeprav sem včasih prava zgaga.

Najrajši si izmisliva skrivno abecedo
ali pa kakšno novo besedo.
Včasih med nama zaneti se prepir,
a se hitro pobotava in potem je spet mir.

Skupaj greva na kosilo,
tam se hihitava in jeva obilo.
Po šoli se hitro posloviva
in komaj do drugega dne zdrživa.

Eva Burgar, 5. a

Najin svet je zgoraj, v gorah,
tam druživa se radi,
saj obe imava željo gledati v dolino,
in uživati sveži zrak.

Včasih močno se skregava,
a se hitro pobotava,
saj najino prijateljstvo sega do neba,
do gora, kjer ni krega pravega.

Veliko skupnega še imava.
Dobri sva v teku, v plavanju, na kolesu.
A pomembno je le to,
da močno je prijateljstvo.

Pija Šporn, 5. a

Z Ajdo sreče si želiva
in se skupaj veseliva.
Morda med nama so razlike,
a skupaj imava veliko odlike.

Najboljša prijateljica je ena sama,
tako prijateljstvo je le med nama.
V šoli v odmorih se vedno igrava,
takrat je neskončna le zabava.

Se zgodi, da katere kdaj v šoli ni,
a se naslednjega dne že veseli.
Prijateljici sva odlični,
še nihče ni rekel, da sva vzhični.

Eva Jankovič, 5. a

Moja prijateljica Kaja je prijazna,
ona je naj prijateljica,
pa tudi naj jahačica.

Je lepa in hitra,
ne vda se zlepa,
pri tem ji poskušam
biti kot sestra.

Najin svet je svet s konji,
brez zlobe in gorja,
z ljudmi, ki so »fer«.
To je najin svet!

Luna Strnad Nograšek, 5. a

Moj prijatelj Tilen
je najboljši prijatelj.
Skupaj se smejiva
in veliko stvari narediva.

Ko iz šole hodiva,
se zabavava,
skupaj poletiva
v najin svet prijateljstva.

Skupaj se učiva,
 novo snov ponoviva,
 ko pa pride noč,
 se posloviva.
 Zjutraj pa spet v nov dan poletiva.

Maj Purnat, 5. a

Ko pravega prijatelja spoznaš,
 si dobre volje in se počutiš bolje.
 Prijatelj je vedno tam,
 kamor si ne upaš sam.

Prijatelj te vedno reši iz zagate,
 ne kuha mule,
 se resno pogovori,
 če kdaj nas kaj teži.
 In če je pravi prijatelj,
 ti tudi oprsti.

Lara Levec Grajfonar, 5. a

Moj prijatelj Jakob
 super je prijatelj.
 Skupaj se igrava
 in če se spreva,
 se takoj pobotava.

Zaupava drug drugemu.
 Če koga kaj teži,
 potožit prihiti.
 Enako storim jaz,
 da srce ne boli.

Vedno skupaj drživa,
 drug proti drugemu
 nikoli ne stopiva.
 Prijatelja najboljša sva,
 to naj za vedno velja.

Vid Potočnik, 5. a

Najin svet je kot pisan planet.
 Metulji in rože,
 hrošči in mrožje,
 vrtijo ta svet.

Najin svet je kot pisan planet.
 V mavrične barve je odet,
 Sonce in zvezde, kometi, planeti
 v vesolju plešejo jazz.

Najin svet je kot pisan planet.
 Z vsemi je občutki zadet,
 prijateljstvo, ljubezen, sovražstvo in boj
 v velikem kotlu išče spokoj.

Tara Kasaš, 5. a

To je najin svet,
 nič naju ne more prizadet,
 ker skupaj se druživa
 že od malih let.

Vsak dan vidiiva se v šoli,
 najino prijateljstvo je kot atom,
 kar pomeni po grško,
 ni naju mogoče razdret.

Skupaj trenirava, goniva kolo,
 en bolj suh kot drug,
 ampak nihče preveč.
 Če ti ni kaj ni všeč,
 obrni se in začni teč'.

Marko Mali, 5. a

Kadar slučajno zbolim,
 se ničesar ne bojim,
 ker bom snov vso imela,
 za to bo Pija poskrbela.

Druga za drugo poskrbi –
 zate jaz in zame ti!

Kadar pred žogo jaz bežim,
 se ničesar ne bojim,
 saj me Pija bo rešila,
 ko se žoga od tal bo odbila.

Druga drugi se smeji –
 tebi jaz in meni ti!

Včasih imava slabe dni,
 takrat nebo vso potemni.
 Vsaka zase kje tičiva
 in nič ne spregovoriva.

Takrat sem žalostna zelo,
 brez prijateljice je hudo!

Naslednji dan spet sije sonce,
 nama svetijo se oči.
 Upam, da vedno bo trajalo
 to najino prijateljstvo.

Druga druge se veseli –
 tebe jaz in mene ti.

Tavita Mihajloska, 5. a

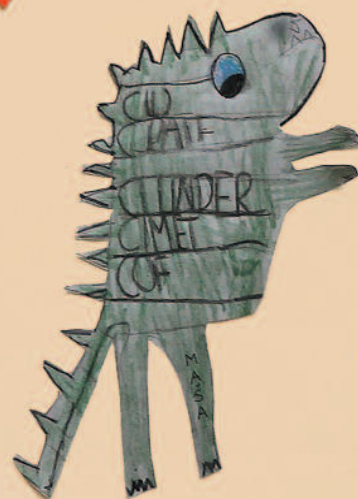

VALENTINOVO

Ob valentinovem smo se z učenci pogovarjali o vsemogočem in spontano so se porodile spodnje domislice.

KAKO VEŠ, DA SI ZALJUBLJEN? KAKŠNE LASTNOSTI IMA »IZBRANEC/IZBRANKA«?

- Ko ti je nekdo všeč.
- Ko je nekdo prijazen do tebe.
- Izbereš takšnega, ki je močan, ima »radiatorčke«, da te varuje.
- Lahko da imata enako barvo las.
- Oba imava isto frizuro.
- Če je lep.

KAKO NEKOMU POKAŽEŠ, DA TI JE VŠEČ?

- Več se z njo igram. Želim si, da bi prišla k meni domov.
- Enkrat sem ji dal srčka.
- Nagajam, hecam se.

KAKO SE TAKRAT POČUTIŠ?

- Srce bije hitreje.
- Imaš malo obtežene noge.
- Malo ti je nerodno, ko si zraven njega.
- Ostaneš brez besed.

UČENCI 1.B-RAZREDA

ZMAJ CENE JE V COKLIH
COKLJAL PO
CEMENTIRANI CESTI IN
V ISTEM HIPU JE
ZAGLEDAL ZMAJČICO CILKO,
KI JE S CITROENOM
CIGUMIGALA PO CESTIŠČU.
CENE JI JE REKEL: KAKO
CORJKAN CILINDER
IMAŠ!

CILKA V COPATHI ODVRNE:
TUDI TVOJI CIKLAMASTI
COKLI SO KOT ZACOPRANI.
CENE JO VPRAŠA: CILKA,
TE LAHKO CMOKNEM?
CILKA ODGOVORI:

NAJPREJ CUKNEVA S
CITROENOM V CENTER NA
GEDEVITO, POTEM V
CERKEV, OBIŠČEVA CIRKUS
IN NA KONCU:
CMOK, CMOK!

PRIJATELJA SPOZNAŠ V STISKI

Danes vam bom opisala dogodek iz tistih let, ko sem bila še v vrtcu. Junija, pred petimi leti, sva jaz in moja prijateljica Eva z vrtcem odšli na letovanje in komaj sva čakali, da bomo odšli v Fieso.

Zjutraj smo v vrtcu pojedli zajtrk, ker pa nas je že čakal avtobus, smo morali pohiteti. Z nami sta odšla vzgojitelj Matjaž in vzgojiteljica Alenka. Ko smo prišli v Fieso, smo si ogledali sobe, razpakirali in odšli na ogled Fiese. Sledilo je kosilo, nato pa počitek. Z Evo nisva bili zaspani, zato sva se tiho pogovarjali. Mimo naše sobe je prišla vzgojiteljica Alenka in nad naju povzdignila glas, a to ni bilo prvič, saj večkrat za naju ni imela lepih besed. Zelo sem se ustrašila, zato sem se objela z Evo. Evi sem bila zelo hvaležna, ker sem se lahko potolažila. Tudi terek je minil tako, le da nas je obiskala ravnateljica. Sledila je sredo in vzgojiteljica Alenka je odšla domov, zamenjala jo je vzgojiteljica Ksenja, ki nam je v prostem času brala in bila zelo prijazna. Minil je še en dan. Tako je minil tudi četrtek. Napočil je petek in že zjutraj smo začeli pakirati, po kosilu pa smo odšli domov.

Z Evo sva bili zelo veseli, ko sva videli starše. Velikokrat se še spomniva na ta dogodek in včasih tudi nasmejiva. Spoznala sem, da je dobro imeti prijatelja v neprijetnih trenutkih.

Ruby Sicherl, 5. č

PRIJATELJ TI VEDNO POMAGA

Izbrala sem dogodek iz zimskih priprav na Pokljuki. Ta dogodek sem izbrala zato, ker naslov ustreza temu dogodku in mi je ljub. Šele po tem dogodku sem spoznala, kako pomembni so pravi prijatelji, ki ti bodo vedno pomagali.

Vse se je začelo nekega dne na treningu v Ihanu, kjer treniram biatlon. Naš trener, z vzdevkom Dži, je povedal, da gremo za štiri dni na priprave. Z Ruby sva se priprav zelo veselili. Prišel je dan odhoda. S klubskim vozilom smo se odpeljali na Pokljuko. Ko smo prispeli, smo najprej razpakirali svoje stvari in odšli na kosilo. Kosila velikokrat niso bila dobra, zato smo se posluževali prigrizkov iz avtomata. Napočil je večerni trening na snegu. Ker so bile priprave zgodaj spomladi, je bilo prijetno toplo. Ogrevalko sem pustila v klubskem vozilu. Nekaj časa mi je bilo še zelo toplo in bila sem zelo žejna. V slabi uri pa se je stemnilo, zapihal je mrzel veter in pričelo je snežiti. Začelo me je zebsti in mraziti. Trening, Pokljuka in vse skupaj ni bilo več tako prijetno kot sprva. Vse se je spremenilo v pravi zimski pekel. Zelo me je zeblo v roke, noge in po telesu. Postal me je strah. Čez čas je postala čista tema. Trenerja ni bilo od nikoder, vojašnica pa zaklenjena. Nekateri, kot Ruby, so imeli ogrevalko pri sebi. Moja je ostala v avtu. Ko sem začela drgetati, mi je Ruby posodila svojo ogrevalko. Malo sem se ogrela. Ogrevalko sva si izmenjavali. Končno je bilo konec treninga. Prišel je trener, odklenil vojašnico in jaz sem stekla pod tople tuš. Bila sem vesela, da nisem zmrznila. Tega me je rešila Ruby.

Vsi imamo temne skrivnosti. Nekateri jih imajo več, drugi manj. Iz lastne izkušnje vem, da je najboljša rešitev za težave, da se komu zaupaš in ga prosiš za pomoč. To je lahko prijatelj, ki ti je pripravljen stati ob strani in ti pomagati.

Eva Jemc, 5. č

DOBRA IDEJA

Nekega dne sva bila z bratom sama doma. Zelo sva se dolgočasila. Ampak ta dolgčas je pretrgala ideja. Kakšna ideja? Da bi naredila nogometni pripomoček, ki bi nama pomagal pri treningu doma. Takšnega, kot ga imajo v velikih klubih, da žoga spremeni smer pred golom.

Ko sva iskala žeblje, deski in nožek, ki sva jih potrebovala za pripomoček, sva našla še veliko drugih zanimivih stvari: izvijač, vijak, kleščice, polžjo hišico. Kmalu sva le našla ves material in ob tem ugotovila, da imava premajhne žeblje, ker je bila deska debelejša od dolžine žebeljev. Lotiti sva se morala ponovnega iskanja. Končno sva pripomoček zbrala skupaj in ga lahko preizkusila. In sledil je neuspeh. Pripomoček ni preusmerjal žoge, kot sva želela, ampak nama jo je odbil nazaj. Ko sva ga še malo predelala in mu dodala karton, nama je uspelo. Deloval je in to zelo dobro. Strele je preusmeril tako, da so bili za mojega brata neubranljivi. Pri tem sva se zelo zabavala.

Res se je bilo vredno potruditi. Moj brat je začel »nabirati« prve obrambe, jaz sem treniral strele na gol in kar je najbolj pomembno – skupaj in sama sva naredila športni pripomoček, ki obema pride prav. Pri tem pa sva se še zabavala.

Erazem Ručman, 5. c

ZA DEŽJEM POSIJE SONCE – KAKO SEM DOČKAL KUŽKA

Moja zgodba govori o tem, kako sem dobil kužka.

Za to sem se odločil, ker je bila to moja največja želja, ki se mi je končno uresničila.

Že ko sem bil mlajši, sem opazoval druge lastnike psov, kako gredo na sprehod s svojimi hišnimi ljubljenci. Ob tem sem razmišljal, kako bi bilo lepo, če bi tudi jaz peljal svojega psa na sprehod. Svojo željo sem povedal mami in očetu, ki se z mojo idejo nista strinjala. To pa ne samo zato, ker smo živeli v bloku in ker sta mislila, da sem premlad za tako odgovornost, temveč tudi zato, ker onadva kot otroka nikoli nista imela psa. Ker pa moja želja ni izginila in sem veliko govoril o psu, smo se začeli vedno več pogovarjati o tem. Rekla sta mi, naj hodim 30 dni zjutraj na sprehode okoli bloka. Ko sem to opravil, še vedno nisem dobil kužka. Mama se je pozanimala in izvedela za pasjo šolo v Ljubljani, ki jo lahko obiskuješ šele po 12. letu, a jaz sem bil star šele 9. Po enem letu, ko sem že skoraj obupal, mi je mama rekla, da gremo na izlet. To je bilo posebno presenečenje zame in za moj 10. rojstni dan. V resnici smo šli do družine v Slovenj Gradec, kjer smo kupili psa.

Bil sem res vesel, saj sem dobil najlepše darilo na svetu in to potem, ko sem že čisto obupal, da bomo kdaj kupili psa. Zdaj ga imam že 2 tedna in moram priznati, da je moj kuža Olly moj najboljši prijatelj.

Filip Getov Samardžija, 5. č

LAŽ IMA KRATKE NOGE

Vsak človek se v življenju kdaj zlaže, tudi jaz se večkrat. Povedal vam bom, kako sem se zlagal mami. Bilo je tik pred Miklavžem. Mami je pekla pecivo, jaz pa sem jo s kavča tiho opazoval. Bil sem že zelo lačen, zato sem komaj

čakal, da bo odšla iz kuhinje. Pred tem me je resno opozorila, naj pecivo pustim pri miru. Obljubil sem ji. Toda lakota je bila hujša od moje trdne obljube. Hitro sem vzel nož, odrezal košček in ga kar pri pultu pojedel. Mami je takoj opazila, da je nekdo hodil po kuhinji. Najprej je opravila razgovor z mano, nato pa še z ostalimi člani družine.

Nihče ni priznal krivde, še najbolj pa sem se upiral jaz. Toda ne za dolgo. Oglasil se je mlajši bratec, ki je vse to opazoval skozi okno. Zelo sem se razjezil in v obraz postal čisto rdeč. Na vprašanje, če sem bil res jaz, sem z veliko težavo pritrdil. Bil sem kaznovan. Pa ne zato, ker sem vzel pecivo, ampak zato, ker sem se zlagal.

Spoznal sem, da se lagati ni lepo, ker resnica kmalu pride na dan, z lažjo pa si narediš veliko sramoto.

Gašper Skok, 5. č

BREZ MUJE SE ŠE ČEVELJ NE OBUJE

Letos mi je uspelo prikolesariti na Dobeno, na kar sem zelo ponosen. Dovolite mi, da vam opišem ta dosežek.

Bil je vroč poletni dan in dolgočasil sem se. Očka sem prosil, da bi se s kolesom povzpela na Dobeno. Malo je pomislil, nato pa privolil in odpravila sva se od doma. Pot je bila strma in morala sva odnehati. Očka je opazil moje razočaranje, me pohvalil za trud in opogumil, da bova v naslednjih dneh ponovno poskusila.

In res me je čez nekaj tednov povabil, da znova poskusiva uresničiti neizpolnjen cilj. Bil je lep jesenski dan. Odpravila sva se na pot. Tokrat sem lažje premagoval vzpone. V vroči želji sem se pričel zaganjati in mišice so me začele boleti. Takrat je očka odločil, da potrebujeva odmor in požirek vode. Pred nama je bil še zadnji zahteven vzpon po ovinkasti cesti. Ponovno sva zavrtela kolesa. Srce mi je razbijalo in težko sem dihal. Očka me je vzpodbujal. In uspelo mi je. Prikolesaril sem na Dobeno. Začutil sem veliko veselje in hkrati olajšanje, da je napora konec.

Kolesarski izlet na Dobeno je bil nepozaben in poučen. Spoznal sem, da se je za želje vredno potruditi. Uspeh na koncu poti je nagrada za vloženi trud.

Marko Mušič, 5. č

Na začetku tega šolskega leta sem se vpisala v Ženski košarkarski klub Ledita.

Košarko sem trenirala že lani na naši šoli, vendar sem se bolj resnega treniranja v klubu zelo veselila. Sprva nisem nikogar poznala, tudi način igranja in tehnika sta bili zame popolnoma tuji. Bila sem med slabšimi v ekipi, kar me je malo potrlo. Vendar to ni pomenilo, da sem slaba, ampak le, da še nisem tako dobra kot ostale starejše punce, ki so trenirale že dalj časa. Na treninge sem hodila vedno, saj sem se hotela čim več naučiti. Po dveh mesecih trdega in napornega treniranja me je trenerka uvrstila v ekipo za tekme U13. Čeprav se bo moja liga U11 pričela šele januarja, sem dobila priložnost igrati in nabirati izkušnje pri starejših deklicah.

Vztrajno delo se res izplača ali kot rečejo, da se brez muje še čevelj ne obuje.

Košarka me je veliko naučila: borbenosti, vztrajnosti in di-

scipline. Z veseljem hodim na treninge in komaj čakam januar, da se bo pričela liga U11. Nikoli mi ne bo žal, da sem se vpisala v košarkarski klub.

Alisa Šabotič, 5. č

Izbrala sem si temo »Brez muje se še čevelj ne obuje«. Predstavila vam bom, kako sem se naučila igrati na klavir. Kot majhna punčka sem imela zelo rada glasbo. Poslušala sem jo, pela in plesala. Ko sem začela hoditi v šolo, sem razmišljala, da bi začela igrati klavir kot nekatere moje sošolke. V 3. razredu sem se res vpisala v glasbeno šolo.

Dobro se spomnim svoje 1. učne ure klavirja. Že igranje tona C mi je bilo zelo težko. Učiteljica je rekla, da bom do božiča že igrala dvoročno, če bom vsak dan vadila vsaj 30 minut. Domov sem prišla zaskrbljena, da mi ne bo uspelo, a to me ni odvrnilo od igranja klavirja. Kmalu sem dobila svoj klavir, da bi na njem lahko vadila. Pri vsaki učni uri klavirja sem se nekaj novega naučila in to doma tudi ponovila. Ker sem vsak dan vadila 30 minut ali več, sem hitro napredovala. Kadar se mi ni ljubilo vaditi klavirja ali mi kaj ni šlo, so mi starši rekli: »Saj veš, Gaja, vaja dela mojstra.« Ko se je bližal božič, sem res igrala dvoročno. Bila sem zelo vesela, ker mi je uspelo.

Zdaj igram že veliko težje skladbe, nastopala pa sem tudi v duetu s sestro Mašo, ki igra flavto. Če želiš nekaj doseči, se moraš truditi in vztrajati. Pregovor »Brez muje se še čevelj ne obuje« še kako drži.

Gaja Paš Šergan, 5. č

Učenje je težko delo, zato morajo vsi, ki hočejo biti pri učenju uspešni, v to delo vložiti, nekateri večji, drugi manjši, trud. Saj še ljudski pregovor pravi: Brez muje se še čevelj ne obuje.

Večina še vedno misli, da je za uspešnimi preobrazbami ter dobrimi rezultati zgolj nekakšna »finta« ali čarovnija, ki jo izvajamo, a le malo jih pomisli na ves trud in trdo delo, ki sta potrebna za dobre rezultate! Le trdo delo ter disciplina ob zastavljenem premišljenem programu vodita do zelenih ciljev! Za te se je potrebno potruditi in to pošteno potruditi in razviti določene navade, brez katerih je doseganje zastavljenih ciljev nemogoče. Disciplina in trdo delo prinese rezultate.

V svojem iskanju, odkrivanju sebe, svojih želja se mnogokrat izgubimo in delamo napake, ki imajo lahko veliko ceno. Pa vendar si moramo dovoliti delati napake, ker se s tem učimo, če smo za to odprti in ker tako lahko odkrijemo lepoto tam, kjer je mogoče trenutno nismo sposobni videti.

Moje odločitve so pomembne za mojo prihodnost tako pri odnosih kot tudi pri drugih stvareh. S pregovorom izrazimo prepričanje, da lahko do zelenega cilja pridemo le s trudom, naporom in žrtvovanjem. Smisel pregovora spoznamo šele takrat, ko sami doživimo njegov pomen.

Aleks Temnikar, 5. č

Predstavila vam bom, kako sem tekla na domžalskem regijskem tekmovanju. Ker zelo rada tečem, sem se pred tremi leti vpisala na atletiko. Od takrat jo treniram dvakrat na teden.

Na začetku šolskega leta smo punce 5. č razreda tekle na šeststo metrov. Ker sem zmagala, sem se uvrstila na regijski kros. Težko sem čakala na dan tekmovanja. Kros je bil po-

poldne, zato sem bila dopoldne še v šoli. Čeprav smo pisali narek in imeli tekmovanje iz logike, sem že zjutraj imela tremo pred krosom. Končno smo se tekači zbrali na ploščadi. Na parkirišču je čakal avtobus. Komaj smo se odpeljali, smo že prispeli na Vir. V športnem parku sem srečala prijateljice z atletike in zaželele smo si srečo na tekmi. Nato smo se ogreli z vajami. Kmalu smo se zbrali na startu. Zaslišali smo pisk piščalke in začeli teči. Težko se je bilo prebiti naprej, ker je bila proga ozka, tekačic pa veliko. Do konca prvega kroga sem se prebila do sedmega mesta. Ker sem še imela dovolj moči, sem v drugem krogu prehitevala vse tekmovalko. Do cilja sem prišla prva. Zelo sem bila utrujena in vesela zmage. Težko sem verjela, da mi je uspelo. Noge so bile tako trde, da sem komaj zlezla na stopničke za zmagovalce. Ko sem dobila medaljo okrog vratu, je bil trud poplačan. Ponosna sem bila nase. Ugotovila sem, da so bili naporni treningi atletike potrebni za dober rezultat. Ker brez muje se še čevelj ne obuje!

Kaja Supej, 5. č

ROALD DAHL

V letu 2016 smo v mesecu septembru praznovali 100. obletnico rojstva Roalda Dahla. Učenci 4. a razreda so se podrobneje seznanili z njegovim življenjem in delom. Pripravili so razstavo njegovih del, raziskali njegovo življenje in ga predstavili sošolcem. Za domače branje so prebrali knjigo Charlie in tovarna čokolade, ki jih je navdušila. Po prebrani knjigi so se preizkusili kot pisatelji in nadaljevali zgodbo.

Charlie in tovarna čokolade – nadaljevanje zgodbe

Charlie je z družino prispel v tovarno čokolade. Sprejel jih je Willy Wonka. Stari starši in starši so šli takoj jest, ker so bili sestradani. Z Willyjem je ostal samo Charlie. Willy je želel vedeti, če je Charlie pripravljen sprejeti tako odgovornost. Charlie je odgovoril: "seveda" in si zaželel, da bi si ogledala še kakšno sobo. Willy mu je z veseljem razkazal celo tovarno.

Charlie je odraščal, Willy Wonka pa je postajal vse starejši. V tem času je Charlie izgubil tudi vse stare starše, kar je bilo za Charlija zelo boleče.

Tretje leto od Charlijevega prihoda je umrl tudi Willy Wonka in Charlie je postal glavni v tovarni.

Gašper Skok, 4. a

Charlie in tovarna čokolade – nadaljevanje zgodbe

Charlie je z družino prispel v tovarno čokolade. Sprejel jih je Willy Wonka. Willy Wonka je vsakemu paru starih staršev namenil veliko sobo, z ogromno posteljo. Nato jim je pokazal njihove sobe. Willy Wonka je Charliju povedal, da bo lahko že naslednji dan pomagal v tovarni, seveda po šoli. Charlie se je tega zelo veselil. Ko je naslednji dan prišel iz šole, je naredil domačo nalogo in potem pomagal Umpom Lumpom pri delu. To se je ponavljalo cele tedne, mesece in leta. A ko je neki dan prišel iz šole, sta mu mama in oče povedala slabo novico. Willy Wonka je zelo zbolel. Prišel je čas, ko je moral Charlie prevzeti tovarno. Umpi Lumpi so mu pomagali pri delu. Tako je Charlie raste in raste, dokler ni bil toliko

star, kot Willy Wonka, ko je ustvaril zlate vstopnice. Zato se je odločil, da bo tudi on izbral otroka s pomočjo zlatih vstopnic. Prvo zlato vstopnico, je dobil Mega zabijalec, ker je med igranjem nogometa postal lačen, si kupil čokolado in v njej našel zlato vstopnico. Drugo vstopnico je dobil Hurikan Solinarstva, ker si je na čokolado postavil suši in potem našel vstopnico. Tretja je bila Elizabeta in četrti Pošasti Beni Leni. A na koncu ogleda ni ostal nihče, zato je Charlie skrtil vstopnico še v eno čokolado in to vstopnico je dobila majhna punčka, suha kot trska. Charlie je takoj vedel, da je ona naslednica tovarne, saj ga je spominjala nanj, ko je bil majhen. In tako je ona prevzela tovarno čokolade.

Brina Vita Mauhar, 4. a

Charlie je prispel z družino v tovarno čokolade. Sprejel jih je Willy Wonka. Z njegovo družino so prišli tudi drugi otroci, ki pa se niso prikazali nikomur. To so bili Hurikan Solinar, Mega Razbijalec, Pošastni Beni Leni in še nekatere.

Hurikan Solinar je plaval za čolnom in nato je začel jesti čoln. Medtem je Mega Zagijalec zbil z žogo drevo, ki je padlo v reko. Pošastni Beni Leni je zaprl čokoladno reko tako, da se je usedel v cev. Elizabeta je s torbicami nastavila oviro. Nato so jih Umpi Lumpi odkrili, ter jih s čokoladnimi topovi metali stran.

Nato so Charlie in njegova družina ter Willy Wonka z Umpi Lumpi šli na piknik. Z ostalimi otroki se pa ni dobro končalo.

Lan Sicherl, 4. a

Charlie je prispel z družino v tovarno čokolade. Sprejel jih je Willy Wonka. Ostala družina je Willyja Wonko prosila, če jim lahko pokaže tovarno. Spraševali so se: »Kje bomo spali?«

Willy Wonka je odprl sobo. Soba je imela tri postelje, omare in kopalnico, ki je bila velika. Charlie in ostali so se čudili in veselili. Willy Wonka je rekel: »Tu lahko zdaj spite in delate kar želite. To je zdaj vaš dom.«

»Pojdimo do Umpov Lumpov,« je rekel Charlie. Šli so do Umpov Lumpov, ki so prepevali:

»Juhuhu, juhuhu, mi veseli smo.

Jabolka nabiramo in se veselimo.«

Potem so šli v sobo Karamelne deske, tam so vzeli eno desko. Stopili so jo in popili. Bila je slastna. Ko so ostali videli tovarno, so vzeli čokolado in eno skupaj pojedli. Charlie je šel potem v šolo in vsi so ga občudovali, ker je imel tovarno za dom.

Končala se je šola, šel je v tovarno, v bistvo v svoj dom. To je bilo za Charlieja zelo dobro. Dobil je veliko prijateljev in kot družina so bili zelo srečni.

Patricija Sicherl, 4. a

POUSTVARJAMO S STRIPOM

V šoli smo brali pravljico Ferija Lainščka Zalika in Gusti,

ki nam sporoča, da je ljubezen in bližina ljubljene osebe več vredna kakor kup zlata.

Strip je izdelala Špela Pančur, 5. b

SANJE IMAJO KAPE Z RDEČIMI COFI

Branje pesmi Milana Dekleva Sanje imajo kape z rdečimi cofi nas je spodbudilo k pisanju nonsensnih pesmi.

KADAR PRIDEJO SANJE NA MORJE

Ko sanje pridejo v morje, jim gorje, če se ne pokrijejo s klobuki, kajti tam je tako vroče, da jih sonce opeče!
In potlej mi ne sanjamo, ker sanje po bolnicah pohajajo.

Če pa so sanje zdrave, ponagajajo galebom za grebenom.

In kadar je sanjam že pretoplo, nazaj k Eskimom gredo.

Pri Eskimih jih pa zebe, kam naj gredo? Najbolje, da kar v našo posteljo pridejo.

Veronika Debevec, 4. a

SANJE SE IZGUBIJO

Sanje so se izgubile,
k delfinom so zavile.
Delfini sanjajo o orkah
in ni jim prav lepo.
Pa pridejo sanje.
Tako so zasanjali o lepših stvareh,
ko našli so biser sredi nebes.
Če se sanje izgubijo,
kar hitro vse zaspijo
in to se je nekoč zgodilo.
Le ena mala sanja
potovala je naprej
in dobila je nagrado male modre vile.

Meta Janežič, 4. a

SANJE NA POTEPU IZ AFRIKE

Sanje imajo kapo s šiltom, da jim ne bo vroče,
ko obišejejo Afričane vroče, sence slonov,
ki se hladijo z vodo.
Sanje se prikrađejo do otrokovih lic,
jih nežno po božajo in jim zraven blazine pustijo sveže
pečen krof.
Tako se sanje iz Afrike s kapo odpravijo nazaj v svoj dom.

Zoja Klara Mauhar, 4. a

SANJE POSTANEJO VELIKA POJEDINA.

Sanje imajo plavutke z rumenimi prepraženimi pikam,
ker jim je zelo vroče,
ko so na morju,
kjer so delfini in galebi.

Če pa te plavutke jahajo delfine
in se jih dotaknejo,
pa sanje pristanejo na morju,
kjer jih lahko poje morski pes ali galeb,
takrat pa sanje postanejo strašne ali celo zabavne.

In kadar sanje postanejo vroče,
hitro skočijo iz postelje.

Maruša Oblak, 4. a

ŠVEDRA

Zgodbe, v katerih nastopajo živali, so otrokom še posebno blizu. Tone Seliškar je v zbirki kratkih zgodb z naslovom Mule zbral dogodivščine slovenskih partizanov in njihovih zvestih, čeprav včasih zelo trmastih spremljevalkah, mulah. Po prebrani zgodbi z naslovom Švedra, so učenci napisali nadaljevanje.

NADALJEVANJE ZGODBE

Ko je bila mula spet vesela in krepka, jo je Lipe odpeljal domov. Vprašal jo je: »Ljubica moja, si lačna?« Lipe ji je nato dal jabolko in seno. Nato je šel do hiše svojega prijatelja Dilena Škrjanča in ga vprašal, če ima kakšen kavč. Dilen je rekel: »Da, tukaj je še eden, imam ga še.«

Lipe je vzel kavč in ga nesel domov, dal ga je muli. Naslednji dan je šel Lipe k sosedu Toniju in ga povabil domov. Ko sta prišla domov je ravnokar prišel Dilen. Lipe je pripravil mizo zunaj v senci, ker je bilo zelo vroče. Vzel je karte in jih razdelil in so se začeli kartati. Po kartanju je dal na mizo pivo in so ga spili. Nato sta Dilen in Toni odšla domov. Ko se je Lipe obrnil nazaj, je mula že ležala na kavču. No, Lipe se ji je pridružil. Zaspala sta. Naslednji dan pa je prišla še ena mula Nika. Pozabil sem, da sem mu dal ime Nik. Nik je zagledal Niko in se zaljubil vanjo. Naslednji dan je bil zelo veliko časa pri njej, zato se je Lipe ponudil, da skrbi zanjo. Nik in Nika sta naslednji dan dobila pet mladičev. Tako so vsi živeli srečno do konca dni. Veseli smo vsi, ker živimo do konca dni.

Patricija Sicherl, 4. a

KAM JE ŠEL SNEŽAK?

Jaz sem snežak. Prišla je pomlad iz zimskih vrat. Na hribu za vasjo pa je sameval snežak. Prileteli so ptički in ga obletavali. Snežak se je prestrašil, da mu bodo pojedli nos. Od strahu mu je postajalo vroče. Stopil se je in ptički so odleteli. (Liam Tai)

Jaz sem snežak. Prišla je pomlad in me stopila. In me preselila na sever. Tam sem spoznal prijatelje in Božička in delal z njim ... A kmalu sem na severu videl tudi starša in jima skočil v objem. Rekel sem mami, ati ... Kako? Me

nista zapustila? Onadva pa sta rekla ...Nikoli te ne bi. Konec. (Vitan)

Jaz sem snežak. Brrrrr, danes pa sneži, zato sem jaz snežak. Ko je prišla pomlad, sem se stopil. In sem postal voda. In sem odtekel pod zemljo. (Filip T.)

Jaz sem snežak. Prišla je pomlad in z njo sonček zlat. Sonček me bo stopil. Jaz bom žalosten. In upam, da me bodo naslednje leto otroci spet naredili. Vesel bom, če me spet naredijo, ker bom lahko smučal in sankal in drsal in bordal ... (Oskar)

Jaz sem snežak. Med zimo se rad igram z otroki. Ampak potem pa pride čas, ko grem za celo poletje in jesen. In spet pridem. Tokrat sem bil zelo vesel, ker sem videl Božička in smo skupaj na travniku praznovali novo leto. (Filip A.)

Jaz sem snežak. Ko sem se rodil, so me otroci naredili majhnega. Ko sem bil star osem let, so me naredili malo večjega. Ko sem bil star enajst, so me naredili še večjega. Potem sem bil star dvajset in sem bil prestar, ker je prišla pomlad. Konec. (Sonila)

Jaz sem snežak. Naredili so me otroci. A nekega dne se je začela pomlad. Začel sem se topiti. Otroci so se igrali zunaj, brez mene. Ko je prišel zadnji otrok, me je opazil. Poklical je ostale in poklicali so starše. Ko so prišli, so se začudili. Začeli so jokati, ker sem se stopil. Ampak vedeli so, da se kmalu vrnem. (Tinkara)

učenci 2. b

DRSANJE

Eden od mnogih zimskih športov je tudi drsanje. Naš športni dan na drsališču je bil zanimiv, saj so se mnogi učenci nanj podali prvič. Uživali so vsi, brez izjeme. Nekaj o drsanju, ledeni ploskvi so tudi spesnili.

Martina Šorn Povšnar, učiteljica

Ali slišiš tam v daljavi,
ali slišiš tam ob Savi,
kako se smeh razlega
od brega do brega.

Tam se cela vas je zbrala,
mlaka zadosti je velika,
sploh ni mala,
se z ledom je obdala.

Drsajo se vsi veselo,
so vsi že pozabili,
kaj bi drugače se počelo,
saj to je lepše kot vsako delo.

Tara Kasaš, 5. a

Drsam, drsam kot ptica, ki leti.
Padam in vstajam, drsam naprej,
čeprav le dve uri, ampak se veselim.

Drsam, drsam, da prijatelje ulovim
in se šalim, da še bolj se zbudim
in raje ne zaspim.

Drsam, drsam, da se utrudim,
da zvečer lažje in hitreje
ter z nasmehom na obrazu zaspim.

Aljaž Kokalj Jeretina, 5. a

Zima je najlepši letni čas,
še posebno, če je mraz.
Takrat led se naredi,
na jezero pohitimo vsi.

Drsalke si nabrusimo,
čelado na glavi nosimo,
včasih hokej igramo,
drugič pa le drsamo.

Drsanje je super stvar,
kdor ne drsa, ta ni car.
V naši družini drsamo vsi,
naslednjo zimo poskusi še ti.

Matic Lipovšek, 5. a

Športni dan se je začel,
jaz pa ves ponorel.
Rokavice, šal, kapa,
torba me že čaka.

Avtobus v Domžale drvi,
meni se drsat zelo mudi.
Drsalke gor, vezalke zategnem,
potem pa se po ledu potegnem.

Vijuga sem, vijuga tja,
en obrat in še dva.
Drsat je prav »fajn«
jutri pridem spet
in ponovim vse to.

Lara Levec Grajfoner, 5. a

Dan je primeren za drsanje,
se vam ne zdi?
Zato naj svojo pot naredi
in se v daljavo zgubi.

Pređen odide,
naj še sem pride,
drsalke obuje
in ledu kraljuje.
Naj se zavrti

kot prava baletka,
kakor, da noče,
da nanjo pade kletka.

Od mojega drsanja
mi ostal je spomin,
boleče koleno,
odeto v vijola in malo zeleno.

Martina Markovič, 5. a

Drsanje radi imamo vsi,
a kaj, ko vedno pademo prav mi,
potem pa smejiijo se nam vsi.

Čaj toplejši kakor led,
to si ponavljamo spet in spet.
Na ledu imamo tudi prvake,
prave pravcate junake.

Nekateri raje imajo zaslon,
vanj bolščijio noč in dan,
televizija jim je življenje,
jaz pa vem, da je to trpljenje.

Jakob Medved, 5. a

O, kako je lep naš Bled,
jezero se spet odelo je v led.
Ledena plošča v soncu se blešči,
na njej drsalcev mrgoli.

Zazrem v gručo se ljudi,
ki radi drsajo kot mi.
Nekateri gladko po ledu drsijo,
spet drugi se opotekajoče lovijo.

Manj srečne pa so račke in labodi,
ne morejo čofotati po vodi.
ne morejo si hrane dobiti,
se morajo na obrežje preseliti.

A v življenju vedno je tako.
Kar za ene je užitek in zabava,
je za druge včasih mora prava.

Na koncu vse se bo uredilo,
saj pomladno sonce led bo stalilo,
male račke in labode bo zvalilo.

Luna Strnad Nograšek, 5. a

POEMS

HUGS

One hug is for my mummy,
one hug is for my daddy,
one hug is for my brother,
and one big for all of us.
Hugging is better than fight –
it makes everything alright.

Žana Planinšek, 6. b

MY DOG

That's my little dog.
He is small and he is brown.
He likes jumping up and down.
He barks and wags with his funny tail.
He makes me happy day by day.

Kleopatra Zadnikar, 6. c

WINTER

Winter is white
Winter is cold
I like this season
Because of the snow.
The skiing I enjoy.
Snowboarding?
What a joy!
But I enjoy the best
when I'm winning
the snowball fight contest.

Leon Nuhanović, 6. b

LOVE

I've had three experiences
with love,
they were all tough.
It felt like I fell in a pit
and broke both of my legs.
I'm stuck in here
and I can never relax.

Once she left me,
my life wasn't meant to be.
My sanity crumbled
as my heart and my brain rumbled.
For a chance to take over
I couldn't fall any lower.

Domen Novak, 9. b

FEARS

Fears are deep,
they make you weak.
There are fears you don't even know,
some are hidden deep in your soul,
some you tell to the closest people,
and whatever you do,
fears will follow you,
you cannot escape.
They are the risks you have to take.
Cos life is a challenge,
with obstacles on its road,
and fears are the ones you have to face on your way
if you want to make the world a better place.

Nejc Balaban, 9. a

PEACE

The wars and fights all over the world,
we fight because we are
in a bad mood.
Nobody sees the beauty
that is all around us
because we are blinded to conversation.

Nika Bartulac, 9. a

NOISE

There is a noise
inside my head,
telling me what to do.

Should I listen or rather not?
Tell me what is better.
Should I lie and fake my life
or should I be myself?

It's better just to go with the flow
than to live a life of a lie.
Don't care what other people think
and don't let them bother you.

Maša Vončina, 9. b

FAITH

I believe in the things
that I like.
My expectations are big.
I like the things
that don't disappoint me.
That is why I put my faith in me.

Mark Skok, 9. b

SILENCE

Silence is my friend at night,
but I love it all the time.
If every human shut up,
I would be a happy guy.

Matej Cimerman, 9. b

COURAGE

Courage is what you need to travel,
it's the thing that helps us overcome our fear,
it makes us feel greater and stronger,
it's always around us, it never leaves,
it even takes courage to wake up.

Ella Šimenc, 9. a

I see beautiful ocean
I hear birds singing
Freedom smells fresh.
I touch soft water
And taste the great life.
The feeling is incredible.

Elza Kajtazaj, 8. a

The flowers are everywhere
They are in all colours of the rainbow.
I hear the wind
It's wild and free.
Just like the fire inside of me.
I lie on grass
It's soft and safe.
The sky is totally blue.
The taste of freedom in my heart.

Manca Drgan, 8. a

I close my eyes and I slowly start to feel dreamy.
I see beautiful sand on the beach,
The rain has just stopped and I can still
smell the freshness.
I touch my favourite book.
The sound of the ocean is really calming.
Ice cream is refreshing.
I slowly wake up and return back to my stressful life.

Zoya Petrič, 9. b

HE BEACH

Blue, glowing sea and calming sea waves.
Salt, the smell is fresh.
A tender touch of sand.
I taste freedom.
It feels amazing.

Neli Supej, 9. c

CITY

Lots of people.
Noise.
The smell of coming rain.
That cold feeling of the bench.
And the taste of kebab.

Janez Mehle, 9. c

I see a stadium
Smell the grass.
I hear people screaming.
I touch the ball
And score a goal.
I feel so good
And I celebrate it, too.

Jan Keržič, 9. a

Home.
The fans.
Unique scent.
An excitement.
More than just a game.

Belmin Selimović, 9. b

I see colourful flowers next to my school.
Little birds are singing and I believe I can fly.
My perfume is sweet, I touch the soft grass.
The feeling is perfect.
Ice cream in my mouth
Delicious and creamy.
I feel young and free!

Maja Golob, 9. c

A lovely sight of river flowing.
Familiar dogs barking.
The smell of freshly mowed grass
Takes me to Neverland.
I feel so loved when I'm touching soft dog's fur.
The taste of cold ice cream – refreshing
On a hot summer's day.

Katarina Ščekič, 9. b

Beautiful blue sea
I hear calming light waves.
I smell warm fresh air
And I touch fresh cold water.
I taste wonderful sweet fruit.
I am calm.

Klara Hasanagić, 9. c

Old books
Noisy teachers
Delicious smartness
Weird brains
Nerdy nerds
I feel school.
PS: No offence.

Jon Žirovnik 9. c

TBFF

It's exciting, happy, sad and loving.
A girl is laughing.
Her perfume sweet and smells like mine.
I taste something salty
And I think it's pop corn.
Oh, I'm at the cinema.

Maša Matan, 9. a

LONELINESS

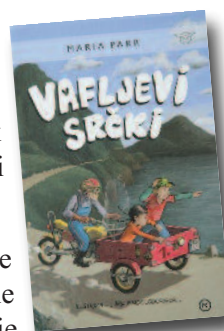
Nobody cares for me.
Nobody loves me.
I'm alone and sad.
I sit at the table, lonely table.
In the morning,
In the afternoon,
In the evening.
Alone.
Everything I do, I do it alone.
I go to bed alone, sleep alone.
There are no dreams.
I go out alone.
And when I think I've finally found my love –
I stay alone and lonely.

Nika Pečnik, 9. b

NAJ BO PESEM ... IN SIR

V naši družini ne moremo brez dveh stvari – brez glasbe in brez sira. Zakaj je tako, najbrž ne ve nihče. Kdaj se nam je k srcu prilepil, pardon, kdaj nam je k srcu prirasel sir, v družinskih analih ni zapisano.

Zgodb o siru je nešteto. Definitivno je najbolj zabavna tista, ki jo je Jerome Klapka Jerome opisal v knjigi Trije možje v čolnu, da o psu niti ne govorimo. Ni šans, da mu sežem do gležnjev, ampak ker se kot že rečeno siru ne morem upreti, se mu ne morem ogniti niti tu.

Recimo: nekdo od nas pride domov in namesto da bi normalno pozdravil z »živijo« ali »tu sem« ali »a je kdo doma?« ali kakorkoli je že v normalnih družinah v navadi, no, namesto pozdrava se dotična oseba zapodi v hladilnik in vpije: »A 'mamo kaj sirčka?« In ker sirček je, saj ga imamo več vrst ter ga je dovolj, pridrvijo še vsi ostali in jem, se družimo ter je vse kot mora biti. Včasih celo skuhamo kosilo. Vsak član družine ima seveda svoj najljubši sir, tako rekoč favoritnega; A ementalec, M brie ... in tako naprej, do

mene, ki imam rada vse sirčke po vrsti, tudi tiste najbolj »žmohtne« in ... no ... smrdeče. Ker dobri siri, ja, pač smrdijo, to se ve ... Le ena izjema ostaja, pa še ta z razlogom ali dvema. To je zdenka sir, ki smo ga dobivali v šoli za malico in je bil dober povsod, razen v vogalčkih, kjer papirček ni bil dobro stisnjen in je do njega prihajal zrak, zato je bil zato tam suh, trd in podoben posušenemu smrkluju. Zdenko še zdaj prodajajo in je mit, ampak sem preplaha, da bi preverila, če že v redu tesni. Zato vztrajam pri sodobnejših inačicah. Mogoče pa je moj odpor do Zdenke tako močan tudi zaradi prizora, v katerem so se moji sošolci spravili na enega izmed petih Alešev, ta se je potem grdo valjal po tleh in iz ust mu je lezel zdenka sirček. Menda je čez nekaj let iz protesta postal panker.

Jezna sem tudi, kadar sir pokvari kaj neumestnega. Tak spomin imam recimo na sirovo ploščo, ki smo jo naročili na enem izmed počitniških potepanj. Zbirka sirov je bila super dobra in sploh, dokler ni nek čebulni čatni, najbrž takrat ko nismo gledali, z roba krožnika hinavsko prilezel na tiste dobre sirčke in jih sladkobno pokvaril ...

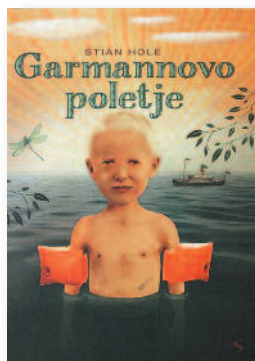
Presneta reč, kako lahko sir zasvoji človeka! Kje je zdaj glasba, o kateri sem se namenila pisati? Pri vseh sirih, skoraj ni več prostora! Je pa res, da je siru glasba strašno podobna. Vsak

ima svoj najljubšo zvrst in okusi so, kot pri siru, strahotno različni. Popularna glasba – dolgočasna gavda, klasična glasba (nekaj kao bolj finega, ampak še vedno skoraj vedno dolgčas) – ementalec, punk – siri z žlahtno plesnijo, jazz – sir s poprom, progresivni rock – kozji rog, pardon, sir, recimo povaljan v pepelu ... Recimo. Po mojem okusu.

In kot si veliko ljudi ne upa naprej od gavde in mogoče jošta, tako ima tudi zelo dobra, raznovrstna glasba bolj malo poslušalcev. Ker vsi pač poslušajo gavdo, hočem reči, popularno glasbo, ki je vedno enaka in prav nič vznemirljiva. Kar je seveda večja škoda, kot če ne maraš določene sira. Ali pa pride nad glasbo, ki obeta, od nekod tisti čatni in vse sladkobno pokvari ... potem imamo pa dolgčas plus sladkorno, samo zaradi osladnosti in poslušanja napačnega radijskega programa.

Bom raje nehala. De gustibus non est disputandum – o okusih se ne razpravlja, to so vedeli že davno, pa kaj ko tako rada malo špiknem .

Vseeno je glasba proti siru nesporna zmagovalka. Obstajajo namreč ljudje, ki sira ne marajo. Tega sicer ne morem razumeti ne z možgani ne z dušico ne z zamašenimi žilami

in čedno »okolipasno oblogo«, vem pa, da je tako. Zelo težko pa bi našli nekoga, ki bi se upiral kakršnikoli glasbi – vsak ima nekaj pač rad. Čeprav gavdo. Gavdo?

Mojca Ulaga, knjižničarka

V tem šolskem letu prispelo knjižnično gradivo na tematiko Naj bo pesem:

poezija za otroke in mladostnike: Žarnica, ti loviš, Sončnica na rami (razširjena in prenovljena izdaja), Saksida, I.: Kla kla klasika, Ti si čist normalen : raperske pesmi za mlade in vse druge

poezija za odrasle in kmalu odrasle: Makarovič, S.: Zima vezilja, Lainšček, F.: Demon ljubezni

poučne knjige o glasbi: Reichenberg, M.: Filmska glasba

življenjepisi pesnikov in glasbenikov: Mijatović, M: Skladatelji, Sivec, I.: Resnica o Prešernu, Dylan, B.: Zapiski

proza na temo pesem: Svingen, A.: Pesem o razbitem nosu

glasbene zgoščenke: Leonardi, I.: Sangeeta

In ostale knjižne novosti, med katerimi je marsikaj poetičnega.

C

Altes, M.: Moj dedek

Barrow, D.: Ste kje videli slona

Elliott, R.: Moj ljubi Mic

Hole, S.: Garmannovo poletje

MacLear, K.: Virginija Volk

Uspenski, E.: Stric Fjodor, pes in maček

Dowd, S.: Skrivnost londonskega očesa

Ovreas, H.: Super Rjavko

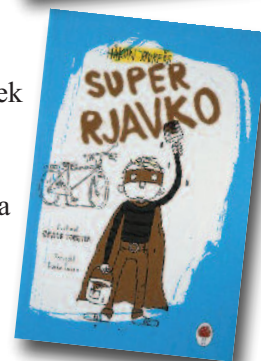
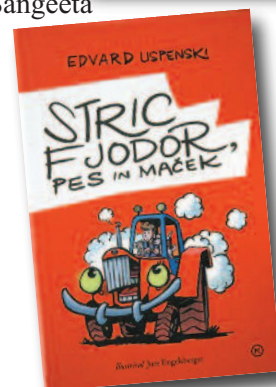
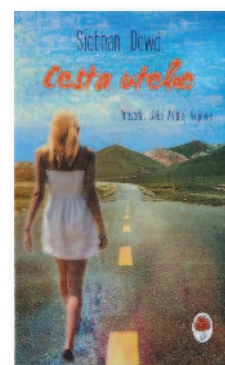
Paar, M.: Vafljevi srčki

M

Dowd, S.: Cesta utehe

Kidd, S.M.: In dobila je krila

Kuyper, S.: Hotel veliki L

AKROL ROLETE
ŽALUZIJE
KOMARNIKI
GARAŽNA ROLO VRATA
LAMELNE ZAVESE
PLISEJI
ROLOJI

AKROL Tomaž Kosec s.p.
Prešernova 8, 1234 Mengeš
Tel.: 01 7237 284
Gsm: 041 798 122
info@akrol.si

www.akrol.si

Izdelava, montaža in servis senčil

SIKO
pleskarstvo
Stopar

VESELOVO NABREŽJE 8a
1234 MENGEŠ
TEL./FAX: 01/723 91 06
GSM: 041/676-807
041/288-752
ID za DDV.: SI55868584

Janez STOPAR s.p.

Melodija
GLASBILA d.o.o.

70 let

Melodija glasbila d.o.o.

Trdinov trg 4

1234 Mengeš

T: 01 / 723 - 75 - 78

F: 01 / 723 - 75 - 81

www.melodija.si

info@melodija.si

**LESNI PELETI
100% HRAST**

**DOSTAVA
NA
DOM**

PELEGOR

www.pelegor.com

Pokličite nas na telefon:

**031 782 489
031 345 418**

**UGODNA
CENA**

PELEGOR

**LESNI PELETI
100% HRAST**

- Peleti ustrezajo standardu ENplus-A1
- visoka kalorična vrednost
- pepela manj kot 0,50%
- brez dodatkov in veziv
- premium peleti

Burgerus d.o.o., 1218 Komenda

LABY'S

zavarovalno zastopanje d.o.o.

Tel.: 01/722 06 40

**Kolodvorska 5
1230 Domžale**

Gsm: 041/758 815

S in M

registarcija vozil d.o.o.

Tel.: 01/721 16 41

KEMOMED
PRINAŠAMO REŠITVE

ŽE 20 LET

Potrebujete ustrezna orodja za analitiko? | Iščete rešitve na področju znanosti o življenju?

Mi vam jih ponujamo!

KEMOMED
PRINAŠAMO REŠITVE

Kemomed d.o.o., Kalliška 9, 4000 Kranj, Slovenija
tel.: +386 4 2015 050, fax: +386 4 2015 055
info@kemomed.si, www.kemomed.si

Senior KOSILO
dostava na dom starejšim

031 780 763
info@seniorkosilo.si
www.seniorkosilo.si
Mihael Sršen s.p., Mengeš

*kuhamo v lastni kuhinji,
s ščepcem ljubezni in domišljije*

Vse dni v letu Vam na dom dostavimo toplo kosilo.

Dostavljamo v:
• Mengeš • Domžale • Kamnik • Trzin

Cena kosila z dostavo: 7,80 €

NUDIMO STROKOVNO VODENJE POSLOVNIH KNJIG ZA DRUŽBE, SAMOSTOJNE PODJETNIKE IN FIZIČNE OSEBE Z DEJAVNOSTJO PO KONKURENČNIH CENAH.

PO DOGOVORU PREVZAMEMO PRI VAS IN DOSTAVIMO VAŠO DOKUMENTACIJO NA VAŠ NASLOV.

VABIMO VAS, DA SE NAM PRIDRUŽITE !

računovodski servis
AGENCIJA

KARO

Roman Kalušnik s.p.

P.E. Mengeš

tel.: 01/72-38-965

P.E. Vir

tel.: 01/72-14-831

www.karo.si

agencija@karo.si

LAMELA C - naprodaj

LAMELA B - v gradnji

LAMELA A - v gradnji

večstanovanjska stavba **PODROŽNIK MOZIRJE**

- izredna lokacija, vznožje Zgornje Savinjske doline, 15 km od avtocestnega odseka Ljubljana - Celje
- vrhunska izdelava
- kvalitetni detajli
- energetska varčna zasnova
- možnost parkiranja v garaži
- shrambe v pritličju ali mansardi
- urejeni zunanji skupni prostori

Graditelj

SGP Graditelj d.d.

Maistrova ulica 7 / 1241 Kamnik

+386 1 831 88 00 / +386 51 655 600

www.podroznikmozirje.si / prodaja@sgp-graditelj.si

winterhalter®

Gostinski podpultni pomivalni stroji
Briljanten rezultat pomivanja

Winterhalter Gastronom

Profesionalni pomivalni stroji in sistemi d.o.o.

Adamičeva cesta 40, 1290 Grosuplje, e-mail: informacije@winterhalter.si,
www.winterhalter.si, telefon: 01 7863 445 / 446, faks: 01 7863 444

*Že od leta 1977 za vas
in zaradi vas!*

Nudimo vam:

- *sveže pecivo*
- *velika izbira piškotov*
- *vsako soboto krofe in flancate*
- *torte po naročilu*
- *ter sladoled, ki nam ga zavidajo
celo italijanski mojstri*

DUDE - center za
svetovne jezike
Breznikova ul. 15
1230 Domžale

Poletne jezikovne delavnice v avgustu

tel.: 01 721 69 13
GSM: 041 317 444
dude@dude.si www.dude.si

TURISTIČNO DRUŠTVO MENGEŠ

Papir.

FIRST OF ALL | **EURO PAPIER**

Europapier Alpe d.o.o.

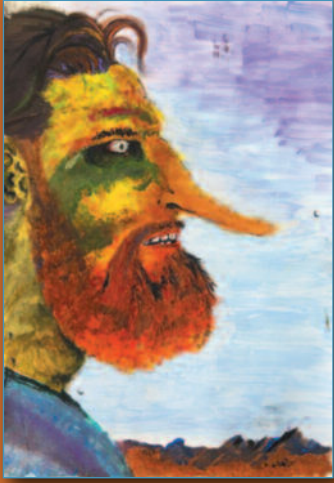
Leskoškova cesta 14
SI – 1000 Ljubljana
T (+386 1) 54 72 100
F (+386 1) 54 72 270

Trgovina Papiroteka 14

Leskoškova cesta 14
SI – 1000 Ljubljana
T (+386 1) 54 72 118
F (+386 1) 54 72 274

PE Maribor

Špelina ulica 1
SI – 2000 Maribor
T (+386 2) 42 61 116
F (+386 2) 42 61 117

Adna Tričič

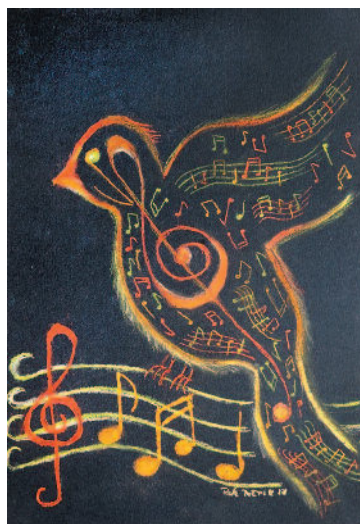
Nika Pečnik

Tara Zrim Fabiani

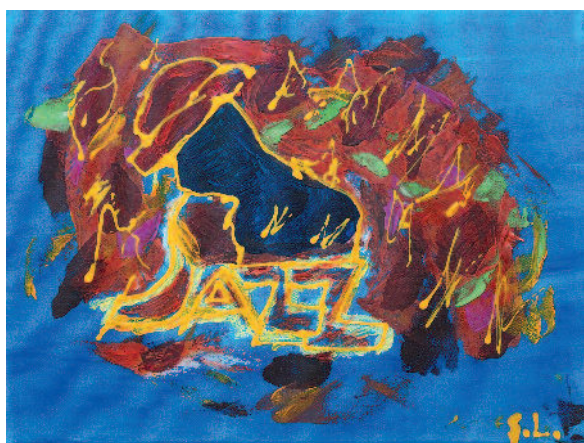
Mojca Tomšič

Rok Pečnik

Naja Šterban

Sebastjan Lakner

Likovna dela, nastala na skupni delavnici s člani Likovnega društva Mengeš

Nejc Labignan

Elmedina Ramić